

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/217/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316215568
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Jančovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1316215568.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ľudmilou Jančovičovou, v spore žalobcu: O. Q. U., rodený U., narodený XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom U. 1, T., občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., IČO: 36 757 276, so sídlom Lehotského 4, Bratislava, proti žalovanej: E. E. E., rodená E., narodená XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom I. XXX/X, S., občianka SR, právne zastúpená: JUDr. Zuzana Nespalová, advokátka, IČO: 30 866 359, so sídlom Saratovská 6/D, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX, vedeného Okresným úradom J., katastrálnym odborom, okres: J., obec: S., katastrálne územie: S., a to:

- pozemok parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape parcelné číslo XXXXX/XX o výmere 308 m², druh pozemku: ostatná plocha,
- pozemok parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape parcelné číslo XXXXX/XXX o výmere 80 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a
- rodinný dom so súpisným číslom XXX, druh stavby: XX, popis stavby: rodinný dom, postavený na pozemku parcely registra "C" evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXXX/XXX o výmere 80 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,

sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcu: O. Q. U., rodený U., narodený: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: U. 1, T., občan SR, v spoluvlastníckom podiele 1/2 a žalovanej: E. E. E., rodená E., narodená: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: I. XXX/X, S., občianka SR, v spoluvlastníckom podiele 1/2.

II. Vo zvyšnej časti žalobného návrhu sa konanie z a s t a v u j e .

III. Žalobcovi s a p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 19.09.2016 proti žalovanej domáhal určenia, že je spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1/2 nehnuteľností, a to: nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie: S., okres: J., obec: S., vedený Okresným úradom J., katastrálnym odborom, a to:

- a) pozemok registra "C" a parc. č. XXXXX/XX, o výmere 308 m², druh pozemku: ostatné plochy,
- b) pozemok registra "C" a parc. č. XXXXX/XXX, o výmere 80 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorie,
- c) rodinný dom so súpisným č. XXX, postavený na pozemku s parcelným č. XXXXX/XXX, druh stavby: 10, popis stavby: rodinný dom.

Okresný úrad J., katastrálny odbor, na základe tohto rozsudku na liste vlastníctva č. XXXX, okres: J., obec: S., katastrálne územie: S., vedený Okresným úradom J., katastrálny odbor, zapíše zmenu: v časti "B" vlastníci a iné oprávnené osoby, kde vymaže spoluvlastnícky podiel žalobkyne 1/1 a zapíše spoluvlastnícky podiel 1/2 žalobkyne a spoluvlastnícky

podiel žalobcu 1/2. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že manželstvo žalobcu a žalovanej bolo uzatvorené dňa 01.01.1990 a rozvedené na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/286/2009-146 zo dňa 12.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.01.2012. Počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej títo nadobudli do spoločného užívania a následne do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj "BSM"), na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 17.02.1998 nehnuteľnosť, a to byt č. XX na 4. p. bytového domu súpisné č. II.XXXX na ul. D. X v T. postavený na pozemkoch registra "C" s parcelnými č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX nachádzajúci sa v k.ú.: S., okres: T. II, zapísaný na LV č. XXXX (ďalej len "družstevný byt"). Družstevný byt bol bez zrušenia alebo zúženia BSM formálne napísaný na žalovanú pravdepodobne z dôvodu, že ešte pred uzatvorením manželstva medzi žalobcom a žalovanou sa žalovaná stala členom predmetného bytového družstva - Stavebné bytové družstvo T. II. Žalovaná následne družstevný byt, de iure patriaci do BSM žalobcu a žalovanej, predala na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.07.2008, a to manželom Medrano za kúpnu cenu vo výške 3.350.000 Sk (111.199,63 eur), ktoré predajom získané peniaze tiež patrili do BSM žalobcu a žalovanej. Počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej, bez zrušenia alebo zúženia BSM žalovaná nadobudla formálne opätovne do svojho „výlučného vlastníctva“ v spoluvlastníkom podiele 1/1 garáž so súpisným č. XXXX na I. ul. v okrese T. II - S., evidovaná na LV č. XXXX a postavená na pozemku s parcelným č. XXXX/XXX za kúpnu cenu 230.000 Sk (7.634,60 eur), a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 28.09.2007 (ďalej len "garáž"). Žalovaná následne garáž de iure patriacu do BSM žalobcu a žalovanej predal na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.11.2012 za kúpnu cenu 7.700 eur, ktoré predajom získané peniaze tiež patrili do BSM žalobcu a žalovanej. Počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej, žalovaná nadobudla od svojich rodičov darom rekreačnú chatu so súpisným č. XX v k.ú.: C. J., okres: R. P., zapísaná na LV č. XXX a postavená na pozemku registra "C" s parcelným č. XXXX/XX vrátane pozemku registra "C" s parcelným č. XXXX/XX, a to na základe darovacej zmluvy zo dňa 27.11.1995 vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N 246/95, Nz 246/95 zo dňa 27.11.1995 (ďalej len "chata"). Chata bola darovaná len žalovanej po predchádzajúcej dohode s rodičmi žalovanej s tou podmienkou, že žalovaná súhlasila so záväzkom vyplatiť brata žalovanej v hodnote polovice predmetnej chaty. Na vyplatenie brata žalovanej mali byť použité finančné prostriedky z BSM žalobcu a žalovanej, pretože v čase darovania bola žalovaná na materskej dovolenke (syn E. sa narodil dňa XX.XX.XXXX). Na predmetnom LV č. XXX však bola zapísaná len žalovaná. Predmetný dar chaty súvisel so zaplatením peňažnej sumy bratovi žalovanej (skrytý právny úkon kúpnej zmluvy), a preto aj nadobudnutie chaty žalobca považoval vždy za majetok patriaci do BSM žalobcu a žalovanej. Následne žalovaná nadobudla do svojho „výlučného vlastníctva“ počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej a bez zúženia a zrušenia BSM, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 06.08.1996 pozemok registra "C" s parcelným č. XXXX/XX o výmere 276 m², druh pozemku: trvalý trávny porast v k.ú.: C. J., obec: R. P., okres: R. P., a to za kúpnu cenu vo výške 5.520 Sk (183,23 eur) (ďalej len "pozemok"). Na zaplatenie predmetného pozemku boli použité finančné prostriedky patriace do BSM žalobcu a žalovanej, pričom v danom čase bola žalovaná ešte na rodičovskej dovolenke. Žalovaná počas trvania manželstva vždy tvrdila, že chata a pozemok boli len jej výlučným vlastníctvom. Od nadobudnutia chaty a pozemku až do roku 2007 (kedy došlo k ich predaju) žalobca financoval dopravu na chatu, vykonával všetky udržiavacie práce, modernizáciu, čiastočnú rekonštrukciu, financoval kúpu rôzneho náradia, vykonával opravy a údržbu. Chata a pozemok boli predané na základe kúpnej zmluvy zo dňa 31.08.2007 za kúpnu cenu vo výške 750.000 Sk (24.895,44 eur), pričom žalovaná ju obdržala na svoj bankový účet a pričom táto kúpna cena spadala do BSM žalobcu a žalovanej. Žalovaná z finančných prostriedkov patriacich do BSM poskytla na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 08.10.2001 pani R. A. pôžičku vo výške 460.000 Sk (15.269,20 eur). Poskytnutá pôžička bola vrátená bankovým prevodom celkovo v sume 504.000 Sk (16.729,74 eur), pričom boli opätovne prevedené len na bankový účet žalovanej, hoci patrili do BSM žalobcu a žalovanej. Z podnikateľskej činnosti otca žalovanej, ktorému pomáhal žalobca, v decembri 1992 žalovaná prevzala podiel zo zisku vo výške 200.000 Sk (663,88 eur), ktoré patrili do BSM žalobcu a žalovanej. Žalovaná v roku 2008 na splátku za výstavbu domu - holodom v obci S. použila finančné prostriedky z úveru poskytnutého žalobcovi a žalovanej Prvou stavebnou sporiteľňou s cieľovou sumou 1.000.000 Sk (33.193,92 eur), pričom takmer 500.000 Sk (16.596,96 eur) bol vklad, na ktorý boli použité finančné prostriedky patriace do BSM žalobcu a žalovanej. Predmetnú úverovú zmluvu a zmenu prislúchajúcu k nej podpisovala žalovaná aj žalobca. Počas trvania manželstva si žalobca a žalovaná kúpili dňa 12.06.2003 Peugeot 307 T. X,X XR s č. karosérie R a č. motora XXFSFXXXXXXXXX za kúpnu cenu 610.811 Sk (20.275,21 eur), pričom žalobca na kúpu predmetného vozidla poskytol sumu vo výške 410.811 Sk (13.636,43 eur) a žalovaná sumu vo výške 200.000 Sk (6.638,78 eur). Následne žalovaná opätovne zo spoločných finančných prostriedkov žalobcu a žalovanej

a patriaciach do BSM žalobcu a žalovanej, bez zrušenia alebo zúženia BSM, kúpila formálne do svojho „výlučného vlastníctva“ v spoluvlastníckom podiele 1/1 nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu. Žalovaná najskôr uzatvorila bez zrušenia alebo zúženia BSM so spoločnosťou SNOWDROP, s.r.o., IČO: 35 967 251, zmluvu o dielo na zhotovenie stavby č. 2107780 zo dňa 04.03.2008 a následne kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k stavbe a k pozemku č. XXXXXXXX zo dňa 19.08.2008 na kúpu rodinného domu v štádiu dokončenia holodom za kúpnu cenu 5.615.212 Sk (186.390,90 eur) de iure patriaci do BSM žalobcu a žalovanej. Žalobca sa nedomáhal z dôvodu komplikovanej, konfliktnej a nekompromisnej povahy a v tom čase aj zlého psychického rozpoloženia žalovanej (ako aj s poukazom na začínajúcu krízu od roku 2008), určenia relatívnej neplatnosti vyššie uvedených právnych úkonov žalovanej v zmysle ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca nedal žalovanej súhlas na kúpu stavby rodinného domu - holodomu, žalobca aj v prítomnosti syna E. opätovne vyjadril svoj nesúhlas s krokom žalovanej i pred podpisom nadobúdacej zmluvy na rodinný dom. Žalovaná však tvrdila, že si to môže dovoliť, že peniaze sú len jej, a môže si s nimi robiť čo chce. Žalovaný pritom uvažovala, že rodinný dom - holodom bude dokončený svojpomocne. Žalovaná po podpise zmluvy o dielo nebola schopná dodržať dohodnutý plán splátok z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov (predaj družstevného bytu, z ktorého mali byť uhradené splátky sa oneskoril o 7 mesiacov). Žalovaná svojvoľne použila na uhradenie prvej splátky finančné prostriedky z úveru získaného z Prvej stavebne sporiteľne (ďalej aj "PSS"), čo bolo v rozpore s pôvodnými úvahami, lebo finančné prostriedky z PSS mali byť použité na dokončovacie práce rodinného domu - holodomu. Žalobca musel začať splácať úver z PSS (splatil 12 splátok). Žalovaná po neúspechoch s predajom družstevného bytu bola rozhodnutá v júni 2008 odstúpiť od zmluvy o dielo zo dňa 04.03.2008, no po získaní informácie o možnej pokute vo výške takmer 600.000 Sk (19.916,35 eur) sa psychicky zrútila. Následný predaj družstevného bytu (24.07.2008) bol už krokom zo zúfalstva a za nižšiu cenu, so zámerom rodinný dom kúpiť a potom ho rýchlo predať. Žalovaná najprv tvrdila, že rodinný dom si môže dovoliť, no keď prišli prvé problémy, tak tvrdila, že dom chcela pre syna E. a keď bolo veľmi zle, tak tvrdila, že dom mal slúžiť na „záchranu manželstva“ žalobcu a žalovanej. Žalobca si bol vedomý toho, že rodinný dom (holodom) bol kúpený za peniaze patriace do ich BSM a tak aj predmetný rodinný dom musel patriť zo zákona do BSM žalobcu a žalovanej. Žalobca bol z ekonomických dôvodov donútený vykonávať obhliadky výstavby rodinného domu - holodom, na vlastné náklady konzultoval a vykonal návrhy elektroinštalácie, rozvodov vody, svojpomocne zabezpečil prípravu rodinného domu - holodom ku kolaudácii po odkúpení rodinného domu - holodom vykonával remeselnícke práce pre sfunkčnenie rodinného domu - holodom na bývanie. Vzhľadom k tomu, že žalobca aktivitám okolo rodinného domu - holodomu obetoval množstvo času, zanedbával svoje pracovné aktivity i príjmové možnosti, bol nútený vziať si viaceré pôžičky, ktoré žalobca do dnešného dňa spláca. Žalobca tým, že mnoho stavebných a dokončovacích stavebných prác na rodinnom dome vykonal svojpomocne vo svojej finančnej réžii a vykonával ďalej aj po rozvode manželstva, predmetnú nehnuteľnosť žalobcu a žalovanej dokončil a značným spôsobom zhodnotil a je plne užívateľný na bývanie. Žalovaná počas manželstva bez zrušenia alebo zúženia BSM nadobudla rodinný dom do svojho výlučného vlastníctva na základe kúpnej zmluvy evidovanej v katastri nehnuteľností pod V-6167/08 zo dňa 05.11.2008. Medzi žalobcom a žalovanou počas trvania ich manželstva v rokoch 1990 až 12.12.2011 nedošlo k zúženiu ani zrušeniu ich BSM, a preto došlo k zrušeniu ich BSM až na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/286/2009-146 zo dňa 12.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.01.2012. Dôvod, že rodinný dom nadobudla na základe predmetnej kúpnej zmluvy do „výlučného vlastníctva“ len žalovaná je ten, že v prípade žalovanej ide o despotickú, manipulatívnu fyzickú osobu, ktorá dlhoročne citovo vydierala nielen žalobcu ako svojho manžela počas trvania ich manželstva, ale aj ich spoločného syna E., čo aj preukázateľne vyplýva zo súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 11C/286/2011. Z vyššie uvedeného dôvodu, a to, že rodinný dom bol nadobudnutý počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej, tento dom preukázateľne patril do BSM. Nakoľko už prešlo od doby rozvodu manželstva žalobcu a žalovanej viac ako 3 roky, žalobca sa podľa jeho právneho názoru zo zákona stal spoluvlastníkom predmetného rodinného domu v spoluvlastníckom podiele 1/2. Medzi žalobcom a žalovanou došlo pod nátlakom zo strany žalovanej na žalobcu k podpisu Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015, ktorá bola uzatvorená deň pred uplynutím troch rokov od právoplatnosti rozvodu ich vzájomného manželstva. Žalobca po rozvode mal záujem na uzatvorení dohody o vyporiadaní BSM a vyzýval žalovanú, aby žalobcovi vydokladovala žalovaná z akých finančných prostriedkov bola zaplatená kúpna cena za rodinný dom - holodom v S., čo žalovaná odmietla s tým, že aj tak je všetko jej. Žalobca svojím čestným prehlásením zo dňa 15.01.2015, ktoré zaslal žalovanej, vyhlásil, že dohodu podpísal pod určitým tlakom, nezodpovedá jeho vôli a je neurčitá. Táto dohoda predložená žalovanou na podpis žalobcovi nespĺňa zákonom stanovené náležitosti v § 149 a §

149a Občianskeho zákonníka, požadované vo veciach presného určenia a popisu nehnuteľností, a preto ide o absolútne neplatný právny úkon podľa v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko obchádza jeho ustanovenia. Žalobca sa tak stal podľa jeho právneho názoru zo zákona na základe § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka podielovým spoluvlastníkom o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k rodinnému domu. Po rozvoze žalobcu so žalovanou, žalovaná nemala záujem na vyporiadaní BSM. Ešte v tomto čase nedokončený rodinný dom si vyžadoval ďalšie financie a stavebné práce. V snahe zachrániť podstatnú časť majetku spadajúceho do BSM žalobcu a žalovanej, žalobca nechcel riešiť vyporiadanie ich BSM prostredníctvom príslušného súdu. Žalobca začal do rodinného domu dochádzať, vykonávať remeselnícke a stavebné práce a niekedy aj bývať. Do vzťahov medzi žalobcom a žalovanou začal neprímerane zasahovať ich syn E., čo vyústilo aj do osobného konfliktu medzi ním a žalobcom. Pravdepodobne aj pod vplyvom syna E., žalovaná dňa 29.02.2016 vymenila zámok na vstupných dverách do rodinného domu v obci S., čím žalobcovi znemožnila žalovaná prístup do domu a k osobným veciam žalobcu. Žalobca sa dožadoval vydania a prevzatia osobných vecí a dňa 13.07.2016 žalovaná umožnila ich prevzatie žalobcovi tak, že časť osobných vecí žalobcu povynášala pred rodinný dom a vyzvala žalobcu na ich prevzatie. Žalobca nie je povinný preukazovať svoj naliehavý právny záujem na určení jeho spoluvlastníckeho práva k rodinnému domu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2, nakoľko nevyhnutnosť určenia vyplýva priamo z § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Naliehavý právny záujem žalobcu spočíva v tom, že rodinný dom nadobudli počas trvania manželstva medzi žalobcom a žalovanou do BSM, a to z peňazí patriacich do BSM žalobcu a žalovanej, a preto má žalobca zákonný vlastnícky, resp. spoluvlastnícky nárok k predmetnému rodinnému domu v spoluvlastníckom podiele 1/2, nakoľko BSM žalobcu a žalovanej týkajúce sa ich spoločných nehnuteľností nebolo vyporiadané ich dohodou majúcou zákonné náležitosti do 3 rokov po zániku BSM na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/286/2009-146 zo dňa 12.12.2011. Žalobca poukázal na skutočnosť, že vlastnícke právo sa nepremlčuje v zmysle Občianskeho zákonníka ako aj v zmysle Ústavy SR a žalobca si svoje vlastnícke resp. spoluvlastnícke právo k rodinnému domu uplatňuje touto žalobou. Žalobca poukázal na konkrétne zákonné ustanovenia a tiež na judikáty (Ro NS SR sp. zn. 2Cdo/9/1997, B 65/1971, R 51/1970, Ro NS SR z 1.3.1999 sp. zn. 2Cdo/83/1999, Ro NS ČR z 2.7.2003 sp. zn. 30Cdo/952/2002, R 76/1970, Ro NS ČR zo 17.5.2001 sp. zn. 629/2000, Ro NS SR sp. zn. 4Cdo/113/2000). Uviedol, že keďže preukázateľne tu existuje dôvodná obava a možnosť, že žalovaná nebude akceptovať a rešpektovať spoluvlastnícke právo žalobcu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k rodinnému domu a je tak ohrozené žalobcovo vlastnícke resp. spoluvlastnícke právo k rodinnému domu nadobudnutého počas trvania manželstva žalobcu a žalovanej, pričom ich BSM zaniklo až na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/286/2009-146 zo dňa 12.12.2011, žalobca preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal rozhodnúť v zmysle žalobného návrhu.

2. Žalobca v žalobe označil ako dôkaz: výsluch strán sporu a tiež pripojil listinné dôkazy, a to rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/286/2009-146 z 12.12.2011, dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015, internetový výpis z LV č. XXXX pre k.ú. S., čestné prehlásenie žalobcu zo dňa 15.01.2015, kúpnu zmluvu V-23547/08 zo dňa 24.07.2008, zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu V-42 XXX/XX zo 17.02.1998, kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k stavbe a k pozemku číslo XXXXXXX, V-XXXXX/XX z 19.08.2008, zmluvu o záväznej rezervácii zo dňa 20.02.2008, zmluvu o diele na zhotovenie stavby č. XXXXXXX zo 04.03.2008, kúpnu zmluvu V-XXXXX/XX z 28.09.2007, kúpnu zmluvu 07.11.2012, notársku zápisnicu N XXX/XX, Nz XXX/XX z XX.XX.XXXX, kúpnu zmluvu V XXX/XX zo 06.08.1996, kúpnu zmluvu z 31.08.2007, zmluvu o pôžičke z 08.10.2001, potvrdenie o prevode peňažnej sumy 504.000 Sk z 28.06.2002, faktúru č. 331023, zmluvu o stavebnom úvere a dohodu o vydaní a vyplnení biankozmenky č. XXXXXXX X XX/XXXXXXXXX z XX.XX.XXXX.

3. Dňa 07.07.2017 sa k žalobe písomným podaním vyjadrila žalovaná. Uviedla, že nárok žalobcu na 1/2 nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej v S. v plnom rozsahu neuznáva, žalovaná žalobu v celom jej rozsahu považuje za účelovo vykonštruovanú, pretože sa o nepravdivé, zatajené alebo účelovo skreslené dôkazové materiály. Žaloba zároveň vychádza z predpokladu neexistencie dohody o vyporiadaní BSM resp. považuje existujúcu dohodu o vyporiadaní BSM za neplatnú, pretože - podľa interpretácie žalobcu - je táto dohoda pre žalobcu nevýhodná a podpísaná pod nátlakom. Žalobca pri zdôvodnení nevýhodnosti dohody o vyporiadaní BSM zatajil rôzne majetkové podstaty, ktoré boli nadobudnuté počas trvania BSM a žalobca si ich ponechal pre vlastné potreby a to sa následne premietlo do obsahu napadnutej dohody, ktorá bola žalobcom podpísaná dobrovoľne a bez nátlaku. Zmluvu bývalých manželov žalobcu a žalovanej z 12.01.2015 považuje žalovaná v plnom rozsahu za platnú, keďže spĺňa všetky náležitosti § 149a pri vyporiadaní BSM dohodou. Napadnutá dohoda nebola pre

žalobcu zjavne nevýhodná - žalobca vo svojej žalobe neuviedol majetky, ktoré boli nadobudnuté počas trvania manželstva, patrili do BSM a žalobca si ich ponechal pre vlastné potreby. Keďže sa nejednalo o existujúce nehnuteľnosti, nebolo nevyhnutné ich v napadnutej dohode presne špecifikovať. To, že si žalovaná nenárokovala žiadne financie od žalobcu, ktoré patrili do BSM, bolo v primeranej miere zohľadnené kompenzáciou potvrdenia existujúceho vlastníctva nehnuteľností žalovanou v S.. Žalobca si ponechal pre svoje potreby (okrem hnutelných vecí, ktoré užíval) všetky financie vedené na jeho účte (účtoch) - ich výšku žalovaná nepozná, keďže každý z manželov mal vlastný účet, auto v nadobúdacej hodnote viac ako 610.000 Sk, vklad do firmy NIKRED (200.000 Sk), financie za predaj bytu na U. X v T. (podľa informácií žalovanej vo výške 71.327 eur, t.j. cca 2.140.000 Sk). Financovanie kúpy nehnuteľností žalovanou : (Prehľad finančných zdrojov na kúpu nehnuteľností v S.alovanou (cena domu s pozemkami 5.615.212 Sk, cena garáže v Bratislave 230.000 Sk, t.j. spolu 5.845.212 Sk):
3.350.000 Sk - predaj bytu na D. 7 v T., ktorý bol výlučným vlastníctvom žalovanej,
1.000.000 Sk - pôžička zo Stavebnej sporiteľne, ktorú celú - okrem 84.000 Sk - splácala žalovaná pred rozvodom i po rozvode a žalovaný sa čestným prehlásením z r. 2012 zaviazal neuplatňovať od žalovanej finančnú kompenzáciu pri delení BSM,
750.000 Sk - dar od rodičov (už znížený o navýšenie nasporenej sumy v Stavebnej sporiteľni pred uzavretím navýšenej pôžičky na sumu 1.000.000 Sk),
750.000 Sk - predaj chaty - dar od rodičov a pozemku pri chate, ktorý bol kúpený z financií darovaných otcom žalovanej 5.850.000 Sk,
Okrem toho: ďalšie finančné dary od rodičov žalovanej vo výške 279.000 Sk v rokoch 2008 a 2009 (1x 150.000 Sk, 5.000 Sk, 3.320 eur - t.j. cca 100.000 Sk, 2x 400 eur - t. j. cca 24.000 Sk), t.j. v prehľadnom zozname mala žalovaná k dispozícii z vlastných zdrojov: 5.850.000 Sk (viď horeuvedená tabuľka)
279.000 Sk (dary od rodičov v nadväznosti na kúpu domu s pozemkami v S.)
6.129.000 Sk - financie žalovanej z vlastných zdrojov, ktoré boli použité pri kúpe nehnuteľností alebo získané na ich plánovanú úpravu. Na ďalšie dokončovacie práce a úpravy domu a pozemkov v S. po odchode manžela zo spoločnej domácnosti (od jari roku 2009) použila žalovaná ďalšie finančné zdroje, ktoré získala zo svojej zárobkovej činnosti.

K obsahu žaloby, k jednotlivým dôkazom uvedeným žalobcom a k ich interpretácii žalovaná uvádza tieto svoje upresňujúce vyjadrenia, ktoré dopĺňa o ďalšie dôkazy a skutočnosti neuvedené žalobcom napriek tomu, že o nich vedel a boli premietnuté do riešenia vyporiadania BSM žalobcu a žalovanej existujúcou dohodou (vyjadrenia k jednotlivým častiam žaloby nie sú uvedené v tom istom poradí, v akom tieto časti žaloby uvádza žalobca). Žalovaná sa stala členkou bytového družstva ešte počas štúdia na vysokej škole (1973-1978), keď jej vstup do bytového družstva v Slovnafte, ktoré sa neskôr pretransformovalo do bytového družstva Bratislava II, zabezpečili rodičia, ktorí zaplatili aj príslušné poplatky s tým spojené. Žalovaná dostala pridelený družstevný byt č. XX na 4. p. bytového domu číslo súpisné II.X XXX, číslo parcely XXXX/XX,XX,XX,XX,XX,XX,XX,XX, katastrálne územie XXXXXX S. zapísaný na LV č. XXXX od bytového družstva Bratislava II v roku 1983 (7 rokov pred sobášom). Investičný úver pripadajúci na prevádzaný byt žalovaná splatila z daru rodičov, ktorý dostala po skončení vysokej školy v roku XXXX a zo svojich úspor (pracovala od roku 1978) tak, že do dňa uzavretia manželstva so žalobcom 01.09.1990, bol tento už splatený. Počas nasledujúcich rokov byt zo svojich príjmov kompletne (aj za pomoci svojich rodičov) zariadila vrátane rôznej techniky a spotrebičov a čiastočne upravila - financovala najmä čiastočnú úpravu jadra a výmenu okenných výplní. Poplatky spojené s prevádzkou bytu a jeho údržbou, ako aj neskoršie úpravy v ňom vždy platila žalovaná. Žalobca a v tom čase manžel žalovanej nikdy nebol členom bytového družstva. V čase, kedy sa družstevné a iné byty v SR prevádzali do osobného vlastníctva, bola hodnota bytu splatená a do osobného vlastníctva členky družstva bol byt prevedený bezodplatne (rok 1998), preto ako jeho výlučná vlastníčka na liste vlastníctva bola oprávnená (nie formálne) zapísaná len žalovaná (rozhodnutie Najvyššieho súdu 3Cdo 291/2006) a z uvedených dôvodov mala právo aj uzatvoriť kúpno-predajnú zmluvu o jeho predaji (júl 2008), pričom získané financie použila na kúpu nehnuteľnosti. Financie získané z predaja tohto bytu patrili z tohto dôvodu do výlučného vlastníctva žalovanej a získané financie získané z predaja predmetného bytu použila na kúpu domu v S.. Dar 20.000 Sk (podiel z podnikateľskej činnosti otca žalovanej) v roku 1992. Otec žalovanej žalobcovi osobitne vyplatil v hotovosti rôzne finančné čiastky za pomoc pri podnikaní, žalobca si tieto nechával pre vlastnú potrebu. Čiastka 20.000 Sk v hotovosti bola darom otca žalovanej pre jej vlastné potreby, preto patrili len do jej vlastníctva. Finančné prostriedky boli darované v hotovosti, bez písomného dokladu. Sumu 20.000 Sk, ktorú daroval otec žalovanej, uvádza vo svojej žalobe aj žalobca. Chata v P., doplnkové pozemky ku chate, katastrálne územie C. J.: chatu od rodičov získala žalovaná v roku 1995 formou daru, pričom majetkové vysporiadanie dcéry (žalovanej) a svojho syna jej rodičia riešili formou finančného daru synovi (viď prehlásenie rodičov žalovanej o majetkovom vysporiadaní z

roku 2006 s overenými podpismi). Písomné darovanie chaty žalovanej rodičmi bolo doplnené ústnou dohodou žalovanej a jej rodičov, že títo naďalej môžu užívať chatu podľa svojich potrieb, no o chatu sa bude starať, financovať jej údržbu a platiť poplatky s ňou spojené výlučne nová vlastníčka chaty - ich dcéra (žalovaná). Tvrdenie žalobcu, že majetkové vysporiadanie žalovanej a jej brata, týkajúce sa chaty, bolo zo spoločných finančných prostriedkov manželov, je teda nepravdivé aj v prípade, že by títo hospodárili spoločne. V skutočnosti - na základe vzájomnej ústnej dohody - každý z manželov mal vlastný účet a hospodáril s financiami na ňom. Žalovaná nemusela dar rodičov svojmu bratovi nijako kompenzovať, a to ani finančne ani nijakým iným spôsobom. Nie je pravdou, že žalovaná sa zaviazala vyplatiť 1/2 podielu chaty svojmu bratovi MVDr. E. E. mladšiemu, nakoľko kompenzáciu za darovanú chatu vyrovnali rodičia žalovanej tým, že bratovi žalovanej poskytli 150.000 Sk, žalovaná nemusela bratovi nič platiť. Prikúpenie pozemkov ku chate v roku 1996 zaplatila žalovaná opäť zo svojich úspor, ktoré mala ešte z čias pred uzavretím manželstva a z daru otca z roku 1992 (20.000 Sk) - žalobca tvrdil, že chata patrí len žalovanej, preto v prípade kúpy pozemkov k nej ich má zaplatiť len ona. Dokúpenie pozemkov ku chate teda realizovala žalovaná, na meno žalovanej bola uzatvorená zmluva, táto za pozemky zaplatila, a preto boli v katastri (podobne ako chata získaná darom od rodičov) zaznamenané ako jej vlastníctvo. Akékoľvek stavebné úpravy chaty vždy financovala žalovaná - žalobcovi ako svojmu manželovi odovzdávala ním požadované finančné čiastky na materiál a výkon prác na chate v hotovosti, bez písomných dokladov - potvrdení, pretože to nepovažovala za potrebné, keďže chata mala slúžiť pre potreby rodiny a práce spojené s jej údržbou a úpravami zabezpečoval žalobca, vtedajší manžel žalovanej. Svedkom poskytovania financií žalovanej žalobcovi na úpravy chaty je ich spoločný syn E.. Chata v P. bola situovaná v blízkosti R. P., kde žili rodičia žalovanej a ku ktorým na návštevy chodila celá rodina žalovanej. Pobyt na chate bol vždy spojený aj s návštevou rodičov žalovanej. Po ich presťahovaní do W. trval na predaji chaty žalobca (ako manžel žalovanej), ktorý tvrdil, že využívať chatu, ktorá je viac ako 200 km od T., keď v jej blízkosti už nebyvajú rodičia žalovanej, je nerentabilné a žalovaná mu vyhovelá. Vzhľadom na to, že chata predstavovala dar od rodičov a pozemky kúpila tiež len žalovaná z daru od otca a teda bola ich výlučnou vlastníčkou, zmluvu o predaji chaty (august 2007) uzatvorila žalovaná a teda aj dohodnutá cena za predaj týchto nehnuteľností bola zaslaná na účet žalovanej. G. v T.. Za časť finančných prostriedkov získaných za predaj chaty (august 2007) kúpila žalovaná garáž v Bratislave (september 2007), a to nie na parkovanie auta, ale za účelom uloženia vecí z chaty a z bytu počas plánovaného sťahovania do nových priestorov. Všetky poplatky za garáž (daň za nehnuteľnosť, poplatky za nájom pozemku pod garážou) za celý čas vlastníctva garáže platila žalovaná napriek tomu, že ju celú dobu využíval pre svoje potreby len žalobca (žalovaná od nej nemala kľúč ani možnosť prístupu do garáže). Po presťahovaní z T. do S. mala byť garáž opäť predaná s tým, že financie za ňu mali byť použité pre účely nového bývania. No garáž užíval žalobca, mal v nej uložené svoje osobné veci po odchode od rodiny, odmietal umožniť jej predaj. Žalovaná mohla garáž predat' až keď to vyhovovalo žalobcovi (koniec roku 2012). Napriek tomu, že pred predajom garáže žalobca tvrdil, že má priestor na uskladnenie svojich vecí nachádzajúcich sa v garáži, žalobca začal rôzne predmety (často haraburdy vhodné len na smetisko) donášať do domu žalovanej. Napriek výslovnému nesúhlasu žalovanej s hromadením takýchto predmetov v priestoroch domu žalobca počas neprítomnosti žalovanej (jeseň 2012) obostaval plastovou konštrukciou časť terasy, z ktorej bola prístupná záhrada z domu. Tvrdil, že obostavaný priestor je určený na predmety a materiály potrebné pri úpravách domu a obostavanie zlikviduje na jar 2013 (t.j. terasa bude obostavaná len cez zimu). V skutočnosti celú obostavanú plochu zaplnil rôznymi nezmyselnými predmetmi, keď si tam spolu s obostavaním terasy narobil aj rôzne police. Žalobca provizórnu konštrukciu najprv odmietal odstrániť, potom každý rok sľuboval, že ju už zlikviduje, no rozobrala ju až žalovaná v lete 2016. Za ten čas priestor naplnený v celom jeho objeme začal prenikavo zapáchať, bránil vstupe do záhrady cez terasu aj užívanie terasy, znepríjemňoval pobyt v dome a komplikoval vetranie prízemí domu. Žalobca začal svojimi predmetmi postupne zaplňať aj terasu na poschodí. Žalobca počas takéhoto užívania terás rozbil viaceré dlaždice, maskoval to tak, že ich zatrel farbou, rozbitie zistila žalovaná až pri odstraňovaní predmetov žalobcu z terás v r. 2016. Plochy terás užívané žalobcom boli tak znečistené, že ich žalovaná postupne musela čistiť niekoľko dní. Nakoľko garáž kupovala žalovaná výlučne zo svojich prostriedkov, ktoré získala predajom chaty, kúpno-predajné zmluvy pri nadobudnutí a predaji garáže uzatvárala žalovaná, preto aj financie za jej predaj (v roku 2012) boli opäť poukázané na účet žalovanej. Dary rodičov žalovanej a ich využitie. Po predaji domu vo R. P. (rok 2005) a presťahovaní sa do W. (rok 2006) rodičia súhlasili, aby kupovaný byt vo W. v cene 1.020.000 Sk bol napísaný na ich syna (už záloha z predaja domu vo výške 1.080.000 Sk bola poukázaná na účet E.. E. E. ml., brata žalovanej, za účelom kúpy bytu pre rodičov, no ako kupujúci bol na zmluve napísaný brat žalovanej s manželkou) a žalovanej následne poskytli dar vo výške 1.000.000 Sk. Žalovaná si po ukončení materskej dovolenky v roku 1996 založila stavebné sporenie za účelom

riešenia bytovej otázky rodiny (cieľová suma: 250.000 Sk). Dar rodičov vo výške milión Sk (rok 2006) jej umožnil zvýšiť cieľovú sumu, keď pravidelné dlhoročné úspory v Stavebnej sporiteľni rozšírila na 500.000 Sk (rok 2008) s cieľovou sumou 1.000.000 Sk (stavebný úver sa poskytoval vo výške úspor uložených v Stavebnej sporiteľni), t.j. bolo potrebné splatiť pôžičku 500.000 Sk, čo spolu s úrokmi 4,7 % ročne predstavovalo cca 600.000 Sk (cca 20.000 eur) - mesačné splátky 7.000 Sk (cca 233 eur). 12 mesiacov splácal pôžičku žalobca (v priebehu rokov 2008-2009), kým ešte žil so žalovanou v spoločnej domácnosti), a to na základe vzájomnej dohody, že to bude príspevok žalobcu na chod spoločnej domácnosti. Viac ako 500.000 Sk z dlžnej sumy s úrokmi splácala žalovaná po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti, a to pred rozvodom i po ňom, najprv sumy na platby odovzdávala žalobcovi v hotovosti, aby ich previedol do Stavebnej sporiteľne zo svojho účtu, potom trvalým príkazom. Žalovaná stavebný úver splatila v lete 2014 mimoriadnym vkladom. Táto pôžička zo Stavebnej sporiteľne bola použitá na kúpu domu v S.. Rodičia žalovanej finančne pomáhali aj pri dokončovacích prácach domu (napr. poskytnuté čiastky len v r. 2008-2009: 150.000 Sk, 5.000 Sk, 3.320 eur, 2x 400 eur). Auto Peugeot kúpené v roku 2003 bolo kúpené za peniaze poskytnuté zo samostatných účtov žalobcu (410.811 Sk) a žalovanej (200.000 Sk), ktorá peniaze šetrila na riešenie bytovej otázky rodiny. Takéto financovanie kúpy auta uvádza aj žalobca vo svojej žalobe. Auto používal pre svoje potreby takmer výlučne žalobca, ktorý platil aj poplatky spojené s jeho užívaním a prevádzkou. Žalovaná (napr. pri návšteve rodičov vo R. P. alebo pri návšteve chaty) finančne prispievala na pohonné hmoty. Auto zostalo vo výlučnom užívaní žalobcu aj po jeho odchode zo spoločnej domácnosti so žalovanou (rok 2009), po rozvode (rok 2011) a táto skutočnosť premietla aj do vypořádania BSM bývalých manželov v r. 2015. Pôžička p. A. v roku 2001 bola poskytnutá žalovanou ako záloha na kúpu jej bytu na D. ulici (p. A. potrebovala vyplatiť dedičov po svojom nebohom manželovi z ich spoločného bytu). P. A. si nakoniec predaj bytu rozmyslela a vrátila poskytnutú pôžičku po dohodnutom termíne splatnosti pôžičky s úrokmi zodpovedajúcimi vtedajším úrokovým sadzbám. Pôžičku žalovaná poskytla zo svojich úspor určených na kúpu nového bývania, preto bola na zmluve o pôžičke uvedená len žalovaná a na jej účet bola pôžička aj vrátená. Z týchto peňazí, ktoré žalovaná šetrila na kúpu nového bývania, prispela na kúpu auta na meno žalobcu v roku 2003 (200.000 Sk) a ďalších cca 200.000 Sk minula žalovaná na výdavky domácnosti v rokoch 2004 - 2009, keď žalobca a žalovaná žili v spoločnej domácnosti, no žalobca na potreby domácnosti finančne neprispieval. Kúpa domu a pozemkov k nemu patriacich v S., byt na U. v T.. Z horeuvedeného vyplýva, že žalovaná financovala kúpu domu a pozemky k nemu patriace zo svojich finančných zdrojov vedených na jej účte, ktoré získala predajom svojich nehnuteľností, z darov od svojich rodičov, vlastných úspor a z pôžičky Stavebnej sporiteľne. O uzavretých zmluvách súvisiacich s kúpou a predajom riešených nehnuteľností žalobca vedel, žalovaná ich podpisovala vždy za jeho prítomnosti. Žalobca odmietol byť uvedený na zmluvách o kúpe domu ako spolukupujúci, tvrdil, že žalovaná bude platiť kúpu len zo svojich prostriedkov, on na kúpu bývania pre rodinu neposkytne žiadne finančné prostriedky, preto by sa ani v budúcnosti nemohol cítiť ako spoluvlastník domu. Žalovaná sa viacero rokov pred kúpou domu (po roku 2000) snažila riešiť bytovú otázku rodiny, no žalobca so žiadnou formou bývania, ktoré bolo predmetom obhliadky vtedajších manželov, nesúhlasil. Zároveň sa opakovane vyjadroval, že žalovaná chcela mať rodinu, preto je jej povinnosťou zabezpečiť pre ňu bývanie. Dom v S. bol prvým, o ktorom sa žalobca v roku 2007 vyjadril súhlasne, preto sa žalovaná k tejto nehnuteľnosti upla ako prijateľné a perspektívne riešenie pre bývanie rodiny v blízkosti T., keďže v tom čase mala rodina k dispozícii aj byt na U. ulici č. X v T.. Tento byt žalobca nadobudol počas trvania manželstva (povolenie vkladu vlastníckeho práva k bytu dňa 26.1.2000) svojimi finančnými prostriedkami vedenými na žalobcovom účte, ktoré však patrili do BSM. O nadobudnutí bytu informoval žalovanú až v roku 2005. Následne si zmenil adresu pobytu z D. na U. a túto adresu ako miesto svojho trvalého pobytu žalobca uvádza do súčasnosti. Žalobca tvrdil žalovanej aj ich synovi, že byt je určený ako budúce bývanie pre syna žalobcu a žalovanej, aby ho mal ako dedičstvo po otcovi, navyše je získaním bytu „za vodou“ a financie za prenájom bytu do dospelosti syna budú žalobcovým príspevkom na chod domácnosti. Napriek tomu žalobca byt na U. X ešte pred rozvodom predal (hlboko pod cenu) a peniaze si ponechal pre svoje potreby. O tom, že byt na U. žalobca predal, sa žalovaná dozvedela až počas rozvodového konania v roku 2011. Ako žalobca hospodáril so získanými financiami za predaj bytu (podľa kúpnej zmluvy to bolo 71.327 eur) a na čo ich použil, nemá žalovaná žiadnu vedomosť. Žalovaná s ohľadom na to, že byt na U. X v T. získal a upravoval žalobca zo svojich finančných zdrojov, nežiadala finančnú kompenzáciu za jeho predaj alebo zahrnutie tejto nehnuteľnosti, resp. sumy za jej predaj, do BSM. Tvrdenia žalobcu o tom, z akých zdrojov a akou postupnosťou mali byť platené jednotlivé splátky predajcovi domu v S., sú len jeho výmyslom a nemali na kúpu domu žiaden dopad. Žalobca sa v čase kúpy domu v S. tváril, že sa nezaujíma o to, ako a z akých zdrojov žalovaná zaplatí za dom, ani aké konkrétne finančné čiastky má k dispozícii. Listinné dôkazy, ktoré žalobca použil vo svojej žalobe však svedčia o tom, že finančnú situáciu žalovanej sledoval

od ich sobáša v r. 1990 a mal o nej prehľad. O svojich financiách, vrátane výšky mesačného príjmu v bankovom sektore, odmietol dať žalovanej akúkoľvek informáciu, preto žalovaná stav účtu žalobcu nepoznala. Žalovaná priznáva, že pár týždňov, keď sa skomplikoval predaj bytu (dohodnutý kupca náhle od kúpy bytu odstúpil), uvažovala o odstúpení od zmluvy o kúpe domu, no tvrdenie žalobcu o výške novej zmluvnej pokuty (600.000 Sk) a o psychickom zrušení žalovanej sú tiež nepravdivé. Vzhľadom na nového kupca bytu na D., ktorý mal oň veľký záujem, sa finančná otázka zabezpečenia kúpnej ceny nehnuteľností v S. rýchlo vyriešila. Tak isto tvrdenia žalobcu, že v rozsahu domu vykonal množstvo stavebných prác vo svojej finančnej réžii, sú nepravdivé - pri akýchkoľvek možných výdavkoch spojených s dokončovacími prácami domu žiadal ich preplatenie od žalovanej. Návrhy elektroinštalácie a rozvodov vody robili vtedajší manželia (žalobca a žalovaná) spoločne. Za zmeny stavby oproti pôvodným plánom a ich realizáciu, ako aj za odborné konzultácie a tiež dohľad zmien stavby platila žalovaná osobitne príslušným zodpovedným osobám. Žalobca pár krát na jar 2008 vizuálne overil priebeh stavebných prác a zmeny stavby (cca do mája 2008), potom už na stavbu ani nechodil. Je pravdou, že kvôli vydaniu kolaudačného rozhodnutia osadil žalobca pri schodisku provízorne zábradlie a nainštaloval jedno umývadlo a WC (materiály platila žalovaná), čo trvalo 2 dni. Neskôr osadil v jednej izbe plávajúcu podlahu (bez obvodových líšt) vymuroval malý šatník, osadil sprchovací kút, umývadlo a WC, pričom všetky tieto zariadenia sám využíval a platila ich vždy len žalovaná (tieto práce vykonával žalobca vo svojom voľnom čase v priebehu cca 3 mesiacov). Nie je preto pravdou, že pre čas strávený prácami v dome musel zanedbať svoje pracovné aktivity a príjmové možnosti a len v dôsledku toho si vziať viaceré pôžičky, ktoré (vraj) spláca do súčasnosti. Nik žalobcu nenútil, ani od neho nežiadal, aby sa nevenoval svojim pracovným povinnostiam - už roky si svoju zárobkovú činnosť organizoval sám, zárobkovým aktivitám sa venoval nepravidelne a sporadicky, v čase sťahovania ani raz nespomenul, že by tým bol akokoľvek obmedzený alebo, že by nemal financie pokrývajúce jeho osobné potreby. V prípade, že (bez vedomia vtedajšej manželky - žalovanej) uzavrel akékoľvek pôžičky, nebolo to z dôvodu sťahovania a prác v dome. Práce spojené s úpravami holodomu (podlahy v obytných priestoroch, dlažby v interiéroch, chodba, kúpeľňa, WC, skladovací priestor, obklady v kúpeľni, na WC a pri kuchynskej linke, zárubne a dvere, inštalácia osvetľovacích telies, osadenie kuchynskej linky a kuchynských spotrebičov, žalúzie, neskôr dlažby na terasách, exteriérové sieťky na fasádnych otvoroch, realizácia studne s kúpou čerpadla, výroba a osadenie brány a bránky, oplotenie a úpravy plochy pozemku a pod.) postupne (podľa svojich finančných možností a väčšinu po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti) objednávala, zabezpečovala realizáciu príslušnými remeselníkmi a platila vždy len žalovaná. Tvrdenie žalobcu, že on svojpomocnými prácami a navyiac v jeho finančnej réžii zabezpečil dokončenie domu, je nepravdivé a žalobca vlastne ani nevie (nezaujímalo ho to), čo všetko žalovaná pri sťahovaní (žalovaná platila aj likvidáciu časti nábytku z D. ulice a sťahovanie sťahovacou službou) a zobytnení domu musela zabezpečiť a platiť, ani aké finančné čiastky úpravy domu a pozemku predstavovali. Tvrdenie žalobcu, že riešený dom svojpomocne dokončil a značným spôsobom zhodnotil, pričom dom je plne užívateľný na bývanie, nie je pravdivé - dom ani v súčasnosti nie je plne dokončený. Je pravdou, že žalobca počas svojho pobytu v dome, kedy na tento svoj pobyt finančne neprispieval, vykonal nejaké práce, no väčšinu z nich ani nedokončil (napr. stena pri schodisku), tieto neboli realizované odborne a žalovaná väčšinu z ním vykonaných prác musela (alebo bude musieť dať) nanovo zrealizovať (napr. sprchový kút, všetky odpady pri umývadlách a pri sprchách, žalobcom osadené čerpadlo a batérie, ktorých pretečenie malo za následok vytopenie časti domu). Žalobca zároveň počas svojho pobytu v dome spôsobil rôzne škody, ktorých odstránenie predstavuje pravdepodobne väčšiu finančnú sumu, ako je prínos pri úpravách domu (rozbitie alebo zničenie plávajúcich podláh, rozbité žalúzie, už spomenuté zničenie podlahy v obytnej hale a kuchyni pretečeným kohútikom, rozbité dlažby na dvoch terasách..). Z dôvodov uvedených v predchádzajúcich častiach tohto vyjadrenia k žalobe ako aj na základe poskytnutých listinných dôkazov je žalovaná presvedčená, že žalobca nemá právo na požadovanú polovicu riešených nehnuteľností ani zo zákona (neuplatnil si nárok na nehnuteľnosti zapísané v katastri ako vlastníctvo žalovanej počas troch rokov, ktoré uplynuli od právoplatnosti rozvodu) ani morálnu (kúpu riešených nehnuteľností financovala žalovaná výučne zo svojich zdrojov). Riešenie rozdelenia BSM po ukončení manželstva dohodou. Bývalí manželia uzavreli 12.01.2015 písomnú Dohodu o vysporiadaní BSM manželov. Predmetná dohoda potvrdzovala skutkový stav v rozdelení majetkov získaných počas BSM, nič nemenila, preto ani nebolo potrebné konkretizovať riešené nehnuteľnosti, keďže v dôsledku tejto dohody nebolo potrebné ani v existujúcich záznamoch katastra nič meniť. Dohoda o vysporiadaní BSM bola predmetom mnohých rozhovorov bývalých manželov počas 3-ročnej lehoty a najmä pol roka pred uplynutím lehoty určenej zákonom na jej uzavretie. K podpísaniu napadnutej dohody o vyporiadaní BSM došlo za nasledujúcich okolností: Bývalí manželia (žalobca a žalovaná) sa cca rok po rozvode ústne dohodli o rozdelení BSM dohodou na základe skutočností uvedených v nasledujúcich bodoch 1-4 (každý

si ponechá nehnuteľnosti vedené v katastri na jeho meno, resp. financie za tieto nehnuteľnosti, financie, ktoré mal na svojom účte, resp. mohol s nimi nakladať, pretože boli viazané na jeho meno a tú časť huteľného majetku, ktorú každý z nich v tom čase užíval). Skutočnosti, ktorých si bol žalobca vedomý pri podpísaní napadnutej dohody:

1/ čo si z majetku patriaceho do BSM (t.j. finančné čiastky získané počas manželstva, nehnuteľnosť, huteľná vec nemalej hodnoty) žalobca ponechal pre svoje osobné potreby (peniaze na jeho účte, resp. na účtoch, peniaze použité ako vklad do firmy NIKRED, byt v T. na U. ulici získaný a predaný počas trvania BSM, auto), no odmietal, aby sa tieto skutočnosti spomenuli v dohode,

2/ z akých zdrojov žalovaná financovala kúpu nehnuteľností (dom a pozemky k nemu patriace v S.) - boli to financie získané

- predajom za byt v jej výlučnom vlastníctve,

- predajom chaty, ktorú získala ako dar od rodičov bez akejkoľvek povinnosti vyplatiť súrodencu - vyplatili ho rodičia žalovanej (t.j. pri získaní chaty do osobného vlastníctva sa nepoužili prostriedky z BSM),

- predajom pozemku pri chate (spolu s chatou), na ktorého kúpu použila finančné prostriedky z daru od otca,

- peňažné dary od rodičov,

- stavebné sporenie, na ktorého rozšírenie použila finančné prostriedky z daru od rodičov (stavebné sporenie splácala žalovaná zo svojich príjmov pred rozvodom i po rozvode okrem 84.000 Sk, ktoré splatil žalobca a ktoré tvorili jeho jediný finančný príspevok do spoločnej domácnosti za 4 roky, t.j. od pol roka 2005 do pol roka 2009) a ktorých vrátenie žalobca nepožadoval (čestné prehlásenie žalobcu z roku 2012),

- predaj garáže, ktorú žalovaná kúpila za financie získané predajom chaty od rodičov.

Žalobca o zdrojoch, z ktorých žalovaná nadobudla financie na kúpu nehnuteľností, ktoré podľa záznamov v katastri žalovaná vlastní, dobre vedel a poznal ich, o čom svedčia listinné dôkazy, ktorých kópie poskytol súdu v prílohe svojej žaloby - t.j. nie je pravdou, že o nich nevedel, a preto žiadal od žalovanej, aby mu ich poskytla, čo však táto odmietala. Žalobca úmyselne opomenul finančné zdroje, ktorých výlučné vlastníctvo žalovanej nemohol spochybníť - finančné dary od rodičov, pri ďalších zasa účelovo dezinterpretoval a spochybňoval ich výlučné vlastníctvo žalovanou (byt na D. v T., chata v P. a pozemok pri nej, garáž v T.) a skreslil okolnosti získania stavebného úveru.

3/ ako aj toho, že napriek rozhodnutiu súdu o striedavej starostlivosti o nezaopatreného syna (na tom trval žalobca, aby mu súd neurčil alimenty, ktoré by mal platiť na nezaopatreného syna, ktorý mal a do súčasnosti má trvalý pobyt v S.), cca týždeň po jeho XX. narodeninách (syn bol študentom) ho odviezol k matke (do domu v S.) s tým, že už má bývať len tam a má sa o neho starať len matka (takýto stav pretrváva do súčasnosti),

4/ nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej budú predmetom dedičstva pre ich jediného spoločného syna, ktorý je zároveň jediným potomkom žalovanej.

Žalobca odmietal možnosť uvedenia konkrétnych údajov o tom, čo si on ponechal z toho, čo patrilo zo zákona do BSM, len pre svoje osobné potreby (peniaze, byt v T. na U. ulici a auto), neustále odsúval termín uzavretia dohody z dôvodu „ešte vždy je čas na jej uzavretie“. To, že by sa dohodou o rozdelení BSM žalobca cítil byť ukrátený, spochybňoval jej obsah, prípadne že ju podpísal pod akýmkoľvek nátlakom alebo akýmkoľvek spôsobom chcel rozdelenie BSM prehodnotiť, žalobca pred podpisom napadnutej zmluvy a ani v nasledujúcom roku, kedy mu žalovaná bezodplatne umožnila bývať v jej dome, nijako neriešil. Táto dohoda o vysporiadaní BSM bývalých manželov z 12.01.2015 bola uzatvorená bez nátlaku a dobrovoľne, svedkom čoho je spoločný syn E. E.. Žiadne čestné prehlásenie žalobcu o tom, že sa podpísanou dohodou o rozdelení BSM cíti byť znevýhodnený a podpísal ju pod určitým nátlakom žalovaná od žalobcu nikdy nedostala, ani o ňom nevedela. Žalobca v tom čase (t.j. po rozvode) býval už cca 2 a pol roka v dome žalovanej (bez toho, aby sa na prevádzke domu a výdavkoch s tým spojených podieľal) a býval tam naďalej ďalší cca rok bez toho, aby sa akokoľvek finančne podieľal na jeho prevádzke, pričom nevykonával ani sľúbené práce, ktorými mal žalovanej kompenzovať svoj bezplatný pobyt. Za tento ďalší rok užívania pobytu v žalovanej dome žalobca nijako neriešil uzavretú dohodu bývalých manželov o rozdelení BSM. Ak žalobca tvrdí niečo iné, tak klame. Dohodu bývalých manželov žalobcu a žalovanej zo dňa 12.01.2015 o rozdelení BSM považuje žalovaná za platnú, keďže spĺňa všetky náležitosti požadované v § 149a pri vysporiadaní BSM dohodou. Podľa § 149a Občianskeho zákonníka dohoda o rozdelení BSM medzi manželmi môže mať voľnú podobu, v prípade huteľných vecí môže byť ústna, pri nehnuteľnostiach musí mať dohoda písomnú podobu a nadobúda účinnosť vkladom do katastra. V tomto ustanovení nie je uvedené, akým spôsobom majú byť nehnuteľnosti riešené v dohode špecifikované, len že dohoda nadobúda účinnosť vkladom do katastra. Napadnutá dohoda má písomnú podobu, uvádza, že nehnuteľnosti manželov (t.j. k dátumu 13.01.2012) pripadnú

do výlučného vlastníctva žalovanej. Ďalšia konkretizácia riešených nehnuteľností nebola nevyhnutná, pretože tieto boli v katastri už zapísané na meno žalovanej, uzavretá dohoda nevyžadovala žiadnu zmenu vlastníckych vzťahov v záznamoch katastra, preto ani neexistoval dôvod na predloženie návrhu na vklad do katastra - vklad tam už bol zaznamenaný v čase spísania dohody, t.j. napadnutá dohoda je platná, spĺňa podmienky určené pre takéto dohody podľa § 143 a § 149 Občianskeho zákonníka a nadobudla účinnosť jej podpisom. Ak žalobca tvrdí, že súčasný stav rozdelenia BSM je nespravodlivý, napriek tomu, že dobre vie, z akých zdrojov žalovaná financovala kúpu domu, z akých zdrojov mala finančné prostriedky na svojom účte, bolo by zaujímavé, aby aj žalobca popísal a dokladoval svoje finančné príspevky pre rodinu vrátane konkretizácie ich výšky a účelu, resp. ich zdroje. Podľa obsahu žaloby, ktorá dokladuje zdroje žalovanej na kúpu domu, žalobca počas manželstva so žalovanou len využíval jej existujúce materiálové a finančné zázemie, ním získané financie (cca 4/5 alebo aj viac z príjmov počas práce v sektore bankovníctva - 10 rokov, odstupné po ukončení zamestnania, financie za predaj bytu po rodičoch, financie za predaj bytu získaného počas manželstva, finančný vklad do firmy NIKRED) si ponechal pre vlastné potreby ako aj auto kúpené v roku 2003, na ktoré prispela žalovaná 200.000 Sk. Žalobca od roku 2005 nebol ochotný, resp. sa ani nesnažil o to, aby sa mohol finančne podieľať na materiálovom zabezpečení života rodiny, roky prispieval na chod spoločnej domácnosti (pred manželstvom i počas neho - 6 rokov) len minimálne a ďalšie roky 4 roky (od roku 2005) vôbec, no napriek tomu po uplynutí 4 a 3/4 roka od právoplatnosti rozvodu sa domáha vlastníctva polovice nehnuteľností, ktoré v súčasnosti vlastní žalovaná. Podľa logiky žalobcu a jeho právneho zástupcu všetko, čo počas manželstva akýmkoľvek spôsobom získal žalobca, teda patrí len jemu a to, čo nadobudla žalovaná, sa má deliť na polovicu bez ohľadu na to, akým podielom sa žalobca a žalovaná podieľali na zabezpečovaní nielen ich kúpy, ale aj výdavkov a zabezpečovania ďalších potrieb spoločnej domácnosti. Urážky žalovanej v žalobe sa ani neoplatí komentovať - všetky sú presnými charakteristickými znakmi žalobcu, aj v dôsledku ktorých zanikol akýkoľvek vzťah a kontakt nielen s bývalou manželkou ale aj medzi ním a jeho synom, o ktorého sa žalobca už dlhodobo nezaujíma. Žalovaná je presvedčená, že snaha o získanie polovice jej nehnuteľností žalobcom je motivovaná jednak jeho snahou o ľahké získanie väčšej sumy financií, ako aj pomstou bývalej manželke a synovi, ktorí neboli ochotní naďalej znášať jeho despotizmus. Žalobca napriek tomu, že neprispieval na chod domácnosti, tvrdil, že žalovaná aj syn sú od neho závislí a bez neho by nedokázali existovať a od dospelého syna vyžadoval poslušnosť bez možnosti vlastného názoru, bol presvedčený vždy len o svojej pravde. V čase nepinoletosti syna ho žalobca nútil písať rôzne prehlásenia o situácii v rodine, ktoré neboli pravdivé. Neskôr nemal problém požičiavať si peniaze od syna, ktorý pred nastúpením na vysokoškolské štúdium pracoval. Žalovanej opakovane tvrdil, že táto nemá od žalobcu požadovať žiadne finančné príspevky na bývanie ale naopak, žalovaná má žalobcovi platiť za to, že býva v jej dome. Keďže sa žalovaná a syn dokázali vymaniť spod psychického teroru žalobcu, chce ich žalobca potrestať za takúto opovážlivosť a pripraviť ich o bývanie alebo im aspoň podstatne a dlhodobo zneprijemniť život právnou neistotou, pretože nedokáže zničiť pomyslenie, že by žalovaná a ich spoločný syn mohli spolu žiť pokojným a nekonfliktným životom bez dramatických scén, ktorých autorom bol žalobca v kratších či dlhších intervaloch počas rokov spoločného života (najmä od skončenia diaľkového štúdia žalobcu na VŠ v roku 1994). Žalobca si bol vedomý týchto skutočností fungovania a financovania spoluzitia so žalovanou od roku 1988, resp. jej zabezpečovania finančných a iných potrieb rodiny do času podpisovania dohody o BSM, preto je žalovaná presvedčená, že žalobca len z uvedených dôvodov neriešil rozdelenie majetku po rozvode súdnou cestou počas trvania troch rokov od BSM, ale žalobca riešil so žalovanou vyporiadanie BSM dohodou. Žalovaná privítala možnosť vyporiadania BSM dohodou, pretože takéto riešenie bolo založené na skutočnostiach a okolnostiach, ktoré obaja bývalí manželia poznali a na základe ktorých boli jednotlivé časti majetku patriaceho do BSM bývalých manželov nadobudnuté. Okrem toho žalovaná vyčerpala takmer všetky svoje finančné prostriedky na riešenie nehnuteľností a posledné financie určené na dokončovacie práce domu požičala žalobcovi, ktorý jej ich však nesplatil do súčasnosti, preto žalovaná ani nemala ďalšie finančné prostriedky na riešenie rozdelenia BSM súdnou cestou, čo však žalobca nevedel. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol registrovaný ako mediátor a teda vedel aj posúdiť právnu stránku písomnej dohody, žalovaná nemala pochybnosť o jej právnej platnosti, keďže ju bývalí manželia podpisovali bez akýchkoľvek nátlakov a na základe predchádzajúcich rokovaní. Žalovaná pri rokovaní o dohode, týkajúcej sa rozdelenia BSM, upozornila žalobcu na skutočnosť, že ak by dohoda o tom, že jej zostane dom s pozemkami v S., mala byť viazaná na žalobcov trvalý pobyt v dome, tak s ňou nebude súhlasiť. Žalobca takúto svoju požiadavku vylúčil. O možnosti napadnutia dohody, ktorú obaja bývalí manželia podpisujú dobrovoľne, čo potvrdzujú overenými podpismi, nemala žalovaná žiadnu vedomosť. Žalobca opakovane tvrdil, že si je vedomý toho, že žalovaná sama financovala kúpu domu s pozemkami, žalobca sa na ich kúpe nijako finančne nepodieľal, žalovaná podpísovala zmluvu o kúpe v prítomnosti

žalobcu a z dôvodu financovania tejto kúpy len žalovanou nebol žalobca uvedený na kúpnej zmluve ako spolukupujúci. Žalobca zároveň prehlasoval, že nemá záujem ani morálne právo byť spoluvlastníkom riešených nehnuteľností, ani sa nechce o ne starať, preto sa po presťahovaní rodiny ani neprihlásil na trvalý pobyt do S. - stále ako svoju trvalú adresu uvádza U. X v T. (adresa bytu, ktorý predal). Okrem toho - podľa vyjadrení žalobcu - domov a rodinné zázemie jedinému spoločnému potomkovi žalobcu a žalovanej poskytuje len žalovaná ako jeho matka a žalobca (ako otec) nechce pripraviť svojho syna o bývanie ani mu narušiť študijné podmienky. Žalovaná na základe dohody, o ktorej platnosti bola na základe jej dobrovoľnej účasti oboch strán presvedčená, po podpísaní dohody investovala do údržby a zveľaďovania nehnuteľností ďalšie svoje finančné prostriedky. V roku 2015 sa vzťahy žalobcu so žalovanou a ich synom postupne extrémne zhoršili. Žalovaná na odchode žalobcu z domu v S. trvala ani nie tak z dôvodu, že žalobca po celý čas jeho bývania v dome v S. odmietal podieľať sa na finančných nákladoch domácnosti, v ktorej býval po rozvode 3,5 roka a posledného 1,5 roka bývania v dome aj na akýchkoľvek prácach spojených s údržbou domu a záhrady (odôvodňoval to tým, že to nie je jeho vlastníctvo, preto sa nebude podieľať na platbách a prácach), ale najmä z dôvodu neustále sa stupňujúceho psychického teroru smerom k bývalej manželke a synovi (scény, výčitky, nátlaky, vyhrážky - aj fyzickým ublížením, výsmechy, urážky...), ktoré smerom k synovi prerástli aj do fyzických napadnutí. Tvrdenia žalobcu o jeho „vyhodení“ z domu v S. sú nepravdivé - mal dostatočne dlhý čas na odchod i na odvezenie si svojich hnuťelných predmetov - možnosti dostatočného času odsťahovania sa žalobcu z domu v S. a odvezenia si svojich hnuťelností potvrdí svedok - syn žalobcu a žalovanej, ako aj SMS v mobile žalovanej (komunikácia so žalobcom pri jeho odsťahovaní sa z domu v roku 2016). Ani v rokoch 2016 a 2017 žalobca nijako nedal žalovanej na vedomie, že by s rozdelením majetku nadobudnutého počas manželstva nesúhlasil a chcel ho riešiť, o jeho pocite ukrivdenosti sa žalovaná dozvedela až zo žaloby, ku ktorej napísala vyjadrenie. Z obsahu žaloby, ktorá je zameraná na snahu o vyhlásenie neplatnosti napadnutej dohody, vyplýva skutočnosť, že ak sa s uzatvorenou dohodou o rozdelení BSM žalobca už v čase jej navonok dobrovoľného podpisovania nestotožňoval a do budúcnosti ju nemienil akceptovať (žalobca tvrdí, že o tom svedčí jeho čestné prehlásenie sebe samému, ktoré vraj zaslal žalovanej, no o ktorom v skutočnosti žalovaná nevedela až do obdržania obsahu žaloby zo súdu), potom žalobca podpísal napadnutú dohodu v poslednom možnom termíne špekulatívne, aby tak vylúčil možnosť riešenia rozdelenia BSM súdnou cestou žalovanou - žalovaná sa so žalobcom snažila doriešiť rozdelenie BSM dohodou dlhodobo a v prípade nepodpisania dohody mala žalovaná prichystaný návrh riešenia rozdelenia BSM súdnou cestou. Z obsahu žaloby zároveň vyplýva, že žalobca podnikol vopred premyslený krok (svoje čestné prehlásenie o dohode následne po jej podpísaní), ktorý mu mal umožniť napadnutie dohody v budúcnosti, aby si tak mohol uplatniť nárok na polovicu nehnuteľností žalovanej, pretože takéto rozdelenie majetkov nadobudnutých bývalými manželmi (žalobca a žalovaná) počas manželstva by si žalobca (s ohľadom na § 150 OZ) nemohol uplatňovať pri rozhodovaní o rozdelení BSM súdom. Listinnými dôkazmi predloženými súdu žalovaná dokladovala financovanie kúpy riešených nehnuteľností z vlastných zdrojov (t.j. nie z financií patriacich do BSM žalobcu a žalovanej, ako to tvrdí žalobca), čím vyvrátila tvrdenie žalobcu o naliehavom právnom záujme na určení jeho spoluvlastníckeho práva k rodinnému domu. Na základe uvedeného nie je splnená podmienka § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, keďže neexistuje naliehavý právny záujem na prejednaní žaloby. Žiadala, aby súd podľa § 138 Civilného sporového poriadku vyhodnotil žalobu ako zjavne nedôvodnú a vydal rozsudok, ktorým žalobu ako zjavne nedôvodnú zamietne (súd vyzve žalobcu na späťvzatie žaloby) a žalobcovi neprizná nárok na náhradu trov konania.

4. K predmetnému vyjadreniu zo 07.07.2017 žalovaná pripojila nasledovné listinné dôkazy, a to Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 291/2006 z 28.02.2008, prehlásenie o majetkovom vyporiadaní z 13.10.2006, kúpnu zmluvu z 18.11.2005 spolu s dodatkom z 23.12.2005, kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva nehnuteľností zo 04.09.2006, čiastočný výpis z katastra nehnuteľností LV č. XXXX k.ú. W. zo 04.10.2006, príkaz na úhradu z 13.10.2006, výpisy z účtu žalovanej z 31.01.2009, 31.07.2008, 30.11.2008, 31.12.2009, 30.11.2009, čestné prehlásenie žalobcu z 27.12.2012, list z Prvej stavebnej sporiteľne z 19.09.2014 a znehodnotenú zmenku č. 0923779 7 02/20080219, dohodu o vyporiadaní BSM z 12.01.2015, kúpnu zmluvu z 13.10.2009, rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto SR T. V 22412/09 z 18.11.2009, dodacie listy č. 20120528, 20120608, 20120607, výpis z katastra nehnuteľností LV č. XXXX k.ú. S., internetový výpis z obchodného registra obchodnej spoločnosti NIKRED s.r.o.. Dňa 03.08.2017 žalovaná doplnila prihlášku za člena Stavebného bytového družstva z 19.II.1980, výzvu na zaplatenie členského podielu z 09.11.1983, rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo 14.11.1983, dohodu o odovzdaní a prevzatí bytu z 15.11.1983.

5. Podaním datovaným dňa 22.08.2017 sa vo veci vyjadril žalobca. Vo svojom vyjadrení uviedol nasledovné. Skutkový stav popísaný žalovanou sa zakladá na mnohých nepravdivých tvrdeniach ničím nedokázaných a na viacerých protirečivých tvrdeniach uvedených vo vyjadrení žalovanej. Žalovaná na jednej strane tvrdí že kúpu nehnuteľnosti zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie: S., okres: J., vedený Okresným úradom J., Katastrálnym odborom (ďalej len „nehnutelnosť“), financovala výhradne z vlastných peňažných zdrojov v celkovej sume 5.615.212 Sk, pričom žiadnym hodnoverným dôkazom nepreukázala, že tieto peňažné prostriedky boli výhradne jej osobným vlastníctvom mimo BSM. Žalovaná vo svojom vyjadrení len predkladá rôzne nedokázateľné tvrdenia, bez konkrétnych dôkazov ako mohla mať peňažné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti výhradne z vlastných, osobných zdrojov mimo BSM. Na druhej strane žalovaná tvrdí, že pred kúpou nehnuteľnosti údajne z vlastných peňažných zdrojov zaplatila 200.000 Sk na kúpu auta, 200.000 Sk zaplatila na výdavky domácnosti v rokoch 2004 - 2009, 230.000 Sk zaplatila za kúpu garáže a ešte platila stavebné sporenie s mesačnými splátkami 7.000 Sk. Taktiež tvrdí, že z vlastných peňažných zdrojov niekoľko rokov financovala chod domácnosti celej rodiny vrátane zabezpečovania potrieb syna, pričom nepredložila jediný dôkaz, aký bol čistý príjem žalovanej za obdobie rokov 1990 až 2012 počas manželstva so žalobcom, či by bola schopná platiť všetko to čo uvádza vo svojom vyjadrení. Za vlastné peňažné zdroje žalovaná určite nemohla označiť stavebné sporenie založené v roku 1996 počas manželstva a pôžičku z Prvej Stavebnej Sporiteľne, a.s., ktorá bola uzatvorená a poskytnutá spoločne žalobcovi a žalovanej za trvania BSM, aj keď pri stavebnom sporení vždy je zmluvným dlžníkom len jeden z manželov a druhý je ručiteľom alebo spoludlžníkom. Byt na D. X v T. nadobudli žalobca a žalovaná za trvania manželstva, preto by bolo v rozpore so zákonom tvrdiť, že tento byt mohol byť vo výlučnom vlastníctve žalovanej, a to len z titulu nadobudnutia členských práv v SBD pred vznikom manželstva. Čo je predmetom BSM stanovuje § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník jasne. Zo zákonnej definície BSM je jasné, že akékoľvek nadobudnutie bytu počas manželstva musí byť predmetom BSM. Z členstva v SBD nevzniká nárok na vlastnícke právo k užívanému bytu. Rozhodujúce je, kedy bol byt nadobudnutý do vlastníctva, či pred vznikom BSM alebo počas trvania BSM. Okrem toho byt bol zhodnotený aj z finančných prostriedkov v BSM a bol predaný žalovanou za trvania BSM, takže ak by sme vzali do úvahy aj právne nezáväznú rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 291/2006, finančné prostriedky za predaj bytu na D. X v T. prináležia do BSM, kde patria všetky veci nadobudnuté niektorým z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Dar od rodičov žalovanej uvádzaný žalovanou vo výške 750.000 Sk údajne znížený o navýšenie na sporenej sumy v prvej stavebnej sporiteľni, a.s. nie je ničím dokázaný zo strany žalovanej, je to nedokázateľné tvrdenie. Všetky finančné dary uvádzané žalovanou, ktoré mala dostať od svojich rodičov nie sú ničím dokázané. Príkaz na úhradu nie je dôkazom o tom, že transakcia prevodu peňazí bola vykonaná a poukázaná ako dar. Príkaz na úhradu s konštantným symbolom 0308 je označením platby za služby. Otázkou je za aké služby údajne dostala žalovaná sumu 1.000.000 Sk podľa platobného príkazu zo dňa 13.10.2006 vo VÚB, ktorý bol predložený ako dôkaz. Tento dôkaz o poukázaní 1.000.000 Sk zo strany MVDr. E. E. a E.. E. E. bol údajne na základe dokumentu „Prehlásenie o majetkovom vysporiadaní“ zo dňa 13.10.2006, avšak podľa dôkazu o konštantnom symbole č. 0308 na prevodnom príkaze predloženom žalovanou boli tieto peniaze poskytnuté nie ako dar, ale ako odplata za služby, preto táto suma patrí do BSM žalobcu a žalovaného. Navyše v dokumente „Prehlásenie o majetkovom vysporiadaní“ sa uvádza aj kompenzácia uvedených 150.000 Sk, z čoho nie je zrejmé kto kompenzáciu vykonal a koho finančné prostriedky na tento účel boli použité. V tomto prehlásení sa jasne uvádza rozdielna terminológia a to, že synovi E. E. „sme darovali“ a pri dcére E. E. „sme poskytli peniaze vo výške 1.000.000 Sk“. Z uvedeného rozdielu terminológie je jasné, čo vyjadrovali rodičia žalovanej a to, že suma 1.000.000 Sk nebol dar od rodičov žalovanej. Dar chaty v P. bol zastretý právny úkon, pretože v skutočnosti žalobca a žalovaný z finančných prostriedkov z BSM za chatu mali zaplatiť 150.000 Sk. Žalobca súhlasil s tým, aby ako oficiálny vlastník bola vedená na liste vlastníctva len žalovaná. Žalobca trvá na tom, že údajné darovanie chaty v P. bolo podmienené zaplatením 150.000 Sk (pôvodne to bolo 120.000 Sk) E. E. ml.. Pre túto úhradu v tom čase zriadila žalovaná vo Všeobecnej úverovej banke Vkladnú knižku (s heslom alebo názvom SEAT) a táto vkladná knižka aj v prítomnosti žalobcu bola doručená rodičom žalovanej. Zároveň žalobca a žalovaná (v tom čase ako manželka) mali požiadavku, aby prevzatie predmetnej sumy E. E. ml. aj podpísal a to na pripravenom dokumente "Dohoda o vysporiadaní". Dokument bol vypracovaný po vzájomnej dohode medzi žalobcom a žalovanou. Z predaja chaty v P. patrili peniaze do BSM, pretože právny úkon darovania slúžil len ako zastretý právny úkon. O tom, že pozemky pri chate v P. kúpila žalovaná z vlastných finančných zdrojov neexistuje žiadny dôkaz, pretože boli kúpené zo spoločných peňazí v BSM, aj keď je pravdou, že kupujúcou bola oficiálne len žalovaná. Skutočnosť, že peniaze za predaj chaty a pozemkov

pri chate v P. boli zaslané na účet žalovanej, nie je dôkazom o tom, že by peniaze za predaj boli vo výlučnom vlastníctve žalovanej, pretože žiadna banka nevedie bankový účet na meno oboch manželov, ale vždy len na meno jedného z manželov, aj keď peniaze na účte sú v BSM. Všetky žalovanou uvádzané dary od rodičov v celkovej sume 279.000,- nie sú ničím dokázané. Každá platba od otca žalovanej má podľa výpisu z bankového účtu žalovanej iný konštantný symbol (napr. za služby, tovar prípadne ostatné príjmy a iné neidentifikovateľné čísla), nikde nie je uvedené, že je to dar. Podľa výpisu z bankového účtu žalovanej zo dňa 04.07.2008, označený príjem na účet v sume 150.000 Sk má konštantný symbol 379, čo je označenie pre ostatné príjmy a nedokazuje, že tento príjem je výhradným vlastníctvom žalovanej. Žalovaná žiadnym relevantným dôkazom nepreukázala, že peniaze na kúpu nehnuteľnosti v S. boli výhradne jej peniazmi mimo BSM. Ak to tvrdí, mala by to dokázať výpismi z bankových účtov, že peniaze za predaj bytu, za predaj chaty, za predaj pozemku pri chate, peňažné dary od otca, peňažné dary od rodičov, stavebné sporenie a predaj garáže (ktorý bol mimochodom až v roku 2012) boli v jej výlučnom vlastníctve pred uzatvorením rezervačnej zmluvy, Zmluvy o dielo a Kúpnej zmluvy na kúpu nehnuteľnosti v priebehu mesiacov február až august 2008, a že neboli v nich zahrnuté aj peniaze z príjmov žalobcu a žalovanej za roky trvania manželstva spadajúce do BSM, pričom by žalovaná mala hodnoverným spôsobom dokázať svoje tvrdenia uvedené vo svojom vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie. Žalobca aj vzhľadom k tomu, že poznal majetkové pomery v rodine i finančnú situáciu, odhovára od roku 2007 žalovanú od kupovania spornej nehnuteľnosti hlavne z dôvodu zlých vzťahov medzi žalobcom a žalovanou ako manželmi. Žalobcovi v roku 2004 a 2005 zomreli rodičia a v tomto období sa často a dlhodobejšie musel zdržiavať v mieste kde žili do smrti (východné Slovensko). V roku 2007 došlo k predaju chaty (Veľký P. - P.) po odsťahovaní rodičov žalovanej z R. P., žalobca v snahe minimalizovať náklady a finančné výdaje rodiny navrhol odpredaj chaty, zrýchlene zrealizoval v roku 2006 dokončovacie práce na modernizácii interiéru, vysťahoval a pripravil chatu k predaju. Po týchto udalostiach žalobca oboznamoval žalovanú, že toto obdobie malo nepriaznivý vplyv na jeho príjmové možnosti a dosť negatívne ovplyvnilo aj jeho zdravotný stav, no žalovaná vzdorovito riešila nadobudnutie holodomu, čo nevedela, nemohla a ani nedokázala sama bezproblémovo vyriešiť. Bolo zarážajúce, že v období rokov 2008 - 2010 žalovaná uprednostňovala problematiku domu pred vtedy aktuálnymi potrebami syna. Toto obdobie negatívne poznamenalo všetkých zúčastnených (žalobca, žalovaná, syn), načo žalovaná takmer doplatila životom (13.09.2009). Žalovaná v súčasnosti tendenčne znevažuje žalobcu v súvislosti s domom v S., no vôbec nepoukazuje na to, že stavba sama o sebe bola pri kúpe nekvalitná s množstvom závad a v tom čase zaplatili aj tzv. cenovú bublinu. Žalovaná vo svojom vyjadrení opisom informovala o financovaní nadobudnutia spornej nehnuteľnosti - holodomu v S. na I. XXX), no neuviedla a nevydokladovala termíny a sumy t.j. kedy a koľko sa uhradilo za nadobudnutie predmetného domu (s ohľadom na Zmluvu o Dielo na zhotovenie stavby č. 2107780, v článku VI. Spôsob platby). Samotná Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená žalobcom a žalovanou dňa 12.01.2015, v ktorej sa uvádza: „Nehnuteľnosti, patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) so stavom ku dňu zániku BSM (t.j. k 13.01.2012),“, je dôkazom o tom, že existovali nehnuteľnosti patriace do BSM žalobcu a žalovanej ku dňu zániku BSM. Žalovaná si sama odporuje svojimi tvrdeniami, že sporné nehnuteľnosti boli a sú jej výlučným vlastníctvom. Keďže tieto nehnuteľnosti neboli zákonným spôsobom špecifikované a určiteľné, nie je možné ani túto dohodu považovať za určitý právny úkon, čím sa stáva tento úkon od počiatku absolútne neplatný. Okrem tejto skutočnosti, žalobca svojím čestným prehlásením zo dňa 15.01.2015, ktoré zaslal žalovanej, vyhlásil že dohodu podpísal pod určitým tlakom, nezodpovedá jeho vôli a je neurčitá. Táto dohoda predložená žalovanou na podpis žalobcovi nespĺňa zákonom stanovené náležitosti v § 149 Občianskeho zákonníka a v § 149a Občianskeho zákonníka, požadované vo veciach presného určenia a popisu nehnuteľností, a preto ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Krátko po rozvode bola žalovaná oslovená žalobcom ohľadom vyriešenia BSM, no žalovaná nemala záujem nič riešiť, neskôr žalobca odporučil žalovanej aby to riešili súdne, no žalovaná sa vyjadřila, že nato nemá peniaze. Pred podpisom predmetnej Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len "Dohoda") sa žalobca spýtal žalovanej, či si myslí, že takto spísaná Dohoda je správna a spravodlivá? Žalovaná odpovedala "Nie". Dohoda však bola spísaná a zo strany žalobcu podpísaná pod nátlakom zo strany žalovanej. Po podpise Dohody, žalobca upozorňoval žalovanú na neakceptáciu tejto Dohody po právnej stránke. Dohodu žalobca a žalovaná podpísali 12.01.2015, teda v posledný deň zákonom stanovenej trojročnej lehoty na vyporiadanie po zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Dohodu spísala žalovaná, jej spísanie bolo účelové, podpísanie Dohody si vynútila žalovaná z dôvodu ochrany majetku (v tom čase mal žalobca nesplatenú pôžičku z čias manželstva pred rozvodom, žalovaná sa cítila byť ohrozovaná v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním - veriteľ/žalobca Ing. T., Okresný súd T. I, Sp.zn. 16C/132/2015). Dohoda mala mať len

interný charakter (nemá zákonné náležitosti), žalovaná zneužila Dohodu až v takom rozsahu, že ďalšími skutkami ktoré vykonala v roku 2016 (dňa 29. februára výmena zámku na dome v S. a dňa 13. júla povynášanie osobných vecí žalobcu a ponechanie si vecí osobnej potreby žalobcu a technických vecí ktoré nefinancovala žalovaná), spôsobila žalobcovi vážnu ujmu na majetku a na právach. Hodnota vecí ktoré si žalovaná ponechala bola vyčíslená na sumu 5.065 eur. Z dôvodu týchto skutkov na žalovanú podal žalobca dňa 19.09.2016 Žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a dňa 10.10.2016 aj Trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu. V prípade Trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu, žalovaná bola vypočutá, vyšetrovateľovi však uviedla nepravdy, vyšetrovateľ Uznesením zo dňa 19.12.2016 (Okresné riaditeľstvo PZ v Senci) vec uvedeného trestného činu odmietol, následne aj prokurátor Uznesením zo dňa 15.02.2017 (Okresná prokuratúra Bratislava III.) zamietol sťažnosť, pričom navrhovali vec riešiť v zmysle Občianskeho súdneho poriadku. Samotná žalovaná uvádza, že žalobca mal dostatok svojich vlastných financií za predaj bytu po rodičoch ako aj z príjmov pred vznikom BSM. Taktiež žalovaná uvádza, že žalobca mal nadštandardné príjmy v sektore bankovníctva počas 10 rokov s odstupným po ukončení zamestnania. Že všetky tieto svoje príjmy žalobca použil na zhodnocovanie majetku v BSM, teda aj sporných nehnuteľností dokazuje skutočnosť, že žalobca po nadobudnutí spornej nehnuteľnosti žalovanou (S., I. XXX) bol nútený uzatvoriť viacero zmlúv o pôžičke, ktorých splácanie skončilo až na súde. Pokiaľ by žalobca mal vlastné peniaze po zániku BSM, ako to tvrdí žalovaná, nebol by skončil s hanbou ako dlžník na súde a v exekučnom konaní. Žalovaná počas doby do podania návrhu na rozvod sa správala, že sporná nehnuteľnosť je spoločná, po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o rozvode sa začala správať výlučne majetnícky s tým, že žalobca v nehnuteľnosti môže bývať a užívať ju a to až do roku 2016, kedy žalovaná vyhodila žalobcu na ulicu aj s jeho osobnými vecami. Žalovaná na str. 13 svojho vyjadrenia uvádza, že býval v nehnuteľnosti 3,5 roka po rozvode, čo žalovanej, nie žalobcovi, premyslene a špekulatívne slúžilo na to, aby žalobcu presvedčila nepodať v lehote do 3 rokov od zániku BSM návrh na súd na vyporiadanie BSM. Žalobca trvá na svojich skutkových tvrdeniach a právnom posúdení veci uvedených v jeho žalobe a žiada súd prvej inštancie rozhodnúť tak ako je uvedené v petite žaloby.

6. V písomnom stanovisku zo dňa 15.01.2018 žalovaná uviedla, že žalobca svoj nárok odôvodňuje tým, že Dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015 podpísaná účastníkmi sporu s úradne overenými podpismi je neplatná. Žalobca tvrdí, že predmetnú dohodu podpísal v tiesni za nápadne nevýhodným podmienok. Taktiež tvrdí, že dohoda je neplatná z dôvodu jej neurčitosti t. j. že nespĺňa zákonom stanovené požiadavky. Žalovaná už vo svojom vyjadrení k žalobe poprela nárok žalobcu na jednu polovicu nehnuteľností v jej vlastníctve zapísaných na LV č. XXXX k.ú. S.. Tohto tvrdenia sa žalovaná pridrižiava i naďalej a považuje za potrebné zaoberať sa ešte tvrdeniami žalobcu. Napadnutá Dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015 spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu uvedené v ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ide o právny úkon účastníkov, ktorý bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne tak, ako to vyžaduje ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Napadnutá dohoda o vyporiadaní BSM nemusela prejsť na katastri vkladovým konaním, pretože žalovaná bola vedená ako výlučná vlastníčka sporných nehnuteľností od 05.11.2008. Dohoda len potvrdzovala dlhoročnú vôľu účastníkov týkajúcu sa majetkových vzťahov medzi nimi. Právny úkon - uzavretie Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015 v žiadnom prípade nebol vykonaný v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok. Návrh tejto dohody vyhotovil žalovaný ako bývalý mediátor a vysokoškolsky vzdelaný človek, ktorý vedel a porozumel jej obsahu a následkom. Podľa § 49 Občianskeho zákonníka účastník, ktorý uzavrel zmluvu v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, má právo od zmluvy odstúpiť. Podľa súdnej praxe sa za tieseň považujú také hospodárske, sociálne alebo obdobné pomery osoby, v ktorých sa ocitla z objektívnych príčin a ktoré na ňu pôsobia tak, že prejaví vôľu uzavrieť zmluvu aj v prípade, že keby v tiesni nebola, zmluvu by neuzavrela. Tieseň však musí existovať v okamihu uzavretia zmluvy. Dňa 27.12.2012 žalobca vlastnou rukou napísal Čestné prehlásenie s jeho úradne overeným podpisom, v ktorom prehlásil, že pri vyporiadaní BSM si nebude uplatňovať voči žalovanej žiadne finančné nároky. V čase podpísania tohto čestného prehlásenia boli majetkové pomery na oboch stranách rovnaké ako v čase uzavretia Dohody o vyporiadaní BSM t.j. 12.01.2015. Čo sa týka nápadne nevýhodných podmienok je potrebné uviesť, že napadnutá dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015 rešpektovala len dlhoročný majetkový stav na oboch stranách. Ak žalobca po 12.01.2015 nadobudol presvedčenie, že Dohodu o vyporiadaní BSM uzavrel v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, mal právo od nej odstúpiť. Odstúpenie od zmluvy je z hľadiska teórie občianskeho práva jednostranný právny úkon, ktorý prislúcha len dotknutému účastníkovi zmluvy a je adresovaný druhej zmluvnej strane. Právo na odstúpenie možno uplatniť najneskôr vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, keďže nesporne ide o majetkové právo. Čestné prehlásenie žalobcu zo

dňa 15.01.2015 s jeho úradne overeným podpisom nie je možné považovať za odstúpenie od zmluvy podľa § 49 Občianskeho zákonníka, pretože nespĺňa zákonom stanovené požiadavky. O existencii tohto čestného prehlásenia sa žalobkyňa dozvedela až z doručenej žaloby. Žalovaná žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

7. Na základe Dodatku č. 1/2018 Spr. 18/2018-1 zo dňa 16.01.2018 Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava III na rok 2018 Spr. 498/2017 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie do súdneho oddelenia 61C.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávania a s poukazom na Čl. 7 ods. 2, § 148 ods. 1 a § 179 ods. 2 CSP viedol strany k zmierlivému vyriešeniu predmetu tohto sporu, avšak bezúspešne. Na pojednávaní dňa 31.08.2019 súd s poukazom na znenie žalobného návrhu tiež vyzval žalobcu s poukazom na § 138 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") na čiastočné späťvzatie žaloby v časti návrhu na uloženie povinnosti okresnému úradu zapísať zmenu v katastri. Táto povinnosť vyplýva pre okresný úrad priamo zo zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon).

9. Dňa 15.10.2018 sa vo veci vyjadril žalobca. V písomnom vyjadrení uviedol, že v stanovisku žalovanej z 15.01.2018 na strane 2) ods. 2) veta druhá: "Návrh tejto dohody vyhotovil žalovaný ako bývalý mediátor a vysokoškolský vzdelaný človek, ktorý vedel a porozumel jej obsahu a následkom." znie zmätočne - buď je neúplná alebo namiesto slova "žalovaný" chceli použiť/malo byť vo vete slovo "žalobca". Vzhľadom k tomu, že žalovaná (ak uvažujeme so slovom „žalobca“) touto formuláciou zavádza, žalobca opakovane tvrdí, že na takejto Dohode o vyporiadaní BSM trvala žalovaná, ktorá predmetnú Dohodu aj vypracovala a to z podkladov, ktoré získala z internetu, vytlačila si ich a s poznámkami písanými vlastnou rukou ich odovzdala žalobcovi ako dôkaz, čo jej poslúžilo ako vzor k vypracovaniu Dohody, pričom použila aj doslovný text z týchto vzorov. Poznámky žalovanej vo vzoroch i použitý text sú orámované. Po zániku BSM počas trojročného obdobia nedošlo k žiadnemu náznaku dohody o vyporiadaní BSM (medzi t.č. žalobcom a žalovanou) a uplynutím tejto lehoty malo dôjsť k vyporiadaniu BSM zo zákona (o čom bola žalovaná uzatvorená). Ako žalobca v predchádzajúcich podaniach uviedol, žalovaná však na podpísanie Dohody o vyporiadaní BSM využila situáciu v súvislosti s nesplatenou pôžičkou žalobcu v tom čase, a v tejto veci prebiehajúcim súdnym konaním (16C/132/2015, Okresný súd Bratislava I) s argumentáciou, že to ohrozuje jej majetok. Predmetnú Dohodu o vyporiadaní BSM použila žalovaná aj v podaniach na súd pre účely svojej obrany, kde vystupovala ako žalovaná/odporca v druhom rade. Nedohodnutie sa (na vyporiadaní BSM) malo byť aj príčinou možného neúspechu syna v štúdiu. Čestné prehlásenie napísané žalobcom vlastnou rukou dňa 27.12.2012 spadá do lehoty troch rokov od zániku BSM. Nejaká dohoda o vyporiadaní BSM medzi žalobcom a žalovanou (bývalými manželmi) bola nereálna. Čestné prehlásenie zo dňa 27.12.2012 bolo napísané a podpísané po vyjednaní pôžičky medzi žalobcom a žalovanou jeden kalendárny deň (prakticky pár hodín) predtým. Žalobca si zmluvou o pôžičke zo dňa 28.12.2012 požičal od žalovanej finančné prostriedky získané z predaja garáže. Dôvodom napísania tohto prehlásenia bolo získanie pôžičky. Žalovaná podpisom Zmluvy o dielo na výstavbu holodomu dňa 04.03.2008 (proti vôli žalobcu), dala podnet vznikajúcim rodinným problémom, vystavila následnému konaniu v tiesni nielen seba. Žalovaná pri komunikácii so spoločnosťou SNOWDROP, s.r.o. sama uvádza, že bola v tiesni a z toho dôvodu žiadala o odklad splátok. Každé rozhodovanie a konanie žalobcu od roku 2008, počnúc podpisom stavebného úveru z Prvej stavebnej sporiteľne 19.02.2008, až po podpísanie Dohody o vyporiadaní BSM dňa 12.01.2015 bolo konaním v tiesni. V tom čase vznikajúca ekonomická (globálna) kríza a jej dôsledky si vyžadovali aj zo strany žalobcu ohľaduplnejší a obozretnejší postoj nielen pri riešení majetkových vecí. Žalovaná už zabudla na svoje psychické rozpoloženie v období neschopnosti splácať splátky spoločnosti SNOWDROP. Konanie žalovanej od 13.09.2009, kedy bola v ohrození života a hospitalizovaná a jej následný "návrat do reality" vzbudzuje len pochybnosti. Napäté vzťahy medzi žalovanou a synom dospeli až do podania Návrhu na uloženie výchovného opatrenia dňa 20.09.2010. So žalovanou odmietol v tom čase bývať v dome v S. i syn (bývanie mimo Bratislavu malo negatívny dopad aj na jeho študijné výsledky). Samotné príhody syna so žalovanou napr. keď v neskorých večerných hodinách musel odchádzať nabalený od matky / žalovanej, prípadne - ani nie ako 16-násť ročný keď bol nájdený v T. opitý (prietrávený alkoholom) a pritom mal byť u matky, prípadne - Vám opisuje príhodu s matkou pri prenášaní dlaždíc, ... , žalobcu pôsobili veľmi nepriaznivo hlavne psychicky. Žalovaná realizovala svojisky pohľad na riešenie vzťahov i problémov, pričom charakterové vlastnosti žalovanej majú znaky dedičných faktorov a praktiky žalovanej sú paralelou konania brata žalovanej. K predmetnému vyjadreniu žalobca

pripojil ako listinné dôkazy vzory dohôd BSM, predsporovú výzvu z 21.11.2014, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 09.09.2015, zmluvu o pôžičke z 28.12.2012, list adresovaný spoločnosti SNOWDROP zo 04.07.2008, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo 07.09.2011, návrh na uloženie výchovného opatrenia z 20.09.2010 a posúdenie spôsobilosti na právne úkony zo 17.10.2014.

10. Podaním zo dňa 18.10.2018 žalobca vzal žalobu čiastočne späť týkajúcu sa druhej časti petitu v tomto znení: Okresný úrad J., Katastrálny odbor, na základe tohto rozsudku na liste vlastníctva č. XXXX, okres: J., obec: S., Katastrálne územie: S., vedený Okresným úradom J., Katastrálny odbor, zapíše zmenu: V časti „B“ vlastníci a iné oprávnené osoby, kde vymaže: E.. E. E., rod. E. narodená: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: I. XXX, XXX XX S., občianka SR, spoluvlastnícky podiel X/X a zapíše: O.. Q. U., narodený: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: U. 1, XXX XX T., občan SR spoluvlastnícky podiel 1/2 a E.. E. E., rod. E., narodená: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: I. XXX, XXX XX S., občianka SR, spoluvlastnícky podiel 1/2. Po čiastočnom späťvzati žaloby, žalobca navrhol, aby súd vydal tento rozsudok: Žalobca: O.. Q. U., narodený: XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, trvalý pobyt: U. 1, XXX XX T., občan SR, je spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1/2 nehnuteľností a to: Nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie: S., okres: J., obec: S., vedený Okresným úradom J., Katastrálnym odborom, a to: a) pozemok registra "C" s parc. č. XXXXX/XX, o výmere 308 m², druh pozemku: Ostatné plochy; b) pozemok registra "C" s parc. č. XXXXX/XXX, o výmere 80 m², druh pozemku: Zastavané plochy a nádvorcia; c) rodinný dom so súpisným č. XXX, postavený na pozemku s parcelným č. XXXXX/XXX, druh stavby: XX, popis stavby: rodinný dom. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

11. Na pojednávaní dňa 30.04.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, že tak ako uviedol v žalobe zo dňa 19.09.2016 ako aj v následných vyjadreniach, trvá na podanej žalobe. Žalobca aj žalovaná uzatvorili manželstvo dňa 01.09.1990 a rozvedení boli dňa 13.01.2012, pričom počas ich manželstva došlo k viacerým nákupom a predajom nehnuteľností, ktoré žalovaná napriek tomu, že mali patriť do BSM kupovala výlučne ona, niektoré dokonca bez vedomia žalobcu, avšak žalobca tento stav pre kľud v rodine akceptoval. Žil však v domnení, že mu patrí polovica domu, ktorý je predmetom tohto sporu a z ktorého bol po rozvedení vyhodnený a boli mu vyhádzané pred dom aj jeho osobné veci. Čo sa týka podstatného dokumentu dohody o vyporiadaní BSM manželov túto považuje za neplatnú, keďže neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle zákona, pričom žalobca ju podpísal v posledný deň trojročnej lehoty pod nátlakom. Z uvedených dôvodov žalobca žiada súd, aby rozhodol v zmysle žalobného návrhu v znení čiastočného späťvzatia zo dňa 18.10.2018. Ďalej uviedol, že žalovaná sa v konaní odvoláva na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/291/2006 k čomu uviedol, že žalovaná bola členkou družstva, avšak tento byt bol nadobudnutý v zmysle zákona č. 182/1993 Zb. a poukázal na § 16 ods. 1 citovaného zákona, pričom má za to, že je nesporné, že nájomcom bytu bol aj žalobca. Má za to, že ide o dve rôzne práva, na jednej strane právo byť členom družstva a na druhej vlastniť nehnuteľnosť. Za normálnych okolností by nehnuteľnosť mali nadobudnúť obaja manželia a to aj s poukazom na rozsah vecí, ktoré patria do BSM s poukazom na § 143 OZ. Predmetné rozhodnutie berie na vedomie, ale aj senáty NS SR rozhodovali odlišne a aj z tohto dôvodu vznikol veľký senát, uvedené rozhodnutie berie ako orientačné, avšak nie je právne záväzné.

12. Na pojednávaní dňa 30.04.2019 právny zástupca žalovanej uviedol, najmä nasledovné. Uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava všetkých vyjadrení, ktoré boli do konania žalovanou doložené, žalobca opiera svoju žalobu a svoj nárok na polovicu nehnuteľnosti - dom v Rovinke, o nasledovné dôvody: Prvý dôvod uvádza, že dohodu o vyporiadaní BSM uzatváral v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok a zároveň, že svoje práva doteraz neuplatňoval z dôvodu, že sa snažil zachovať hodnotu majetku BSM a od roku 2008 až v podstate do podpísania dohody konal v tiesni. Druhým dôvodom je, že dohoda o vyporiadaní BSM je absolútne neplatná pre jej neurčitosť, a preto lebo obchádza ust. § 149 a 149 a) OZ. Tretím dôvodom je, že prostriedky, z ktorých bol dom v Rovinke nadobudnutý patrili z väčšej časti do BSM manželov, a teda preto tento dom mal patriť do BSM, ktoré podľa žalobcu nebolo v lehote troch rokov od zániku manželstva vyporiadané, a preto tu následne vzniklo podielové spoluvlastníctvo, ktorého sa domáha. Pokiaľ ide o to konanie v tiesni, v prvom rade treba zdôrazniť, že z tohto dôvodu sa žalobca nemôže domáhať neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM, ale vzniká mu len právo od tejto dohody odstúpiť. Zároveň je potrebné, aby súčasne s touto tiesňou vyplynuli pre žalobcu z tejto dohody nápadne nevýhodné podmienky, a keďže otázka nápadne nevýhodných podmienok sa vždy posudzuje individuálne tu treba zhodnotiť, že žalobca si z BSM ponechal osobné motorové vozidlo nadobúdacej

cene cez 20.000 eur, finančné prostriedky z predaja bytu Holekovej ulici vo výške viac ako 70.000 eur, obchodný podiel spoločnosti NIKRED s.r.o., ktorá bola založená počas manželstva a finančné prostriedky na svojich účtoch, ktorými disponoval v čase rozvodu. Tiež je potrebné prihliadnuť aj na to, že financovanie rodinného domu v Rovinke bolo realizované z finančných prostriedkov žalovanej, ktorá ich buď nadobudla darom, alebo transformáciou svojho majetku vo výlučnom vlastníctve. Z týchto dôvodov tu teda nemohlo dôjsť k nevýhodným podmienkam, ale odhliadnuc od týchto skutočností právo na odstúpenie je právo, ktoré treba využiť v trojročnej premlčacej lehote a faktom je, že žalobca do dnešného dňa prejav o odstúpenie dohody o BSM neurobil, vždy iba poukázal na to, že dohodu uzatváral v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, čo nezodpovedá jeho vôli a podobne. Čiže to právo na odstúpenie nevyužil, a preto v tomto čase je jeho právo už premlčané. Je toho názoru, že tieseň a nápadne nevýhodné podmienky v súvislosti s touto dohodou BSM už teda vôbec nemusí v tomto konaní riešiť. Pokiaľ ide o platnosť alebo neplatnosť dohody o vyporiadaní BSM zákon, OZ neustanovuje žiadnu osobitnú formu pre túto dohodu, môže byť písomná, ústna, konkludentná. Účastníci sú však povinní vydať aspoň potvrdenie o tom ako sa vyporiadali, faktom je, že pokiaľ ide o nehnuteľnosť a § 149 a) OZ ustanovuje, že dohoda má byť písomná, ale aj jej vecnoprávne účinky v podstate zmena vlastníka evidovaného v katastri nastáva až povolením vkladu do katastra. Osobne je toho názoru, že v tomto konkrétnom prípade napriek tomu, že dohoda sa týka nehnuteľnosti, nie je nevyhnutné, aby bola písomná, tak ako to ustanovuje § 149 a) OZ a príslušné ustanovenia katastrálneho zákona, hlavným dôvodom je fakt, že nehnuteľnosti boli nadobúdané a zapísané v katastri do výlučného vlastníctva žalovanej už počas manželstva. Odhliadnuc teda od toho, že boli financované z výlučných prostriedkov žalovanej ani pri vyporiadaní BSM tu nebol dôvod spisovať osobitnú dohodu, ktorou vkladom do katastra by došlo k zmene vlastníckeho postavenia účastníkov, pretože v katastri nehnuteľností už v čase spisovania tejto dohody bol evidovaný stav taký, ktorý účastníci vlastne tou samotnou dohodou chceli dosiahnuť. Preto by spisovanie osobitnej dohody o vyporiadaní BSM a jej následný vklad do katastra nemal ani zmysel, v tomto prípade stačilo potvrdenie účastníkov, že súhlasia zo stavom takým, aký je v katastri evidovaný v čase spisovania dohody a toto si potvrdili písomne. Tak isto pokiaľ ide o určitosť tejto dohody právny úkon je určite len vtedy keď nie je vnútorne rozporný, a keď prípadné rozpory môžeme odstrániť výkladom, pričom však výklad nemôžeme nahrádzať obsah tej dohody, ale v tomto konkrétnom prípade je daná dohoda nie je v ničom rozporná je tam uvedené, že sa dohodli tak, že to čo majú ku dňu zániku manželstva zostáva ich vlastníctvom. Pokiaľ ide o samotné financovanie nadobúdania domu v S. žalovaná v priebehu konania doložila doklady, ktorými jasne preukázala pôvod financovania domu v S.. Pokiaľ ide o družstevný byt tu sa vôbec nestotožňujem s právnym názorom žalobcu, pretože družstevný byt bol jej výlučným vlastníctvom, výlučným vlastníctvom žalovanej a na jeho nadobudnutie neboli použité prostriedky BSM. Žalovaná sa stala členkou družstva dávno pred uzatvorením manželstva, a tak isto pred uzatvorením manželstva uzavrela dohodu o odovzdaní a prevzatí bytu, teda jej vzniklo právo nájmu, následne potom došlo už počas síce manželstva k prevodu do osobného vlastníctva, ale tento prevod sa uskutočnil v súlade so zákonom 42/92 to bol transformačný zákon o družstvách, ktorý jasne stanovuje, že družstevný byt sa prevádza na toho nájomcu, ktorý je členom družstva. V žiadnom prípade nemôže družstvo previesť byt do vlastníctva niekoho, kto členom družstva nie je. Žalobca uzavretím manželstva so žalovanou sa stal nájomníkom bytu, ale nestal sa členom družstva. Preto mu v súlade s týmto transformačným zákonom ani nemohlo vzniknúť právo, aby tento byt nadobudol do osobného vlastníctva resp. do BSM spolu so žalovanou a zároveň pri tom prevode počas manželstva už nedošlo ani k splateniu zostatku úveru, pretože tento bol tiež vyplatený už dávno pred uzavretím manželstva čiže ani len prostriedky BSM neboli použité na to, aby tento byt bol prevedený do vlastníctva žalovanej a následne teda, keď bol tento byt prevádzaný z výlučného vlastníctva žalovanej, prostriedky z jeho predaja sú v podstate transformáciou majetku žalovanej, tieto prostriedky boli následne použité na kúpu garáže, ktorej predajom zasa došlo k transformácii, len jej majetku na finančné prostriedky. Tak isto žalovaná doložila do konania doklady o tom, že nadobudla darom chatu v k.ú. Dolné J., ktoré boli nadobudnuté ako dar od jej rodičov, čiže išlo o jej výlučné vlastníctvo a akékoľvek tvrdenie žalobcu, že išlo o nejaký zastretý právny úkon a preto prostriedky z predaja, preto táto chata mala patriť do BSM a prostriedky z tohto predaja opäť by mali byť v BSM je vyslovene účelové, a žalobca ho ničím ani nepodložil. Žalovaná tak isto v konaní preukázala, že nadobudla darom prostriedky v hodnote 1.279.000 Sk a tvrdenie žalobcu o tom, že nešlo o dary, pričom poukazuje na uvádzané konštantné symboly pri platbách alebo na rozdielnu formuláciu sme darovali a sme poskytli v prehlásení o majetkovom vysporiadaní je len zavádzajúce a ničím nepodložené tvrdenie, platby tých finančných prostriedkov vykonávali rodičia žalovanej a pri zadávaní týchto platieb banka pravdepodobne od nich vyžadovala uviesť nejaký konštantný symbol a tak tam uviedli ten, ktorý buď najbežnejšie používali alebo im ho banka odporučila. A rovnako z prehlásenia o majetkovom vysporiadaní je zjavné, že ho písali na písacom stroji rodičia žalovanej, ktorí sú právní

laici, čiže určite si neboli vedomí alebo nerobili úmyselne tento rozdiel v tom vyjadrovaní a nemohli si byť vedomí toho, že v uvedených výrazoch by niekto mohol hľadať nejaký významový rozdiel. Žalovaný si bol v skutočnosti, že dom v S. bol nadobudnutý z prostriedkov vo vlastníctve žalovanej vedomý a bol si plne vedomý aj toho, že v prípade vyporiadania BSM by mu nikdy nevznikol nárok na polovicu hodnoty tohto domu alebo na vyplatenie sumy vo výške polovice hodnoty tohto domu, pretože by v danom konaní bolo preukázané, že suma finančných prostriedkov použitých na nadobudnutie tohto domu by bola výlučným vlastníctvom žalovanej. V konaní o vyporiadanie BSM by sa žalobca mohol domáhať maximálne súm, ktoré boli z BSM vynaložené napr. na splátky úveru prvej stavebnej sporiteľne, na splácanie úveru žalovanej, z ktorého bol hrazený tento dom, ale tu treba napríklad poznamenať aj, že týmto spôsobom žalobca vlastne prispieval na úhradu nákladov spoločnej domácnosti a zároveň na výživu a úhradu nákladov štúdia syna, pretože všetky výdavky v tom čase hradila žalovaná. Žalobca od roku 2007 nebol riadne zamestnaný a do rodinného rozpočtu neprinášal žiadny pravidelný príjem. Preto sa v podstate dohodli na tom, že bude splácať splátku tohto úveru. A pokiaľ by išlo vyporiadanie BSM zároveň by sa žalovaná naopak mohla voči žalobcovi domáhať vyplatenia polovice sumy získanej za predaj bytu na U. ulici, pri ktorom žalobca nie je vôbec schopný preukázať, že boli nadobudnuté z jeho výlučných prostriedkov, tiež polovice hodnoty motorového vozidla značky Peugeot, ktoré si ponechal žalobca po rozvoде, a ktoré bolo tiež nadobudnuté z prostriedkov BSM a tiež sa mohla napríklad domáhať polovice hodnoty vyporiadacieho podielu obchodnej spoločnosti NIKRED. V tejto súvislosti by nemalo zostať bez povšimnutia, že žalobca dlhé roky pôsobil ako mediátor, a preto mal znalosti v oblasti práva vrátane vyporiadania BSM. Dohoda o vyporiadani BSM bola jeho návrhom, ktorý na poslednú chvíľu predložil žalovanej, pričom následne hneď po jej podpísaní vyhlásil, že bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, a že je neplatná pre jej neurčitost' a nezodpovedá jeho vôli a na tomto podklade následne podal túto žalobu. Je nutné poznamenať, že dané čestné prehlásenie nebolo pred podaním žaloby žalovanej nikdy doručené a žalobca ešte rok po tom čo toto prehlásenie urobil býval v dome v S. bez toho, aby sa podieľal na nákladoch súvisiacich s užívaním tohto domu. Žalobca si musel byť vedomý aj toho, že i keď je v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, teda v tomto konaní môže ísť o vyporiadanie v takzvanom širšom zmysle, tieto nároky sa musia uplatňovať samostatne súd o nich samostatne rozhoduje, pričom sa posudzuje ako samostatný nárok aj s ohľadom na premlčanie a s ohľadom na dobu, ktorá uplynula od vynaloženia prostriedkov súvisiacich s nehnuteľnosťou, ktoré by si žalovaná mohla v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva uplatňovať, a ktoré by boli zohľadnené pri vyporiadani BSM, tieto sú už premlčané, preto sa teraz vlastne domáha nároku na polovicu domu, hoci pri vyporiadani BSM takýto nárok ani neobháji. V tomto kontexte konanie žalovaného vyznieva ako premyslené a účelové z jednotlivých úkonov a postupnosti krokov ako aj načasovania vyplýva, že žalovaný si bol plne vedomý toho, čo robí ako aj dôvodu, prečo tak robí. Takéto konanie by mohlo byť považované za zjavné zneužitie práva a takéto konanie by v súlade so základnými princípmi Čl. 5 CSP nemalo používať právnu ochranu. Zároveň je nezanedbateľný aj ten fakt, že v tomto prípade je diskutabilné preukázanie nalievavého právneho záujmu žalobcu na určeni, ktorého sa domáha, pretože ako z ustálenej súdnej praxe aj teórie vyplýva určovacia žaloba má predovšetkým preventívny charakter a má miesto tam, kde sa touto žalobou definitívne podarí upraviť sporné práva medzi účastníkmi. Spravidla určovacia žaloba nemá opodstatnenie tam, kde na podklade jej výsledku je zrejmé, že povedie k ďalšiemu sporu. Vo všeobecnosti platí zásada, že kde je možné žalovať na plnenie nemá žaloba na určeni opodstatnenie. V tomto konkrétnom prípade je jednoznačné, že samotný rozsudok, ktorým by aj bolo rozhodnuté v prospech žalobcu vzťahy medzi účastníkmi nevyrieši a povedie len k ďalšiemu sporu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. V tomto prípade nejde vôbec o účinný a správne zvolený procesný nástroj na ochranu práv žalobcu kedy tento by sa mohol rovno domáhať napríklad žaloby na plnenie z titulu vyporiadania podielového spoluvlastníctva. A s ohľadom na tieto všetky skutočnosti navrhuje, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a zaviazal ho na náhradu trov konania. K poznámke, že žalobca žil v dome v domnení, že mu patrí polovica domu, tu je dosť podstatné poukázať na to, že nikdy sa ako vlastník tohto domu nesprával, nepodieľal sa na nákladoch súvisiacich s údržbou, prevádzkou a ani na platení napr. dane z nehnuteľnosti, vôbec neprejavoval o toto záujem, iba využíval v podstate to, že môže v dome bývať zadarmo.

13. Vo vyjadrení z 29.05.2019 žalobca uviedol, že žalovaná tvrdí, že žalobca mal len právo na odstúpenie od Dohody o vyporiadani BSM Z 12.01.2015. Toto nesprávne tvrdenie žalovanej by však bolo možné akceptovať len v prípade, ak by Dohoda bola platná, v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca však vo svojej žalobe poukázal na rozpor Dohody s platným hmotným právom. Právna teória aj súdna prax vychádza z právneho predpokladu, že odstúpiť možno len od platnej zmluvy. Ak je Dohoda od svojho počiatku neplatná z dôvodu jej rozporu s platnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka

(OZ) nie je dôvod od nej odstúpiť, pretože právny úkon odstúpenia od neplatnej Dohody by bol právny nezmysel. Pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu je charakteristické, že pôsobí ex tunc, t.j. od začiatku, nastáva priamo zo zákona a aj keď sa jej môže dovolávať každý, kto má na tom právny záujem, nie je potrebné, aby táto neplatnosť bola deklarovaná súdnym rozhodnutím, súd prihlada na absolútnu neplatnosť ex offa, nemožno ju žiadnym spôsobom napraviť, pretože nemožno napraviť úkon, ktorý neexistuje a nadväzne na to, z rovnakého dôvodu nemožno od takého právneho úkonu (Dohody) odstúpiť. § 149a OZ ustanovuje, že: „Pokiaľ sa dohody medzi manželmi podľa ustanovení § 143 a § 149 týkajú nehnuteľností, musia mať písomnú formu a nadobúdajú účinnosť vkladom do katastra.“ V prípade nehnuteľností musí mať dohoda o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva nielen písomnú formu (pozri § 46 ods. 1 a § 149 OZ), ale navyše sa vyžaduje aj vklad do katastra nehnuteľností podľa § 149a OZ. Ak dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva trpí vadami, môže byť neplatná podľa § 37 a nasl. OZ. § 37 ods. 1 OZ ustanovuje, že: „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“ § 39 OZ ustanovuje, že: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ Dohoda nebola zo strany žalobcu uzatvorená slobodne, ale v tiesni, pod psychickým nátlakom žalovanej. V Dohode sa uvádza hneď v jej úvode, že existujú „Nehuteľnosti, patriace do BSM“ bez bližšej špecifikácie nehnuteľností, ako to vyžaduje zákon, čo spôsobuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť tejto Dohody a tým aj jej neplatnosť s poukazom na § 149a, § 37 a § 39 OZ. Žalovanej žalobca odporúčal aby vypracovanie Dohody zverila právnikom. Žalovaná však naliehala na podpísaní ňou pripravenej Dohody. Po podpise predmetnej Dohody bola žalovaná žalobcom upozornená, že Dohoda neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, osobne jej odovzdal vlastnoručne napísaný list "k Dohode o BSM z 12.01.2015" a navrhol žalovanej (v dobrom), aby si nechala túto Dohodu právne posúdiť. V Žalobe je síce nepresne uvedené, že Čestné prehlásenie žalobcu z 15.01.2015 žalobca zaslal žalovanej, neznamená to však, že o postoji žalobcu k Dohode žalovaná nevedela. O samotnom Čestnom prehlásení žalobcu z 15.01.2015 sa žalovaná dozvedela z Trestného oznámenia podaného 10.10.2016. Žalovaná mala aj v minulosti problém s chronológiou a mnohé fakty zabúda (vedome alebo nevedome), skresľuje ich alebo úmyselne ich popiera. Žalobca poukazuje hlavne na dva dátumy, ktoré dávajú jasný dôkaz o tom, kto si čo načasoval, kto konal premyslene, účelovo či špekulatívne. Žalovaná 04.03.2008 podpísala Zmluvu o dielo na stavbu domu (holodomu v S.) a 30.12.2009 žalovaná podala Návrh na rozvod manželstva. Zmluvu o dielo žalovaná podpísala proti vôli žalobcu, pričom žalobca poukazoval aj na nepotrebnosť a nevhodnosť tohto kroku kvôli dlhodobu zlým vzťahom medzi nimi ako manželmi. Žalovaná uvádza, že prevod vlastníckeho práva k družstevnému bytu sa uskutočnil podľa zákona č. 42/1992 Zb., čo žalobca popiera. Je nesporné, že nájomcom družstevného bytu bol v čase prevodu vlastníctva aj žalobca a prevod vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy sa riadil zákonom č. 182/1993 Z.z.. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.: „Byt, ktorého nájomcom je fyzická osoba, môže vlastníkom domu previesť do vlastníctva len tomuto nájomcovi, ak nie je nájom bytu dohodnutý na určitý čas. Týmto ustanovením nie je dotknuté predkupné právo spoluvlastníka domu.“ Ak by bola formálne zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu uzatvorená podľa zákona č. 42/1992 Zb., nemohlo by dôjsť k zápisu vlastníckeho práva v evidencii katastra nehnuteľností. Žalobca formálne ani nemohol byť uvádzaný ako člen bytového družstva, pretože v evidencii sa vždy uvádzal len jeden z manželov. To, či finančné prostriedky z predaja pôvodne družstevného bytu, ktorý bol prevedený Zmluvou o prevode vlastníctva dňa 17.02.1998, boli aj prostriedkami patriacimi do BSM, posúdi súd, pričom táto skutočnosť nemusí byť použiteľná na zákonné rozhodnutie súdu vzhľadom k petitu žaloby. Z predaja pôvodne družstevného bytu nebolo financované nadobudnutie garáže (ako uvádza žalovaná vo svojom Vyjadrení z 30.04.2019 v Čl. I. Ad3), pôvodne družstevný byt bol predaný dňa 24.07.2008. Garáž na I. ulici v T., bola nadobudnutá Kúpnu zmluvou zo dňa 28.09.2007, pričom kúpa garáže bola financovaná z predaja chaty v rekreačnej oblasti P. (C. J.) Zmluvou zo dňa 31.08.2007. Fakty o chate a pozemkoch v P. nie sú tak jednoznačné ako vo vyjadreniach uvádza žalovaná. Chatu v Koprovnici žalobca a žalovaná ako manželia mali záujem pred rokom 1995 odkúpiť, no vtedajší vlastníci (rodičia žalovanej) to odmietli (lebo to v tom čase nevyhovovalo ich synovi - bratovi žalovanej). Rodičia žalovanej neskôr prišli s návrhom, že nám chatu darujú a pritom si dali podmienku odovzdania (asi 150.000 Sk) ich synovi (bratovi žalovanej). Ďalšie informácie k tejto veci sú uvedené aj vo Vyjadrení žalobcu zo dňa 22.08.2017 v Čl. I. bod 5. i v Žalobe zo dňa 19.09.2016 na strane 2 druhý odst. Chata pri darovaní v roku 1995 bola v tom čase podľa znaleckého posudku ocenená sumou 242.335 Sk (v rokoch 1993-2008 bola menou Slovenská koruna, informatívne 8.044 Eur). Žalovaná vie, v akom stave bola chata i pozemky a rozhodne hlavne chata sa v pôvodnom stave nepredávala aj v roku 2007. Cenový vývoj, udržiavanie a zhodnotenie chaty umožnili predajom získať sumu 750.000 Sk (24.895 eur). Samotnú údržbu chaty, udržiavanie pozemkov ako i zhodnotenie interiéru chaty (oprava prasknutého potrubia na prívod vody, vybudovanie pivnice,

sanácia navlhnutého muriva, nové rozvody vody i elektriny, v kúpeľni nová betónová podlaha, dlažba, obklady i sanita) vykonával vlastnoručne žalobca. Chata v P. bola od Bratislavy vzdialená 220 km a počas obdobia minimálne 12-tich rokov dopravu výlučne financoval len žalobca. Predaj chaty v roku 2007 z osobných dôvodov inicioval žalobca, po konzultáciách so znalcom určil cenu, vykonával obhliadky pre záujemcov. Bežné ponuky záujemcov z okolia boli maximálne do 450.000 Sk, aj kupujúceho za 750.000,-Sk dohodol žalobca. Žalovaná ako osoba vedená na Liste vlastníctva logicky podpisovala Zmluvu o predaji chaty. Žalobca, ak by nemal vedomosť o tom ako bola nadobúdaná chata počas manželstva, rozhodne za obdobie viac ako 12 rokov by nevenoval chate takú pozornosť a starostlivosť a nezhodnocoval by cudzí majetok. Ak žalovaná teraz tvrdí, že pri nadobúdaní chaty v roku 1995 nemusela dar bratovi kompenzovať tak klame resp. ak by nebolo pravdou, že dar mal byť finančne kompenzovaný, tak potom žalobca (v tom čase manžel) bol uvedený do omylu. Následne aj samotné nadobudnutie garáže na I. ulici v T. zorganizoval žalobca za cenu 230.000 Sk (7.634 eur). Vzhľadom k stavu garáže žalobca vyjednal cenu o 20.000L- Sk nižšiu (pôvodne 250.000 Sk / 8.298 eur). Žalovaná sa vo svojom Vyjadrení zaoberá aj modelovými situáciami vyporiadania BSM, napr. uvádza, že žalobca si ponechal osobné motorové vozidlo Peugeot za 610.000L-Sk a žalovaná by sa mohla domáhať 1/2 hodnoty motorového vozidla. Pri vyporiadaní BSM u vecí ktoré sú predmetom vyporiadania sa cena vecí určuje ku dňu, kedy sa BSM vyporiadava (nie podľa ich nadobúdacej ceny). Predmetné motorové vozidlo bolo nadobudnuté dňa 13.06.2003 za cenu 610.811 Sk (20.275 eur). Poistné, servis opravy, údržbu motorového vozidla vždy financoval žalobca. Pri nezhodách ohľadom vyporiadania BSM a po poslednej poruche vozidla v máji 2013L ostalo odstavené pred domom v S.. Na naliehanie žalovanej a syna, že motorové vozidlo je vrak, žalovaná nechala motorové 03.12.2014 vozidlo odvieť do výkupne aut, kde bola určená jeho zostatková cena na 500 eur. Žalovaná vo svojich Vyjadreniach poukazuje na žalobcu ako finančne neprispieval, prípadne sa nepodieľal resp. ako všetko hradila len žalovaná. Na vyvrátenie takých dehonestujúcich tvrdení žalobca predkladá len niektoré dôkazy. Úhradu časti splátok úveru z PSS na dom v S. a úhradu časti ceny auta Peugeot spomína aj žalovaná. Ďalej okrem už spomínanej chaty žalobca hradil napr.: sporenie zo Zmluvy o Stavebnom sporení, finančné prostriedky boli použité na modernizáciu bytu na D. ulici v T. (pôvodne družstevný byt prevedený do vlastníctva žalovanej), modernizáciu vlastnoručne vykonal žalobca, platbu za Geometrický plán ku kúpe pozemkov pri chate, zo svojho hradil žalobca, platbu za overenie podpisov k Zmluve o pôžičke p. Ledererovej zo svojho hradil žalobca, úhrady poisťného za automobily Favorit, Peugeot, úhrady za opravy, PHM (1991-2013), zo svojho hradil žalobca, káblovú televíziu a internet (03/2005-08/2008), zo svojho hradil žalobca (47.474 Sk), Monitory k PC MAG a LG, PC zostavy (minimálne 3ks), tlačiarne k PC (2ks), Videorekordér Panasonic, DVD rekordér Panasonic, Rádio Sony, TVP Sony, TVP Viewpia (celkom cca 200.000 Sk zo svojho hradil žalobca). Ďalej zo svojho žalobca hradil napr.: mobilné telefóny žalovanej a synovi, mesačné poplatky synovi za kredit (2005-2012), odborné opravy spotrebičov pre domácnosť, elektroniky, lyžiarsku výstroj, lyžiarske výlety synovi, elektrické pracovné náradie, zapožičanie aut pri sťahovaní 2x (2008/AVIS), zapožičanie stroja na brúsenie podlahy (2008), odvoz stavebného odpadu, z domu v S. (2008). Z množstva prác v dome v S. uvedie len niektoré, napr.: stavebné práce - vybudovanie priečky v dolnom WCĽ vybudovanie steny/priečky pri schodoch, vybudovanie šatníka č.1, vybudovanie šatníka č.2. Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalovanej sú zavádzajúce a prakticky nič sa nezrealizovalo bez účasti žalovaného. Žalovaná vo svojich Vyjadreniach dokazuje koľko finančných prostriedkov mala k dispozícii, no pritom zarážajúco pôsobí skutočnosť, keď napr. v roku 2010 sa u žalovanej dožadoval finančného príspevku syn E., tak to skončilo fyzickým napádaním a následne zo strany žalovanej Návrhom na uloženie výchovného opatrenia synovi. Ak žalovaná tvrdí, že mala finančné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti v S. výhradne zo svojich príjmov mimo BSM, toto svoje tvrdenie nepreukázala ani výpismi z bankových účtov z ktorých platila kúpu nehnuteľnosti, ani faktúrami a ich úhradami v nadväznosti na Zmluvu o dielo, inak je to len nedokázateľné tvrdenie žalovanej a súd by na takéto nedokázané tvrdenie nemal prihliadať. Po neúspešných rokovaniach o vyporiadaní BSM dohodou, žalovaná vedela, že žalobca nebude vyporiadanie riešiť súdnou cestou. Dôkazom toho je skutočnosť, že už v priebehu roku 2012 žalovaná začala oslovovať žalobcu kvôli potrebám pri rôznych opravách, údržbe a následne aj modernizácii v dome, čo žalovaný začal vykonávať v záujme zachovania a zhodnotenia nehnuteľnosti pri minimálnych nákladoch a vykonával až do roku 2015. Naliehavý právny záujem žalobcu je v tomto konaní daný, pretože rozhodnutie súdu je spôsobilé byť právnym podkladom na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v príslušnej evidencii katastrálneho úradu. Podľa ustálenej súdnej praxe, určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľnosti, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Účelom určovacej žaloby je eliminovať stav ohrozenia právneho postavenia žalobcu a vnieť istotu do neistých právnych vzťahov, ak k odpovedajúcej náprave nie je možné dospieť inak a ak

rozhodnutím súdu vydaným na základe určovacej žaloby sa dosiahne odvrátenie budúcich sporov účastníkov konania. Pri posudzovaní naliehavého právneho záujmu je rozhodujúci právny záujem žalobcu a nie záujem žalovaného.

XX. Vo vyjadrení z 29.05.2019 žalovaná uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava stanoviska predloženého súdu jej právnym zástupcom dňa 30.04.2019. S ohľadom na skutočnosť, že dané stanovisko právneho zástupcu obsahovalo niekoľko nepresností, tieto žalovaná uvádza na pravú mieru: 1. Kúpa garáže na I. ul. v T. nebola financovaná z predaja družstevného bytu, ale z predaja chaty v k.ú. C. J.. Chata bola predávaná v auguste 2007 a kúpa garáže sa následne realizovala v septembri 2007. Kúpna cena za chatu bola 750.000 Sk a kúpna cena za garáž, ktorú uhradila z týchto prostriedkov žalovaná bola 230.000 Sk, 2. Žalobca nebol riadne zamestnaný nie od roku 2007, ale od roku 2004, od tohto obdobia neprispieval na chod domácnosti ani iné rodinné výdavky (s výnimkou 12tich splátok úveru PSS úhradou výdavkov spojených s motorovým vozidlom, ktoré však výlučne užíval). Žalovaná uviedla, že zároveň trvá na svojom vyjadrení, že pri uzatváraní zmluvy o dielo a následne kúpnej zmluvy týkajúcej sa rodinného domu v S., odmietol byť uvedený na zmluve ako objednávateľ a kupujúci s odôvodnením, že on na to nemá financie a všetko bude hradiť žalovaná zo svojich vlastných zdrojov. Žalobca sa bude snažiť preukázať, že v roku 2008 uhradil na kúpnu cenu rodinného domu časť splátky v sume 400.000 Sk prevodom zo svojho účtu na účet zhotoviteľa rodinného domu. Avšak tieto prostriedky neboli jeho vlastné, a ani prostriedky BSM, ale išlo o peniaze, ktoré mu v roku 2007 požičala na jeho žiadosť za účelom investovania žalovaná a touto formou (priamou platbou časti kúpnej ceny, pôžičku vrátil). Podľa doložených dôkazov kúpnu cenu za rodinný dom v S. v celkovej výške 5.615.212 Sk bola žalovaná povinná splatiť nasledovne: S. záloha - 95.200 Sk, 1. Splátka po odčítaní rezervačnej zálohy - 1.027.842 Sk, 2. Splátka - 2.246.085 Sk, 3. Splátka - 1.965.324 Sk, 4. Splátka - 280.761 Sk. Všetky tieto sumy boli splatené pred podpisom Kúpnej zmluvy, rezervačná záloha bola uhradená dňa 22.02.2008 a posledná štvrtá splátka bola uhradená dňa 12.08.2008 vo výške 280.761 Sk. Kúpna zmluva na rodinný dom v S. bola podpísaná dňa 19.08.2008 a právne účinky vkladu nastali dňa 05.11.2008. Žalovaná v priebehu konania preukázala, že dostala darom od rodičov dňa 13.06.2006 sumu 1.000.000 Sk a 04.07.2008 sumu 150.000 Sk. V mesiaci august 2007 nadobudla sumu 750.000 Sk ako kúpnu cenu za predaj chaty v k.ú. C. J., ktorá bola jej výlučným vlastníctvom, pretože ju získala darom od rodičov, rovnako ako aj pozemok prikúpený k chate, ktorý bol nadobudnutý za prostriedky z finančného daru rodičov vo výške 20.000 Sk (o ktorom žalobca tvrdí, že išlo o príjem z podielu na zisku z podnikateľskej činnosti jej otca, čo však nie je pravda). V marci 2008 bol žalovanej Prvou stavebnou sporiteľnou poskytnutý úver vo výške cca 1.000.000 Sk. V mesiaci august 2008 nadobudla žalovaná za predaj C. bytu, ktorý bol jej výlučným vlastníctvom sumu 3.350.000 Sk. Zo sumy 1.000.000 Sk darovanej jej rodičmi v roku 2006 žalovaná navýšila svoje úspory v Prvej stavebnej sporiteľni o 250.000 Sk na celkovú sumu 500.000 Sk. Z kúpnej ceny získanej z predaja chaty v k.ú. C. J. zakúpila žalovaná garáž na I. ulici za kúpnu cenu 230.000 Sk. Po vykonaní týchto úhrad mala z vlastných finančných prostriedkov žalovaná k dispozícii nasledovné sumy: 750.000 Sk (zostatok daru 1mil Sk od rodičov po navýšení cieľovej sumy PSS), 150.000 Sk (dar od rodičov), 520.000 Sk (zostatok kúpnej ceny za predaj chaty Dolné J. po odrátaní kúpnej ceny za kúpu garáže na I.), 3.350.000 Sk za predaj družstevného bytu a cca 1.000.000 Sk (997.032 Sk) úver od Prvej stavebnej sporiteľni. Celková suma finančných prostriedkov, ktoré boli výlučným vlastníctvom žalovanej predstavovala sumu 5.767.032 Sk. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná v období medzi podpisom rezervačnej zmluvy a podpisom kúpnej zmluvy na rodinný dom v S. disponovala vlastnými finančnými prostriedkami v takej výške, aby bola schopná z nich financovať kúpu tejto nehnuteľnosti. Žalovaná preukázala jednak pôvod daných financií ako aj rozhodné obdobie, kedy týmito sumami disponovala a keďže išlo o finančné prostriedky získané darom alebo transformáciou majetku v jej výlučnom vlastníctve aj rodinný dom v S. bol nadobudnutý do jej výlučného vlastníctva. Ak by sa dom považoval za BSM, pretože by sa prostriedky z úveru z Prvej stavebnej sporiteľni považovali za prostriedky BSM napriek tomu, že žalovaná bola hlavným dlžníkom a úver aj po rozvode splácala sama, bolo by potrebné zohľadniť, že navýšenie cieľovej sumy v Prvej stavebnej sporiteľni na sumu 500.000 Sk bolo v dôsledku vkladu žalovanej vo výške 250.000 Sk, ktoré uhradila z darovaných peňazí od rodičov a len vďaka tomuto navýšeniu mohla získať úver v hodnote cca 1.000.000 Sk a tiež je potrebné zohľadniť, že od roku 2004 žalobca nijakým spôsobom neprispieval na prevádzku domácnosti ani iné rodinné náklady a sporenie ako aj následný úver, ktorý hradila zo svojho príjmu výlučne žalovaná (s výnimkou 12tich platieb žalobcu - 84.000 Sk). V prípade vyporiadania rodinného domu ako majetku v BSM, by sa jednoznačne prihliadalo na to, koľko prostriedkov bolo z BSM vynaložených na nadobudnutie nehnuteľnosti a koľko vlastných prostriedkov vynaložila na nadobudnutie nehnuteľnosti žalovaná. Podľa ustanovenia § 150 OZ by mala žalovaná nárok na to, aby jej v rámci vyporiadania BSM bolo vrátené to, čo

zo svojho vynaložila na nadobudnutie majetku v BSM a pri zohľadnení týchto súm a pomeru prostriedkov, ktoré by sa mohli považovať za BSM, teda cca max 500.000 Sk ku sume, ktorá predstavovala jej výlučné prostriedky t.j. 5.115.212 Sk. (KC domu 500.000 Sk, by žalovaný pri vyporiadaní BSM nikdy nemal nárok na bezodplatné nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na rodinnom dome v S., alebo nárok na vyplatenie 1 z hodnoty rodinného domu v S.. Zároveň by si v rámci konania o vyporiadanie BSM mohla Žalovaná nárokovať na 1 hodnoty bytu na U. ulici, pretože tento byt bol obecným bytom (Mestská časť J. E.), a preto pri jeho pridelení a vzniku práva nájmu ako aj jeho prevode do osobného vlastníctva platí iný režim ako pri družstevných bytoch. Právo nájmu vzniklo počas manželstva v roku 1995, kedy bol tento byt žalobcovi pridelený, a preto sa účastníci konania stali spoločnými nájomcami bytu a pri prevode vlastníctva bytu (roku 2000) mal byť prevedený v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov do BSM, pričom žalobca do dnešného dňa nepreukázal z akých prostriedkov tento byt nadobudol. Žalovaná by tiež mohla v rámci vyporiadania BSM žiadať vyplatenie z obchodného podielu v spoločnosti NIKRED, s.r.o. a motorového vozidla. Avšak s ohľadom na ubezpečenie žalobcu v roku 2012, že každý si ponechá to, čo už je na jeho meno napísané, alebo mu bolo vyplatené na jeho účet (teda žalovaná - rodinný dom v S., garáž a peniaze na svojom osobnom účte, a zviazala sa sama splácať úver v PSS bez akéhokoľvek zaťaženia žalobcu; žalobca - motorové vozidlo, peniaze za predaj bytu na U. ul. a obchodný podiel v spoločnosti NIKRED, s.r.o. bez potreby výplaty žalovanej, finančné prostriedky na jeho účte), ako aj jeho čestné vyhlásenie z 27.12.2012, žalovaná nevidela dôvod, uplatňovať si na tieto veci či finančné prostriedky ponechané si žalobcom, nárok. Žalovaná opätovne poukázala na skutočnosť, že žalobca sa po presťahovaní do rodinného domu v S. odmietol prihlásiť v Rovinke na trvalý pobyt a na jar 2009 sa z domu odsťahoval. Do domu sa však často vracal pod zámienkou stretnutia sa so synom, no v skutočnosti však len vyvolával hádky. Žalovaná zhruba trištvrte roka po odsťahovaní žalobcu, podala návrh na rozvod. Žalobca sa späť do rodinného domu nastťahoval až po rozvode v neprítomnosti žalovanej a bez jej súhlasu na jeseň v roku 2012 s tým, že je to len na krátku dobu. V tom čase sa účastníci dohodli, že stav aký je ohľadom vlastníctva oboch účastníkov sa nebude nijako meniť, v nadväznosti na to ako aj z dôvodu, aby upokojil žalovanú, v tom čase žalobca podpísal čestné vyhlásenie z 27.12.2012, že si pri vyporiadaní BSM nebude uplatňovať žiadne finančné nároky. V rodinnom dome v S. zostal bývať ďalšie takmer 4 roky (do februára 2016), pričom neprispieval na žiadne prevádzkové náklady ani na chod domácnosti alebo stravu. Vôbec neobstojí tvrdenie žalobcu, že v rámci svojho bývania v dome prispieval svojou prácou na dokončovanie domu. Ako žalovaná doloženými dokladmi preukázala, žalobca si za tieto práce nechal zaplatiť, pričom aj nákup materiálu hradila žalovaná. Od konca leta 2014 sa začali účastníci napriek vyššie uvedenému čestnému vyhláseniu z 27.12.2012, opätovne rozprávať o dohode o vyporiadaní BSM. Definitívne znenie dohody, ktoré v podstate kopírovalo ústnu dohodu z roku 2012 navrhol sám žalobca. Jej podpísanie odkladal do poslednej možnej chvíle a vyhotovil ju až v posledný deň lehoty na vyporiadanie BSM. Žalovaná opätovne poukázala na skutočnosť, že žalobca bol registrovaný a pôsobil ako mediátor od augusta 2007 a zo zoznamu mediátorov bol na vlastnú žiadosť vyčiarknutý 25.04.2017. Jeho tvrdenie, že žalovaná pripravovala návrh dohody neobstoja. Svoje tvrdenie sa snaží preukázať tým, že do konania predložil vzory dohôd o vyporiadaní BSM, ktoré si žalovaná sťahovala z internetu a robila si k nim poznámky. Ako však zo vzorov doložených žalobcom vyplýva, tieto obsahovali špecifikáciou hnutelných aj nehnuteľných vecí. Ak by Žalovaná Dohodu z 12.01.2015 pripravovala, vychádzala by pri jej koncipovaní z týchto vzorov. Bolo by preto otázne prečo podľa nich nevyhotovila aj samotnú Dohodu z 12.01.2015, ktorá by v nadväznosti na tieto vzory mala obsahovať špecifikáciu hnutelných aj nehnuteľných vecí. Ďalšou otázkou, ktorá tu vzniká je, akým spôsobom sa žalobca vôbec dostal k týmto vzorom dohôd, keďže to boli súkromné veci žalovanej, ktorými sa zaoberala po rozvode a tieto vzory dohôd mu nepredkladala. Rovnako je otázne ako sa žalobca dostal k ostatným dokumentom, ktoré majú charakter súkromných dokumentov žalovanej a nijako sa netýkajú žalobcu a ktoré použil ako dôkazy k svojim vyjadreniam (napr.: vyjadrenie žalovanej k posúdeniu spôsobilosti na právne úkony jej matky, ktoré k spisovej značke 17Ps/2/2014 dokladala dňa 17.10.2014 na Okresný súd W., Zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu, notárska zápisnica N 246/95 o darovaní chaty v k.ú. C. J. a pod.). Z uvedeného vyplýva, že tieto dokumenty musel získať bez vedomia žalovanej tým, že neoprávnene a bez jej súhlasu s nimi nakladal a robil si z nich kópie v čase neprítomnosti žalovanej v rodinnom dome. V týchto súvislostiach opätovne poukázala na skutočnosť, že z konania žalobcu vyznieva, že si bol jednoznačne vedomý toho, koľko do rodinného domu z vlastných prostriedkov investovala žalovaná. Žalovaná má za to, že žalobca konal premyslene a s cieľom získať viac ako by mu patrilo pri vyporiadaní BSM, keď ako registrovaný mediátor pripravil znenie Dohody z 12.01.2015 a tri dni na to, ju sám spochybnil svojim čestným vyhlásením. Samotné podpísanie dohody odsúval na poslednú možnú chvíľu a upokojoval žalovanú, že ich ústna dohoda bude dodržaná a nebude sa domáhať ničoho čo je „jej“. Žalovaná, napriek

všetkému, čo sa dialo, konala s dôverou v žalobcu a svoje práva z titulu vyporiadania BSM alebo aj majetku v jej výlučnom vlastníctve považovala za vyriešené. Z konania žalobcu je evidentné, že po celú dobu po rozvoze utvrdzoval žalovanú v tom, že na rodinný dom, prípadne na finančné vyporiadanie súvisiace s rodinným domom, resp. s majetkom v BSM (do ktorého v súčasnosti žalobca zahŕňa aj rodinný dom), si nebude robiť žiadne nároky (čestné vyhlásenie z 27.12.2012). Sám, ako pôsobiaci mediátor, skoncipoval po obsahovej aj formálnej stránke dohodu z 12.01.2015, ktorou mal opäť utvrdiť žalovanú, že na rodinný dom si žiadny nárok robiť nebude, pričom ako osoba známa práva si musel byť vedomý minimálne spornosti takéhoto znenia dohody, ak už aj rovno nie jej absolútnej neplatnosti. Vzápätí na to, (tri dni po podpise dohody) spísal čestné vyhlásenie, ktorým sám vyhlásil, že dohoda, ktorú sám vyhotovil, je „čiastočná a neurčitá“. Toto čestné vyhlásenie však nikdy žalovanej pred podaním žaloby doručené nebolo. Žalovaná umožnila žalobcovi až do februára 2016 bývať v rodinnom dome v S., a to bez toho, aby prispieval na prevádzkové náklady. V prípade, že by žalobca, tak ako tvrdí, doručil uvedené čestné vyhlásenie z 15.01.2015 žalovanej, určite nie je pravdepodobné, že by jeho prítomnosť ďalej v dome znášala ešte ďalší rok. A až po tom, keď už mu žalovaná neumožnila do rodinného domu prístup z dôvodu neustále sa zvyšujúcej agresivity voči žalovanej a ich synovi, podal žalobu, v ktorej zjavne využíva neplatnosť ním pripravenej dohody a skutočnosť, že v dôsledku potvrdenia jej neplatnosti súdom by sa BSM malo za nevyporiadané. Z konania žalobcu je zrejmé, že úmyselné neriešenie vyporiadania BSM súdnou cestou v čase troch rokov od rozvodu manželstva, pokiaľ si chcel na rodinný dom robiť nárok, je v rozpore s dobrými mravmi a súčasná žaloba sleduje jediný úmysel, a to poškodiť žalovanú a bez zjavného pričinenia sa a náležitej protihodnoty získať spoluvlastnícky podiel na majetku preukázateľne financovaného (ak by sme nebrali do úvahy úver žalovanej ako jej záväzok a prostriedky) z viac ako 90 % z vlastných prostriedkov žalovanej. Samotné márne uplynutie trojročnej lehoty na vyporiadanie BSM, v rámci ktorej by si mohla svoje vlastníctvo žalovaná „ochrániť“ pretože by mohla v rámci tohto konania žiadať, aby sa jej z BSM vrátilo to, čo zo svojho na majetok v BSM vynaložila, jej nemôže byť kladené za vinu, keď sa v plnom rozsahu spofahla v prvom rade na zabezpečenie žalobcu, že si nebude robiť žiadne finančné nároky a následne na jeho právne znalosti pri spisovaní dohody z 12.01.2015. Uplatňovanie si nároku žalobcom na spoluvlastnícky podiel vo výške 1 po uplynutí lehoty na vyporiadanie BSM, keď samotná žalovaná „márne“ uplynutie tejto lehoty nezapríčinila a v súčasnej dobe už nemôže uplatniť svoje námietky týkajúce sa rozsahu financovania nehnuteľnosti, je výrazom zneužitia práva žalobcu na úkor žalovanej. Žalobca sa výkonom svojho práva, kedy sa domáha spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na rodinnom dome nedomáha realizácie svojich oprávnených záujmov, ale ide o snahu týmto výkonom práva znevýhodniť žalovanú resp. na jej úkor sa obohatiť o hodnotu 1 rodinného domu, o ktorého nadobudnutie sa žiadnym spôsobom nepričinil.

15. Na pojednávaní dňa 05.06.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, že predmetom tohto konania nie je komplexné vyporiadanie BSM. V predmetnom vyjadrení sa žalovaná snaží riešiť celý majetok strán sporu, ktorý bol vo vlastníctve, avšak je toho názoru, že súd by sa tým nemal zaoberať. Už za úplný právny nezmysel považuje to, že uviedla, že jej bol poskytnutý úver od prvej stavebnej sporiteľne bez zúženia alebo zrušenia BSM. Ku všetkému sa už vyjadril a má za to, že súd by sa nemal v tomto konaní zaoberať komplexne vyporiadanie BSM, to je jeho právny názor. Uviedol, že považuje za právne irelevantné to, že kto spisoval dohodu, to je úplne bezpredmetné riešiť v tomto konaní ako aj to, či žalobca bol alebo nebol mediátor. Tvrdenia o finančných prostriedkoch vo výlučnom vlastníctve žalovanej považuje za nedokázané.

16. Na pojednávaní dňa 05.06.2019 právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná rieši BSM komplexne, pretože sám žalobca vo svojej žalobe uvádza, ktoré financie a ktoré nehnuteľnosti majú byť predmetom BSM, z ktorých neskôr mala byť financovaná kúpa rodinného domu a z ktorých sám odôvodňuje, že rodinný dom spadá do BSM. Žalovaná len reagovala na tvrdenie žalobcu a svojimi doloženými dôkazmi jednak vyvrátila tvrdenie žalobcu, že prostriedky a nehnuteľnosti spadali do BSM a prostriedky, z ktorých bol rodinný dom nadobudnutý patrili do jej výlučného vlastníctva. Pokiaľ ide o nadobudnutie družstevného bytu, poukázal na rozhodnutie NS SR 3Cdo 291/2006, v ktorom je presne riešená otázka, kedy družstevný byt pri prevode do osobného vlastníctva spadá do BSM a poukazujúc na toto rozhodnutie trvá na tom, že predmetný družstevný byt nepatrí do BSM. Pokiaľ ide o zákon č. 42/92 samotná zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu uvádza v hlavičke, že je uzavretá v zmysle tohto zákona. Žalovaný do dnešného dňa zatiaľ nepreukázal koľko presne z prostriedkov zarobil vlastnou prácou alebo, ktoré boli v jeho výlučnom vlastníctve použil na nadobudnutie rodinného domu. Žalobou sa snažil, len využiť neplatnosť samotnej dohody o vyporiadanie BSM a získať viac, ako by mu pri vyporiadanie BSM prináležalo aj z tohto dôvodu je relevantné, či dohodu vyhotovoval sám žalobca,

či bol mediátorom a teda mal právne znalosti na to, aby vedel posúdiť prípadnú platnosť/neplatnosť predmetnej dohody. Ďalej poukázal na to, že cena predaja družstevného bytu tvorila podstatnú časť kúpnej ceny za rodinný dom.

17. Na pojednávaní dňa 03.12.2019 právny zástupca žalobcu predniesol záverečnú reč v rámci ktorej zotrval na žalobe a zhrnul všetky svoje písomné podania a ústne prednesy, vyjadril sa k vykonanému dokazovaniu. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

18. Na pojednávaní dňa 03.12.2019 právny zástupca žalovanej predniesol záverečnú reč v rámci ktorej zotrval na žalobe a zhrnul všetky písomné podania a ústne prednesy, vyjadril sa k vykonanému dokazovaniu. Žiadal žalobu zamietnuť.

19. Dokazovanie vykonal súd v zmysle návrhov procesných strán. Súd vykonal vo veci dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu a predloženými v konaní oboma stranami sporu, oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu v tejto veci ako aj výsluchom žalobcu a výsluchom žalovanej. Súd nevykonal výsluch svedka - syna strán sporu, tento návrh na pojednávaní dňa 02.07.2019 uznesením zamietol.

20. Žalobca vypovedal na pojednávaní dňa 05.06.2019. V rámci výpovede k predmetu sporu uviedol, že by sa rád chcel vyjadriť k žalobe, vzhľadom k tomu, že manželstvo trvalo určitý čas došlo aj k určitým finančným pohybom a tu by chcel položiť žalovanej otázku na čo chcela kupovať rodinný dom keď následne podávala návrh na rozvod, a prečo potom počas troch rokov od rozvodu nepodala návrh na vyporiadanie BSM, keď si bola žalovaná taká istá svojim výlučným majetkom. Počas tých troch rokov mohlo dôjsť k dohode a ani nebol náznak, že by k nejakej dohode mohlo dôjsť. Počas manželstva ma využívala a prosperovala a nevie či má vôbec svedomie tvrdiť, že rodinný dom nadobudla sama. Pri podpise zmluvy o dielo v roku 2008 došla kríza, vtedy ho dostala do rizika, zvažoval aj právne kroky. Žalovaná sa zrútila a určite v prípade odstúpenia od zmluvy o dielo kde bola stanovená sankcia 600 000 Sk za také odstúpenie od zmluvy o dielo určite by značne na to doplatila. Trval na písomných vyjadreniach. Na otázky právneho zástupcu žalovanej odpovedal nasledovne:

1. Hospodárili ste počas manželstva samostatne?

Aj áno.

2. Čo to presne znamená aj áno, môžete to priblížiť?

Určitú časť financií sme používali spoločne na zveľaďovanie spoločného majetku, veľa vecí som financoval ako napríklad poistenie motorového vozidla, pohonné hmoty a dopravu som výlučne financoval ja. Kúpoval som množstvo hnutelných vecí, napr. elektroniku, čo viem zdokladovať, bolo toho spústa.

3. Kto užíval motorové vozidlo z rodiny mimo ciest na chatu?

Bol som zapísaný ako užívateľ motorového vozidla, bol som tiež vodič, keďže ani neviem, či žalovaná má vodičský preukaz.

4. Od roku 2004 ste bol nezamestnaný po dlhú dobu, ako ste riešili túto situáciu, ako ste prispievali na domácnosť? Viete uviesť z akých to bolo financií?

V roku 2004 som prišiel o otca a krátko na to v roku 2005 o matku. Musel som obmedziť svoje pracovné aktivity kvôli zdravotnému stavu rodičov, za ktorými som dochádzal do Michaloviec a potreboval som na to určitý čas aj obetu, aby som vyriešil túto situáciu a aj uzavrel moje aktivity na východnom Slovensku. Čo sa týka chaty pri R. P. chcem uviesť, že rodičia žalovanej vo R. P. predali dom, čo jej ani nedali vedieť a keďže sme tam ako tak fungovali aj my, museli sme sa z domu vysťahovať, a preto sme tam predali aj spomínanú chatu. Dopravu na chatu som financoval ja a aj príjem z predaja chaty bol len vďaka mne, ja som tam chodil a chatu zveľaďoval. V tom čase som mal zaregistrovanú živnosť, ale kvôli uvedeným skutočnostiam som ju musel obmedziť, obetovať svoj čas aj financie. Z predaja chaty som nemal žiadny príjem a nikto môj vklad nezohľadnil. Ešte by som chcel uviesť na otázku právneho zástupcu žalovanej čo som financoval, bola to napríklad úhrada za internet, televíziu, čo viem aj zdokladovať. Nejaké peniaze som zdedil a nerozlišoval som o aké peniaze išlo.

5. Za akých okolností a z akých dôvodov ste sa opätovne nastahovali po rozvode do rodinného domu?

V roku 2012 po právoplatnosti rozsudku o rozvode, bolo to tuším týždeň potom, som chcel so žalovanou komunikovať otázku vyporiadanie BSM a do domu som nasmeroval aj syna. Chcem poukázať aj na to, že zmluva o dielo bola na stavbu holodomu a sama žalovaná ma začiatkom roku 2012 začala oslovovať na nejaké práce týkajúce sa tohto rodinného domu, čo samozrejme poprie a bude dehonestovať, avšak vie, že bezo mňa v tom dome počínajúc od schránky nič neprešlo tak, aby to bolo bez mojej ruky. Rodinný

dom bol prázdny, ja som prispieval svojou prácou, zapožičaním spotrebičov a strojov a vykonával som okolo rodinného domu kutilské práce. Od podpísania zmluvy o dielo som na stavbu chodil aj ako odborný stavebný dozor, dochádzal som tam a z uvedených dôvodov som tam aj ostal, keďže som tam chodieval ako do druhej práce.

6. Potom čo ste sa nast'ahovali do rodinného domu prispievali ste na stravu alebo náklady?

Stravu som si financoval sám, využíval som nejaké spotrebiče, avšak do domu som chodil len sa vyspať.

7. Vo svojich tvrdeniach ste uviedli, že ste dohodu podpisoval v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok?

Počas manželstva som podpísal zmluvu o pôžičke, kde som bol ja ako dlžník a zhodou okolností v období trojročnej lehoty na vyporiadanie BSM aj žalovaná bola oslovená ako bývalá manželka v súvislosti so splatením tejto pôžičky. Žalovaná v tom období, ktoré bolo pred ukončením trojročnej lehoty na vyporiadanie BSM prišla s nápadom vzhľadom k tomu, že mala pocit, že ju táto pôžička majetkovo ohrozuje, a aby predišla exekúcii, tak navrhla nám známu dohodu o vyporiadaní BSM, ktorú som deň pred uplynutím trojročnej lehoty aj podpísal. Zároveň na podpísanie dohody vplýval aj syn Michal a osobne tesne pred podpísaním dohody ma oslovil s tým, že chce aby sme dohodu podpísali, lebo už má pokazené dva roky štúdia, vzhľadom na to, že sa nedostal na vysokú školu a ak mu nechceme pokaziť ešte viac, mali by sme sa nejako dohodnúť.

8. Vo svojom vyjadrení uvádzate, že po podpise dohody ste poukazovali na to, že nemá náležitosti, prečo ste sa nepokúšali dohodu doplniť?

Ja som na to upozorňoval žalovanú, nech si obsah tej dohody dá právne posúdiť, ktorú vytvorila žalovaná. O dohode, ktorá nemá právne náležitosti bola žalovaná upozornená v súvislosti zo spomínanou zmluvou o pôžičke, kde sa právny zástupca veriteľa Marek Piršel vyjadril ku kvalite takejto dohody písomne, ktoré bolo doručené žalovanej.

9. Prečo ste netrvali na tom, aby bola dohoda upravená?

Ja som to navrhoval žalovanej.

10. Tvrдите, že dohoda mala mať len interný charakter, čo to znamená?

Čo som uviedol v súvislosti so zmluvou o pôžičke, žalovaná chcela mať doklad, že nebude ohrozovaná.

11. Akým spôsobom ste chceli Vy riešiť vyporiadanie BSM?

Čo sa týka môjho pohľadu skončili sme veľmi rýchlo nedorozumením pri chate, lebo nikdy som nemal pocit, že prostriedky získané z predaja chaty sú výlučným vlastníctvom žalovanej z dôvodov, ktoré som uviedol v poslednom písomnom vyjadrení.

12. Za akým účelom bolo spísané vyhlásenie zo dňa 27.12.2012 kde ste vyhlásili, že si nebudete uplatňovať nič z BSM?

Žalovaná mi nedôverovala čo sa týka majetku nadobudnutého za manželstva a mala pocit, že ju chcem o niečo pripraviť, to čestné prehlásenie som podpísal, vzhľadom k tomu, že som videl, že dohoda o BSM je nereálna a nejaký finančný prospech som neočakával, tak som si zmluvou o pôžičke od žalovanej zapožičal finančné prostriedky, ktoré boli získané z predaja garáže v Bratislave na Astronomickej ulici nadobudnutej za manželstva, ktorá bola nadobudnutá z predaja chaty. Žalovaná ma v tom čase z titulu zmluvy o úvere zo stavebnej sporiteľne blokovala z toho dôvodu, že aj keď sme boli už po rozvode, tak ma tam držala ako ručiteľa, čo ma značne finančne obmedzovalo. Čiže z toho dôvodu som si zapožičal finančné prostriedky od žalovanej, môžeme polemizovať, či boli výlučne jej a z toho dôvodu som čestným prehlásením chcel potvrdiť, že nemám záujem o dehonestáciu majetku nadobudnutého počas manželstva a zvlášť v období, ktoré bolo po krízovom.

13. Vo svojich vyjadreniach uvádzate, že v snahe zachrániť podstatnú časť majetku BSM ste nepodali žalobu o vyporiadanie BSM, ako malo dôjsť k záchrane majetku nepodaním žaloby?

V prípade vyporiadania BSM súdnou cestou určite tým nehnuteľnosť rodinný dom v S. z môjho pohľadu neostal len výlučným vlastníctvom žalovanej.

14. Akými finančnými prostriedkami ste sa podieľali na kúpe rodinného domu v S. a čím to chcete preukázať?

Čo sa týka transformácie majetku počnúc predajom chaty, garáži nikdy sme sa k reálnym číslam nedopracovali a samotný podiel na družstevnom byte, v ktorom som býval a mal trvalé bydlisko posúdiť neviem.

15. Vy ste súhlasili alebo nesúhlasili s uzatvorením zmluvy o dielo?

Ja som žalovanej nedal súhlas na uzatvorenie zmluvy o dielo.

16. Boli ste prítomný pri podpise?

Bol som prítomný, chcel som vedieť z titulu manželstva, aké riziká ako manžel podstupujem, vzhľadom k tomu, že žalovaná ignorovala moje názory na takého riešenie či už potrieb alebo vzťahov v rodine.

Žalovaná to urobila sebecky, vzdorovito. Môžem to dokladovať prehlásením syna, ktorý bol u toho všetkého tiež účastný.

21. Žalovaná vypovedala na pojednávaní dňa 02.07.2019. V rámci výpovede uviedla, že rodinný dom kúpila z dôvodu riešenia bytovej otázky rodiny, o ktorú sa snažila už niekoľko rokov. Najprv to bola výmena bytu v osobnom vlastníctve za byt väčší, no bývalý manžel takéto riešenie zamietal z desiatok vytipovaných bytov mu nevyhovoval ani jeden. Zároveň však tvrdil, že ona chcela rodinu, a preto je jej povinnosťou zabezpečiť jej lepšie bývanie, avšak len z prostriedkov, ktorými disponujem ona osobne, pretože financie, ktoré mal k dispozícii jej bývalý manžel sú určené len na jeho podnikanie a nemá s nimi nijako počítvať. S domom v S. najprv súhlasil, neskôr hľadal na ňom rôzne chyby. Návrh na rozvod dala v decembri 2009 potom, čo vo februári 2009 bývalý manžel opustil domácnosť. Tvrdil, že podal žiadosť o rozvod a keď zistila, že to tak nie je, opätovne tvrdil, že sa chce rozviesť, rozvodom dohodou bez súdneho pojednávania, zistila, že takéto riešenie náš právny systém neumožňuje ani sa nestotožnila s textom tejto dohody, preto ju odmietla podpísať. Bývalý manžel však potom svojimi scénami a vyhrážkami terorizoval do tej miery, že fyzicky skolabovala, bola niekoľko týždňov hospitalizovaná v nemocnici, kde takmer umrela. Keď sa jeho správanie aj po tomto nezmenilo, podala žiadosť o rozvod. Po rozvode ju žalobca presviedčal, že nemusia riešiť vyporiadanie BSM na súde, vyriešia to dohodou, bude to jednoduchšie. A k tomuto by sa vyjadřila ešte neskôr. V decembri 2012 uzavreli ústnu dohodu o vyporiadaní BSM, ktorá bola neskôr prenesená do písomnej dohody zhotovenej žalobcom. Popiera tvrdenia, že ho využívala a prosperovala na jeho úkor. Naopak v podstate zabezpečovala finančne domácnosť počas jeho štúdia na vysokej škole v roku 1990-1994 ako aj po jeho odchode zo sféry bankovníctva po roku 2003. Žalobca vedel, že kúpu domu bude financovať len z vlastných prostriedkov, pretože ju upozornil vopred, že on na kúpu domu neprispieje. V zmluve o dielo, kde nebola stanovená sankcia 600 000 Sk v prípade odstúpenia od zmluvy, ale 250 000 Sk v prípade, že od zmluvy odstúpi bezdôvodne a nenájde náhradného kupca. Vzhľadom na skutočnosť, že záujemcov o kúpu domu bolo viac ako ponúkaných nehnuteľností zhotoviteľom, toto by nebol problém. Písomné vyjadrenia žalobcu sú plné rozporov a neurčitostí, ktoré by mal upresniť na čom vlastne trvá. Napr. jeho čestné prehlásenie z 15.01.2015, o ňom tvrdil v žalobe ako aj v ďalšom svojom vyjadrení, že jej ho doručil. Následne to poprel vo svojom písomnom vyjadrení a tvrdil, že jej doručil vyjadrenie k dohode uzavretej dňa 12.01.2015 ani jedno z toho nie je pravda. Tak isto jeho tvrdenie, že ho nútila podpísať dohodu o vyporiadaní BSM z dôvodu jej ochrany v rámci prebiehajúceho súdneho konania týkajúceho sa jeho nesplatenej pôžičky vo výške 3000 eur nie je pravdivé, pretože táto žaloba bola daná na súd 31.12.2014 to znamená 12 dní pred uzavretím dohody o BSM a ona som sa o tejto žalobe dozvedela až v auguste 2015. Je pravdou, že jej bola zaslaná predsporová výzva v novembri 2014 v predmetnej veci, keď s tým konfrontovala bývalého manžela tvrdil, že pôžičku splatil v rátane úrokov a teraz jedná s právnou kanceláriou na zaplatenie jej trov. Svedkom tohto je ich syn E.. Z týchto dôvodov sa nemohla obávať ani exekučného konania a v prípade, že by na základe rozhodnutia súdu musela zaplatiť dlh bývalého manžela určite by nepripustila exekúciu, pretože mala na účte dostatok finančných prostriedkov, čo môže dokázať výpisom z účtu. Tak isto tvrdenie žalobcu, že počas manželstva nakupovala a predávala rôzne nehnuteľnosti len na svoje meno často aj bez jeho vedomia nie je pravdivé, pretože žiadna takáto nehnuteľnosť neexistuje ani neexistovala. Naopak žalobca nadobudol do osobného vlastníctva v roku 2000 na U. X byt, ktorý mal predtým podľa jej informácií pridelený ako obecný byt, len na svoje meno aj keď to bolo počas manželstva. Vlastníctvo k bytu priznal až v roku 2004 a tak isto byt predal bez jej vedomia v októbri 2009. K hospodáreniu počas manželstva uviedla, že každý z manželov mal svoj vlastný účet, na ktorom hospodáril s financiami podľa svojho uváženia a potrieb. Na tom trval jej bývalý manžel, ktorý tvrdil, že je zamestnancom viazaný mlčanlivosťou o výške svojich príjmov v bankovom sektore, a to aj pred manželkou. Zdalo sa jej to veľmi absurdné, ale pre klud v rodine to akceptovala. Z financií na vlastnom účte každý z manželov udržiaval majetok, ktorý bol na jeho meno napísaný. Ona mala byt na D. v osobnom vlastníctve, neskôr darovanú chatu rodičmi a následne dom v S.. Bývalý manžel zasa platil výdavky spojené s autami a rekonštrukciou bytu na U.. Byt v osobnom vlastníctve mala plne zariadený pred manželstvom, no časom došlo k morálnej opotrebovanosti niektorých súčastí bytu. Žalobca obstarával hlavne elektroniku, ona zasa ďalšie vybavenie domácnosti ako boli napr. kuchynské spotrebiče, práčka, kožená sedacia súprava, koberce, záclony, závesy a proste čo bolo treba. Úmrtí žalobcových rodičov jej bolo úprimne ľúto, chápala túto stratu a umožnila, aby mal čas sa s ňou vyrovnáť. Je však otázne či táto skutočnosť odôvodňovala čo i len snahu žalobcu primerane sa podieľať od roku 2004 na finančnom zabezpečení potrieb ich spoločnej domácnosti. Žalobca má dvoch súrodencov, pričom sestra bývala v jednom meste spolu s rodičmi. Títo dedili majetok právo tak, ako žalobca, a preto riešenie celej pozostalosti nebolo len na ňom. Ďalej sa vyjadřila k veciam, ktoré uvádzal žalobca. Na povale domu jej rodičov mali

uskladnených pár krabíc a nejaké šatstvo v dome, ktoré v súvislosti s predajom domu previezli na chatu. Na predaji chaty trval jej bývalý manžel, materiály a v podstate aj práce súvisiace s úpravami chaty platila z financií na jej účte. Po predaji chaty počas manželstva, žalobca ani raz nevyslovil pochybnosť o tom, že by peniaze za jej predaj nemali patriť jej, ani nikdy nemal žiadnu požiadavku na nejakú čiastku z jej predaja. Žalobca zo svojich financií zo svojho účtu hradil len výdavky po roku 2003, ktoré boli jeho primárnym záujmom, a ktoré využíval najmä on. Bol to internet spojený s poplatkom za televíziu a výdavky spojené s užívaním auta, ktoré v podstate užíval len on. Ona so synom tak raz do mesiaca, keď išli za jej rodičmi a veľmi sporadicky na nejaký väčší nákup potravín. Od roku 2004 všetky ďalšie výdavky spojené s chodom domácnosti a synovými potrebami hradil z financií na jej účte. Boli to bežné výdavky, ale aj mimoriadne ako napr. dovolenka. Peniaze, ktoré bývalý manžel zdedil po predaji bytu rodičov použil len na svoje vlastné potreby, nie na potreby domácnosti, ako to tvrdil vo svojej výpovedi dňa 05.06. Svedčí o tom jeho písomné vyjadrenie z mája 2009. Je preto otázne či vtedy klamal jej alebo teraz zavádza súd. K okolnostiam za akých žalobca „nasmeroval“ syna do domu v S. by sa najlepšie mohol vyjadriť syn sám. Po rozvode žalobcu nikdy neoslovila s požiadavkou na vykonanie akýchkoľvek prác v dome. Naopak žalobca pod zámienkou stretnutia so synom, chodil do domu v S.. Najprv ju začal nahovárať na rozšírenie stavebného úveru, ktorý už splácala s tým, že časť financií môže použiť na úpravy domu, časť poskytne žalobcovi a on časom prevezme splácanie takéhoto úveru, no to odmietla. Tak začal navrhovať predaj garáže na I. ulici v jej vlastníctve, ktorú užíval len on, ja ona od nej nemala ani len kľúče, ale platila všetky výdavky s ňou spojené, nájom za pozemok a daň. No on našiel kupca, predaj sprostredkoval a prinútil ju tento predaj odsúhlasiť. Zároveň jej predkladal rôzne návrhy na úpravy domu, ktoré nechcela ani ona ani syn. Nakoniec začala nad jednou úpravou uvažovať. Bolo to postavenie jednej priečky pri schodisku, ktorá na poschodí bola upravená na možnosť vstavanej skrine. V tom čase žalobca v dome určite nevykonával žiadne práce. Jej úvahu nad realizáciou tejto priečky zneužil do tej miery, že sa s odôvodnením jej realizácie v jej neprítomnosti, bez jej súhlasu a vedomia nasťahoval do jej domácnosti s tým, že to bude len na pár týždňov. Nakoniec stenu realizoval niekoľko mesiacov a v podstate ju nikdy úplne nedokončil. Okrem tejto jednej priečky za nasledujúce tri roky v dome zrealizoval len opravu dvoch horizontálnych prasklín v omietke inak už nič. To znamená žiadne stavebné úpravy, zmeny ani vylepšenia. Zároveň uviedla, že v čase nasťahovania sa žalobcu do domu v S. v roku 2012 tento rozhodne nebol prázdny ako to on uvádza a bol zobytnený a postupne aj zariadený nábytkom. Pri realizácii domu v S. žalobca rozhodne nevykonával stavebný dozor, nemal na to ani vzdelanie (má VŠ ekonomickú a bol registrovaným mediátorom v civilnom práve) nemal ani oprávnenie a súhlas od zhotoviteľa stavby podľa uzatvorenej zmluvy o dielo. Zmluvu na stavebný dozor mala uzatvorenú s osobou na toho spôsobilou a to s písomným súhlasom zhotoviteľa stavby. Žalobca sa bol párkrát pozrieť na stavbe ako pokračujú stavebné práce o čom si vyhotovoval fotodokumentáciu, rozhodne nevykonával stavebný dozor. Toto všetko sa však vzťahuje na rok 2008 nie rok 2012. Po nasťahovaní sa žalobcu v roku 2012 do domácnosti v S. si tento stravu financoval len čiastočne, väčšinou sa stravoval spolu s ňou a so synom z ňou zakúpených potravín. Zároveň využíval všetky priestory a vybavenie domácnosti bez obmedzenia. Vzhľadom na skutočnosť, že počas pobytu v S. jeden čas do práce nechodil vôbec, neskôr dva mimoriadne trikrát do týždňa, v skutočnosti trávil celé dni v dome. Žalobu jej bývalého manžela považuje za účelovú a špekulatívnu, jej cieľom je neoprávnené získanie polovice rodinného domu v S., čím sa chce neopodstatnene obohatiť na jej úkor, keď sa vlastníctva polovice rodinného domu domáha na základe neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM, ktorú on sám zhotovil. Rozdelenie majetku nadobudnutého počas manželstva či už do výlučného vlastníctva alebo do BSM podľa súčasného stavu jej navrhol jej bývalý manžel aj zhotovil dohodu o vyporiadaní BSM ako registrovaný mediátor v civilnom práve. Cirka rok po rozvode sa s bývalým manželom ústne dohodla na základnom princípe vyporiadania BSM, ktorý vyplýva zo skutočností, že každý z manželov tak, ako spomínala, mal vlastný účet. znamenalo to, že každému zostane to, čo je viazané na jeho meno aktíva aj pasíva. Jej zostal rodinný dom v S., garáž, pár XXX eur na účte a splácanie pôžičky prvej stavebnej sporiteľne vo výške 500 000 Sk. Žalobcovi zasa zostal byt na U. 1, resp. financie za jeho predaj, auto Peugeot, firma Nikred s.r.o., príjmy z patentov registrovaných počas manželstva, finančné prostriedky na jeho účtoch zo zárobkovej činnosti počas manželstva vrátane odstupného po odchode z banky a finančné prostriedky po predaji bytu po zomrelých rodičoch ako aj pohľadávky, ku ktorým sa zaviazal ich počet a výšku však nepoznala. Žalobca vo svojich vyjadreniach popiera ústnu dohodu medzi bývalými manželmi o riešení vyporiadania BSM po rozvode, no vydal o tom čestné prehlásenie v decembri 2012, bolo to, že si nebude uplatňovať žiadne finančné nároky pri vyporiadaní BSM, čím ju už vtedy presviedčal o uzatvorení písomnej dohody bývalých manželov o vyporiadaní BSM s akceptovaním skutkového stavu po rozvode manželstva. Ak to teraz popiera tým ju uviedol do omylu. Zároveň tvrdil, že má osobné dlhy, preto potrebuje všetky peniaze z predaja bytu na U. a ona túto jeho potrebu akceptovala. Na vyporiadaní BSM dohodou

trval žalobca, ona navrhovala, aby to riešili aj súdnou cestou no on ma prehováral, že je to zbytočné míňanie peňazí, ak sa vedia dohodnúť aj bez súdu. Argumentoval tým, že dlhé roky robil vo sfére bankovníctva, kde uzatváral rôzne dohody a aj ako registrovaný mediátor v civilnej správe má oprávnenie riešiť problematiku BSM. Ona nemá žiadne právne vzdelanie, preto by takúto dohodu zostaviť nevedela a žalobcom vyhotovenej dohode o vyporiadaní BSM verila, že predstavuje jeho definitívne vyporiadanie. Na tejto dohode sa obe strany zúčastnili a uzavreli ju dobrovoľne, ona rozhodne žalobcu nenútila, aby podpísal akúkoľvek dohodu proti svojej vôli. Teraz už vie, že žalobca si musel byť vedomý jej neplatnosti už v čase zhotovenia dohody čo aj sám uviedol vo svojich vyjadreniach a výpovediach. On ako registrovaný mediátor, ktorý v tomto smere absolvoval skúšky našiel spôsob ako zneužitím jej dôvery dosiahol stav ako keby sme sa ani tri roky po rozvedení na vyporiadaní BSM nedohodli, čo ho podľa zákona oprávňuje požadovať vlastníctvo polovice jej nehnuteľností. Opakovane tvrdila, že túto dohodu zhotovil žalobca a presvedčil ju o tom, že takto vyhotovená dohoda je v poriadku, pretože manželia sa podľa zákona na rozdelení majetku nadobudnutého počas manželstva môžu dohodnúť akokoľvek, takže ona túto dohodu považovala za platnú a definitívne vyporiadanie BSM. Navrhovala, aby do dohody zahrnuli aspoň predmety alebo majetky s vyššou hodnotou napr. nad 1 000 eur ako aj finančné záväzky ich oboch, no žalobca to jednoznačne odmietol. Tvrdil, že písomnú dohodu vyžadujú len nehnuteľnosti a keďže jedinou nehnuteľnosťou v čase podpísania bol dom v S. a ona bola v katastri registrovaná ako jeho jediná vlastníčka od roku 2008, nie je potrebné tieto nehnuteľnosti tzn. rodinný dom v S. s pozemkami bližšie špecifikovať, pretože nevyžaduje sa vklad do katastra, keďže sa vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam nijako nemení. Ďalšie tvrdenie žalobcu, že bola uzrozumená s tým, že nepodpíšu žiadnu dohodu o vyporiadaní BSM a po uplynutí troch rokov sa budú existujúce nehnuteľnosti deliť na polovicu podľa zákona sám popiera. Dokladovaním jej zisťovaní z internetu o dohodách vo veci vyporiadania BSM toto priložil k svojmu vyjadreniu súdu z 11.10.2018, kde vyznačil ňou napísanú poznámku, že písomná dohoda je preukázateľným potvrdením ústnej dohody o vyporiadaní BSM tesne po rozvedení. Tieto materiály ona už dávno nemá, je otázne ako sa k nim dostal jej bývalý manžel. Riešenie vyporiadania BSM bez dohody alebo súdu by bol pre ňu extrémne nevýhodné, pretože by vopred súhlasila s tým, že žalobcovi zostávajú všetky majetky získané počas BSM, ktoré predtým vymenovala a vopred by súhlasila s tým, že nehnuteľnosti, ktoré financovala z vlastných zdrojov sa budú deliť na polovicu. S takýmto riešením vyporiadania BSM by nikdy dobrovoľne nesúhlasila. Tak isto tvrdenie žalobcu, že dohodu o vyporiadaní BSM podpísal pod jej tlakom z dôvodu nesplatennej pôžičky 3 000 eur nie je pravdivé, okolnosti týkajúce sa uvedenej pôžičky už uvádzala, takže sa nechce opakovať. Podpísaním existujúcej dohody o vyporiadaní BSM bola len zdanlivo zvýhodnená, pretože žalobca v nej odmietol uviesť majetky, ktoré si on ponechal ako už pre ňu uviedla. V skutočnosti takýto obsah dohody nebol pre ňu výhodný a bol jej ústupkom voči manželovi pri vyporiadaní BSM, pretože len potvrdzovala dlhoročný skutkový stav keď nadobudla nehnuteľnosti zo svojich zdrojov bez zohľadnenia skutočnosti, že exmanžel počas trvania manželstva 5 rokov študoval, nemal pravidelný príjem, robil brigádnicky, na dohodu a tak isto nemal pravidelný príjem od roku 2004. Žalobca ju v roku 2012 presvedčal, aby financie, ktoré by inak použila na vyporiadanie BSM na súde požičala jemu, v skutočnosti to bolo vylákavie peňazí, ktoré jej do súčasnosti nesplatil. V prípade, že žalobca nesúhlasil po rozvedení s existujúcim stavom vlastníckych práv k nehnuteľnostiam mohol to riešiť prostredníctvom súdu, no neurobil to a trval na riešení vyporiadania BSM formou dohody, pretože takéto riešenie bolo pre neho jednoznačne výhodnejšie. Poznamenala, že v tom čase mala veľké problémy s rodičmi. Musela zabezpečovať starostlivosť o matku s vysokým stupňom alzheimera a otca, ktorý dostal mozgovú porážku. Bolo to v jeseni 2014, preto privítala možnosť uzavrieť dohodu o vyporiadaní BSM a akceptovala, že v tejto dohode nebude uvedené, čo si žalobca z majetkov získaných počas manželstva ponecháva. Vo svojich vyjadreniach žalobca tieto majetky nikdy neuviedol, ale tvrdil, že dohodou bol znevýhodnený a poškodený, podpísal ju za nápadne nevýhodných podmienok a dožaduje sa jej neplatnosti na základe jej formálnych nedostatkov, ktoré spôsobil on sám. S ohľadom na podanú žalobu všetky doklady a tvrdenia, ktoré uvádza sa jej konanie žalobcu javí ako vopred plánované, premyslené a pripravované, keď sa po rozvedení vyslovene vnútil do jej domácnosti kde sa jej za poskytnutie bezplatného trojročného bývania odmenil tým, že vnikal do jej počítačových záznamov a fotil si jej osobné dokumenty, ktoré použil v rámci žaloby. Zároveň pred i po podpísaní dohody o vyporiadaní BSM si sťahoval rôzne rozhodnutia súdov o neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM, čo neskôr zistil jej syn, ktorý mu ešte v roku 2016 pomáhal zachraňovať dáta zo zloženého disku v počítači a k týmto údajom sa dostal náhodou až po niekoľkých rokoch. Po podpísaní dohody o vyporiadaní BSM sa správanie žalobcu zmenilo, podobalo sa jeho správaniu pred rozvedením, preto trvala na jeho odchode z jej domácnosti. Na záver uviedla, že žalobca vyhotovením dohody o BSM, ktorej neplatnosti sa dožaduje na základe jej formálnych nedostatkov ním spôsobených, a to s cieľom získať polovicu rodinného domu v S. v jej vlastníctve zjavne zneužil právo, pretože len týmto a žiadnym iným

spôsobom by sa takéhoto vyporiadania BSM nemohol dožadovať, a to ani dohodou bývalých manželov, ani súdnou cestou v lehote tri roky po rozvoде. Jeho konanie je nielen špekulatívne, ale ho možno vnímať ako podvodné konanie s cieľom neoprávneného obohatenia sa na úkor blízkej osoby, bývalej manželky prostredníctvom zneužitia jej dôvery. Takéto konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi preto žiadala súd, aby žalobu jej bývalého manžela vyhodnotil ako špekulatívne konanie so zjavným zneužitím práva a s cieľom neoprávneného obohatenia sa na úkor žalovanej a jeho žalobu na vlastníctvo polovice nehnuteľnosti v Rovinke zamietol.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu žalovaná odpovedala nasledovne.

1. Vedeli ste počas manželstva čo je BSM?

Počas manželstva som BSM nijako neriešila, pretože som bola presvedčená o férovosti vzájomných vzťahov bývalých manželov.

2. Aký vplyv má podľa Vás na toto konanie, kto vyhotovil dohodu o vyporiadaní BSM?

Vyhotovenie dohody človekom znalým práva, ktorý vie vopred či táto dohoda má alebo nemá potrebné náležitosti značne ovplyvňuje pohľad na takúto dohodu.

3. Keďže ste uvádzala, že vyporiadanie dohodou BSM bolo pre žalobcu výhodnejšie, viete zdôvodniť, prečo by žalobca mal záujem uzatvoriť takúto dohodu, keď jeden deň stačilo na to, aby sa stal vlastníkom jednej polovice nehnuteľnosti v S., ak by tú dohodu nepodpísal?

Ako som už spomínala, ústne sme sa dohodli na vyporiadaní BSM ešte v roku 2012, o čom žalobca vydal čestné prehlásenie s jeho overeným podpisom. Od leta 2014 sme sa začali rozprávať o tom, ako túto ústnu dohodu prenesieme do písomnej formy, predmetom rozhovorov nebola zmena rozdelenia majetkov v rozpore s tou ústnou dohodou len potvrdenie v písomnej forme. Žalobca si neustále nachádzal dôvod, prečo by sme tú dohodu ešte nemali podpísať a hrotil jej podpísanie do posledného možného termínu, aby mi zabránil riešiť vyporiadanie BSM súdnou cestou. Musím však poznamenať, že pre prípad nepodpísania dohody som mala pripravený návrh na súd so žiadosťou na doriešenie vyporiadania BSM. Pokiaľ by sme teda tú dohodu v ten posledný deň trojročnej lehoty neboli podpísali, doručila by som túto žiadosť súdu, o čo však žalobca nestál, pretože ako som už povedala toto bolo pre neho výhodnejšie. Pripravením dohody, o ktorej vedel, že nemá právne náležitosti a mňa presvedčil, že takáto dohoda je právne akceptovateľná, dosiahol stav, ako keby sme ju vôbec neboli podpísali, preto takéto riešenie z jeho strany vnímam ako špekulatívne a podvodné v rozpore s dobrými mravmi a zjavným zneužitím práva.

4. Takmer počas desiatich rokov 1990 až 1994 a po roku 2003 ste sama financovala celý chod domácnosti z vašej mzdy?

Čo sa týka rokov 1990-1994 som uviedla, že bývalý manžel nemal pravidelný príjem v tom čase prispieval na spoločnú domácnosť podľa svojich schopností a majetkových možností a ani raz som nepovedala, že v tom čase neprispieval vôbec. Po roku 2003 hradil výdavky spojené s prevádzkovaním auta ako som uviedla, platil internet spojený s televíziou, ostatné výdavky s chodom domácnosti a synovými potrebami som v podstate platila ja. Bežné mesačné výdavky som pokrývala z mesačného príjmu, v prípade mimoriadnych výdavkov som to riešila z finančných prostriedkov úspor na mojom účte. Zároveň v tom čase tak ako aj neskôr mi po finančnej stránke a pri zabezpečení iných materiálnych potrieb pomáhali moji rodičia.

5. Váš syn sa vyjadril na Okresnom súde Bratislava I, že mama na to nemá peniaze, aby mu zabezpečovala ošatenie, oblečenie a ďalšie jeho potreby a Vy ste uviedla, že ste nemala peniaze na zaplatenie kúpnej ceny, kde ste potom zobrala peniaze na zaplatenie kúpnej ceny a dokončenie holodomu?

Dom sa platil postupne v splátkach a mne zlyhala jedna dohoda o predaji bytu na D. v mojom osobnom vlastníctve, preto som so splátkou meškala, lebo som počítala s tým, že to zaplatím z predaja bytu v osobnom vlastníctve, boli to asi 2 mesiace, kým som sa dohodla s ďalším kupcom, ktorý odo mňa byt v osobnom vlastníctve odkúpil, takže som meškajúcu splátku a ďalšiu mohla bez problémov zaplatiť a tak isto dokončiť časť prác, ktoré si vyžadoval holodom, následne som dostala ďalšie finančné dary od rodičov, ktoré som dokladovala vo svojich vyjadreniach a použila som ich na dokončovacie práce interiérov tak, aby bol obývatel'ný, niektoré ďalšie práce súvisiace s dokončovacími prácami domu som realizovala v ďalšom období z financií, ktoré som ušetrila.

6. Sama ste potvrdila, že mal žalobca dlhy a pôžičky, viete uviesť keď neplatil podľa vás ani na domácnosť ani na dostavbu holodomu, prečo mal tie pôžičky?

Žalobca mi tvrdil, že má rôzne ani nie pôžičky, ale dlhy, o ktorých pôvode a výške ma odmietol akýmkoľvek spôsobom informovať len tvrdil, že ich má. Tieto dlhy, ktoré mu vznikli, pokiaľ som to vyrozumela vznikli po jeho odchode zo spoločnej domácnosti v roku 2009, keď sme už spolu nežili.

7. Do dohody o vypořádání BSM žalobca žiadal uviesť právo prechodného pobytu, prečo ste odmietli túto skutočnosť v dohode uviesť?

Takúto požiadavku žalobca voči mne nikdy nemal, ale musím povedať, že keby ju bol vzniesol, určite by som s ňou nebola súhlasila a radšej by som riešila vypořádanie BSM súdnou cestou, pretože už v minulosti som mala zlé skúsenosti so spoločnou domácnosťou so žalobcom tzn. pred rozvodom a určite by som nebola riskovala situáciu, keď by si žalobca bol istý pobytom v mojej domácnosti, lebo som bola presvedčená, že jeho negatívne správanie voči mne a synovi by sa takouto istotou neprimerane stupňoval. Vzhľadom na šikanu z jeho strany, ktorú som zažila pred mojím fyzickým kolapsom v roku 2009, by som pre budúcnosť nič takého neriskovala.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci podstatný pre rozhodnutie vo veci.

23. Žalobca a žalovaná boli manželmi. Ich manželstvo uzatvorené dňa 01.09.1990 bolo rozvedené na návrh žalovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C 286/2009-146 zo dňa 12.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.01.2012.

24. Z výpisu z listu vlastníctva číslo 1842 pre okres: J., obec: S., k.ú.: S. súd zistil, že žalovaná je v katastri evidovaná ako výlučný vlastníč (podiel 1/1) dotknutých nehnuteľností, ktorých sa spor týka, a to na základe kúpnej zmluvy V-6167/08 zo dňa 05.11.2008.

25. Dňa 12.01.2015 strany spísali a podpísali dokument označený ako dohoda o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov (§ 149 ods. 1 a 2 OZ). Obsahom predmetnej dohody bolo uvedenie, že účastníci č. 1 a č. 2 (pozn. súdu žalobca ako účastník č. 2 a žalovaná ako účastník č. 1) po zániku BSM rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/286/2009-146 zo dňa 12.12.2011, právoplatným dňa 13.01.2012 uzatvárajú dňa 12.01.2015 túto dohodu o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov. I. Nehnuteľnosti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) so stavom ku dňu zániku BSM (t.j. k 13.01.2012), pripadnú do výlučného vlastníctva účastníka č. 1 bez povinnosti vyplatiť účastníkovi č. 2 vyrovnávací podiel. Hnuteľný majetok patriaci do BSM so stavom ku dňu zániku BSM (t.j. k 13.01.2012), ostáva vo výlučnom vlastníctve toho, pre koho potreby bol nadobudnutý, bez povinnosti účastníkov tejto dohody vyplatiť si navzájom vyrovnávací podiel. II. Majetkové povinnosti - dlhy, ktoré účastníkom č. 1 a č. 2 vznikli počas trvania BSM, bude splácať ten účastník tejto dohody, ktorý sa k plneniu písomne zaviazal pri ich uzatváraní. III. Dohodu si účastníci prečítali, s jej obsahom bez akýchkoľvek výhrad súhlasia a na znak toho ju v dvoch vyhotoveniach vlastnoručne podpísali. V Bratislave dňa XX.XX.XXXX. Podpisy oboch účastníkov boli úradne overené na Mestskej časti T. -Ružinov dňa 12.01.2015.

26. Dňa 15.01.2015 žalobca spísal čestné prehlásenie obsahom ktorého bolo jeho prehlásenie, že dohodu o vypořádání BSM zo dňa 12.01.2015 podpísal v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok voči jeho osobe, že dohoda bola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi a pod určitým tlakom, nezodpovedá skutočným prejavom jeho vôle a k jej podpísaniu pristúpil len za účelom ochrany majetku vzniknutého počas manželstva a nespôsobovania ďalších majetkových strát a finančných výdajov, ako aj z dôvodu tlmenia napätých vzťahov medzi dotknutými osobami a neohrozovania vzdelávania syna E.. Dohoda o vypořádání BSM neobsahuje komplexné usporiadanie majetkových vzťahov, je čiastočná, neurčitá a účelová, nezohľadňuje napr. investovanie do nehnuteľného majetku vo výlučnom vlastníctve po uzatvorení manželstva, zveľaďovanie a zvýšenie hodnoty nehnuteľného majetku z finančných prostriedkov patriacich do BSM i priamo vlastnou prácou, pretransformovanie nehnuteľného majetku, nadobúdanie nehnuteľného a hnuteľného majetku z finančných prostriedkov patriacich do BSM, nezohľadňuje existenciu záväzkov (dlhov) vzniknutých počas manželstva a dôvod ich vzniku hlavne od roku 2008. V obsahu prehlásenia žalobca uviedol, že ho predkladá z dôvodu, že dohodou o vypořádání BSM spísanou dňa 12.01.2015 v T., bol majetkovo znevýhodnený a poškodený. Dohoda z jeho strany nebola uzatvorená slobodne a vážne.

27. Dňa 24.07.2008 žalovaná ako predávajúca previedla byt č. 43 na D. ul. v Bratislave na kupujúcich (tretie osoby) za kúpnu cenu 3.350.000 Sk. Predmetný byt žalovaná nadobudla na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 17.02.1998.

28. Dňa 20.02.2008 žalovaná ako záujemca uzatvorila so spoločnosťou SNOWDROP, s.r.o. a AREA RK s.r.o. zmluvu o záväznej rezervácii na kúpu dotknutých nehnuteľností.

29. Dňa 04.03.2008 žalovaná ako objednávateľ uzatvorila so spoločnosťou SNOWDROP, s.r.o. ako zhotoviteľom zmluvu o dielo na zhotovenie stavby číslo 2107780 a zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy o prevode sporných nehnuteľností. Cena diela predstavovala sumu 5.615.212 Sk a v článku VI. bol zmluvnými stranami dojednaný spôsob platby celkovej ceny a fakturácia s tým, že objednávateľ sa zaviazal uhradiť zhotoviteľovi celkovú cenu za holodom a pozemky v 4 splátkach nasledovne: 1. splátku 20 % z celkovej ceny 1.123.042 Sk. Suma 95.200 Sk ako rezervačný poplatok bola uhradená v deň podpisu zmluvy o záväznej rezervácii dňa 20.02.2008. Sumu 1.027.842 Sk sa zaviazal objednávateľ uhradiť do 30 dní od doručenia výzvy zhotoviteľa na úhradu druhej časti 1. splátky; 2. splátku 40 % z celkovej ceny v sume 2.246.085 Sk sa zaviazal objednávateľ uhradiť zhotoviteľovi do 30 dní od doručenia výzvy zhotoviteľa na úhradu 2. splátky, po dokončení hrubej stavby s predpokladom v marci 2008; 3. splátku 35 % z celkovej sumy vo výške 1.965.324 Sk do 30 dní od doručenia výzvy zhotoviteľa na úhradu 3. splátky po dokončení výstavby diela ako holodom a 4. splátky 5 % z celkovej ceny diela v sume 280.761 Sk.

30. Dňa 19.08.2008 žalovaná ako kupujúca uzatvorila so spoločnosťou SNOWDROP, s.r.o. kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva k stavbe a pozemku číslo 2107780. Predmetom tejto zmluvy o prevode boli nehnuteľnosti, ktorých sa týka tento súdny spor. Kúpna cena predstavovala sumu 5.615.212 Sk.

31. V predmetných zmluvách bol uvedený stav žalovanej - vydatá.

32. Súd ďalej zistil, že žalovaná na základe kúpnej zmluvy z 28.09.2007 kúpila garáž na I. ul. v T. za sumu 230.000 Sk, ktorú predala na základe kúpnej zmluvy zo 07.11.2012 za sumu 7.700 eur.

33. Na základe darovacej zmluvy spísanej formou notárskej zápisnice dňa 27.11.1995 rodičia žalovanej darovali rekreačnú chatu s pozemkom v k.ú. C. J. súpisné číslo 74. Dňa 06.08.1996 žalovaná na základe kúpnej zmluvy nadobudla od obce Dolné J. pozemok v obci Dolné J. parc. č. XXXX/XX za kúpnu cenu 5.520 Sk. Žalovaná na základe kúpnej zmluvy z 31.08.2007 predmetné nehnuteľnosti predala za kúpnu cenu 750.000 Sk.

34. Žalovaná na základe zmluvy o pôžičke z 08.10.2001 poskytla peňažnú pôžičku tretej osobe vo výške 460.000 Sk s dohodnutou dobou vrátenia do 30.04.2002. Predmetná suma s úrokmi bola žalovanej vrátená v čiastke 504.000 Sk bezhotovostným bankovým prevodom 28.06.2002.

35. Dňa 12.06.2003 bola žalobcovi vystavená faktúra č. XXXXXX spoločnosťou AUTO-ALBA, spol. s r.o. na sumu 560.811 Sk za kúpu motorového vozidla s celkovou cenou 610.810,80 Sk.

36. Dňa 19.02.2008 žalovaná ako dlžník a žalobca ako spoludlžník uzatvorili s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o stavebnom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie nevyžadovateľného stavebného úveru zo strany veriteľa dlžníkom vo výške cca 497.032 Sk. Zo zmluvy vyplýva okrem iných podmienka vyplatenia predloženie notárskej zápisnice ako exekučného titulu spísaného s dlžníkom a spoludlžníkom s vyhlásením, že sa musí vzťahovať na všetok ich majetok... alebo dlžníkom ako výstavcom biankozmenky vystavená a podpísaná biankozmenka podpísaná spoludlžníkom ako zmenkovým ručiteľom a podpísaná dohoda o vydaní a vyplnení biankozmenky. Súd zistil, že došlo k uzatvoreniu dohody o vydaní a vyplnení biankozmenky a podpisu biankozmenky žalobcom ako avalistom (zmenkovým ručiteľom) a žalovanou ako vystaviteľom zmenky. Z obsahu listinných dôkazov súd zistil, že predmetná zmenka bola znehodnotená v dôsledku úplného splatenia úveru o čom banka informovala žalovanú listom zo dňa 19.09.2014.

37. Ďalej súd z prehlásenia o majetkovom vyporiadaní z 13.10.2006 zistil, že rodičia žalovanej darovali bratovi žalovanej sumu 1.020.000 Sk a žalovanej poskytli sumu 1.000.000 Sk. Potvrdenie o prevode predmetnej sumy žalovaná zdokladovala príkazom na úhradu z 13.10.2006.

38. Z bankových výpisov z účtu žalovanej súd zistil stav a prehľad platieb na jej účte. Žalovaná v konaní predložila bankové výpisy z 31.01.2009, 31.07.2008, 30.11.2008, 31.12.2009 a 30.11.2009. V predmetných výpisoch žalovaná zelenou farbou zvýraznila prevody na jej účet v sume 3.320 eur, 150.000

Sk, 5.000 eur, 400 eur a 400 eur. Na základe uvedeného preukazovala súdu poskytnutie finančných prostriedkov od jej rodičov, o ktorých v konaní uviedla, že sa malo jednať o dar.

39. Z čestného prehlásenia žalobcu z 27.12.2012 súd zistil, že žalobca čestne prehlásil, že pri vyporiadaní BSM s bývalou manželkou si nebude uplatňovať voči nej žiadne finančné nároky.

40. Žalobca na základe kúpnej zmluvy z 13.10.2009 ako predávajúci previedol na tretie osoby nehnuteľnosti na U. ulici v Bratislave za kúpnu cenu 71.327 eur. Vklad do katastra bol povolený dňa 18.11.2009.

41. Z obsahu predložených dodacích listov súd zistil, že žalovaná uhradila žalobcovi za rôzne práce v roku 2012 na dome sumu cca 700 eur.

42. Súd ďalej zistil, že žalobca je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti NIKRED s.r.o. s vkladom spoločníka do spoločnosti v sume 6.639 eur.

43. Z faktúry číslo 68037 vystavenej dňa 21.08.2008 spoločnosťou SNOWDROP s.r.o. súd zistil, že bola fakturovaná suma 280.761 Sk ako 4. splátka za dotknuté nehnuteľnosti o čom bolo zároveň predložené aj potvrdenie z banky o vklade predmetnej sumy žalovanou. Z predmetnej vyúčtovacej faktúry súd zistil, že došlo k úhradám všetkých splátok diela v celkovej sume 5.615.212 Sk.

44. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vec právne posúdil nasledovne.

45. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj "OZ" alebo "Občiansky zákonník") právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

46. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

47. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

48. Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

49. Podľa § 40 ods. 2 OZ písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

50. Podľa § 46 ods. 1 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

51. Podľa § 136 ods. 1 OZ vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

52. Podľa § 136 ods. 2 OZ spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

53. Podľa § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. 3)

54. Podľa § 143a ods. 1 OZ manželia môžu dohodou rozšíriť alebo zúžiť zákonom určený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne sa môžu dohodnúť aj o správe spoločného majetku.

55. Podľa § 148 ods. 1 OZ zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

56. Podľa § 149 ods. 1 OZ ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

57. Podľa § 149 ods. 2 OZ ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vypořádali.

58. Podľa § 149 ods. 3 OZ ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

59. Podľa § 149 ods. 4 OZ ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuiteľné veci, že sa manželia vypořádali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnuiteľných veciach

a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

60. Podľa § 149a OZ pokiaľ sa dohody medzi manželmi podľa ustanovení § 143 a 149 týkajú nehnuteľností, musia mať písomnú formu a nadobúdajú účinnosť vkladom do katastra.

61. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

62. Podľa § 628 ods. 1 OZ darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

63. Podľa § 628 ods. 2 OZ darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

64. Podľa § 30 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) predmetom návrhu na vklad musia byť všetky právne úkony, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu, a všetky nehnuteľnosti, týkajúce sa právnych úkonov, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu. Prílohou návrhu na vklad môže byť len jedna zmluva, obsahom ktorej môže byť viac právnych úkonov.

65. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) ako vlastníka alebo inú oprávnenú osobu zapíše okresný úrad do katastra osobu uvedenú vo verejnej listine alebo v inej listine, ak sa inou verejnou listinou alebo inou listinou nepreukáže, že vlastníkom alebo inou oprávnenou osobou je iná osoba.

66. Podľa § 42 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) zmluva, verejná listina alebo iná listina obsahujú označenie a) účastníkov práv k nehnuteľnostiam; ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ak ho má pridelené, prípadne iné identifikačné údaje,

b) právneho úkonu a jeho predmet, miesto a čas právneho úkonu,

c) nehnuteľnosti podľa katastrálneho územia, pozemku podľa parcelného čísla evidovaného v súbore popisných informácií, pozemku evidovaného ako parcela registra "C" alebo parcela registra "E", druhu pozemku a výmery pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je stavba postavená, čísla bytu alebo nebytového priestoru, čísla poschodia, čísla vchodu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku, prípadne na prísluší pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je dom postavený; ak je nehnuteľnosť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov, uvádza sa i podiel vyjadrený zlomkom k celku.

67. Podľa § 42 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) podpis prevodcu na zmluve, podpis povinného z predkupného práva, podpis povinného v prípade vzniku vecného bremena alebo podpis oprávneného v prípade zániku vecného bremena na zmluve, podpisy spoluvlastníkov na zmluve o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva alebo pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov musia byť osvedčené podľa osobitných predpisov; 10a) ak sú tieto osoby zastúpené, ich podpis na splnomocnení musí byť tiež osvedčený. To neplatí, ak je účastníkom zmluvy štátny orgán, Slovenský pozemkový fond, obec alebo vyšší územný celok, Železnice Slovenskej republiky alebo ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti vyhotovenú vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovanú advokátom.

68. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

69. Podľa § 138 CSP ak zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, súd vyzve žalobcu na späťvzatie žaloby. Na tento účel môže súd žalobcu vyslúchnuť.

70. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

71. Podľa § 216 ods. 2 CSP súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

72. Na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu, ktorého absenciu namietala žalovaná. Súd poukazuje v tejto súvislosti na skutočnosť, že v tomto spore išlo o osobitný typ určovacej žaloby, na základe ktorej žalobca sledoval dosiahnutie zhody zápisu v katastri nehnuteľností so skutočným právnym stavom. Z uvedeného dôvodu predmetnú žalobu žalobcu, ktorý tvrdil, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných v katastri ako výlučné vlastníctvo žalovanej, o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, súd vyhodnotil ako procesne prípustnú / § 137 písm. c) CSP/ s tým, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko zo zápisu vo verejnom registri (v katastri) vyplýva, že tvrdené právo žalobcu patrí výlučne žalovanej. Takáto určovacia žaloba sleduje dosiahnutie zhody zápisu v katastri so skutočným právnym stavom. Vzhľadom na prípustnosť žaloby a existenciu naliehavého právneho záujmu súd vykonal dokazovanie vo veci samej a na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba je dôvodná.

73. Súd poukazuje na to, že strany sporu dňa 12.01.2015 síce podpísali dohodu o vyporiadaní ich BSM, avšak predmetnú dohodu súd v rámci prejudiciálnej otázky vyhodnotil ako absolútne neplatnú. Vzhľadom na uvedené súd zároveň poukazuje na to, že došlo k uplynutiu zákonnej trojročnej lehoty od zániku BSM na možné vyporiadanie BSM strán sporu, a teda platí, že majetok strán spor sa stal ich podielovým spoluvlastníctvom každého z nich v podiele 1/2. Zákon jasne ustanovuje, že pokiaľ ide o dohodu medzi manželmi podľa § 143 a § 149 OZ, ktorá sa týka nehnuteľností, táto dohoda musí mať písomnú formu a účinnosť nadobúda vkladom do katastra (§ 149a OZ). Táto dohoda nikdy pritom do katastra nebola zapísaná a titulom nadobudnutia dotknutých nehnuteľností je doposiaľ uvedená kúpna zmluva. Zákon tiež jasne ustanovuje, že právny úkon sa musí okrem iného urobiť určite a zrozumiteľne, inak je neplatný (§ 37 OZ), pričom neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza (§ 39 OZ). Okrem ustanovení Občianskeho zákonníka, zákon č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) obsahuje ďalšie povinné náležitosti právneho úkonu, predmetom ktorého sú nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o formálne náležitosti, taký úkon musí byť nielen písomný, ale dokonca podpisy pri vyporiadaní BSM musia byť úradne osvedčené a zároveň okrem iného musí obsahovať predmet právneho úkonu, teda riadnym nepochybným spôsobom špecifikované nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom takej dohody obsahujúcim zákonom taxatívne uvedené náležitosti (§ 42 citovaného zákona). Preto pokiaľ ide o dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 12.01.2015 predloženú ako listinný dôkaz, súd túto dohodu vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom, najmä z dôvodu jeho neurčitosti, nezrozumiteľnosti a neúplnosti. Absentuje určitosť vymedzenia predmetu dohody. V predmetnej dohode absolútne absentuje špecifikovanie respektíve akékoľvek označenie nehnuteľností, ktorých sa má táto dohoda týkať, preto takýto právny úkon je absolútne neurčitý a neúplný. Súd aj v rámci predbežného právneho posúdenia veci poukázal na to, že práve nejasnosť tejto dohody je primárnym dôvodom, pre ktorý vznikol tento spor. Pokiaľ akékoľvek zmluvné strany akéhokoľvek dvojstranného právneho úkonu urobia takýto právny úkon v súlade so všetkými zákonnými podmienkami na taký úkon kladenými, právny úkon je určitý a zrozumiteľný, v zásade nie je namieste vznik spornej situácie v dôsledku nejasnosti a neurčitosti takého úkonu. Súd tiež v súvislosti s argumentáciou strán sporu týkajúcou sa toho, ktorá zo strán spísala predmetnú dohodu, poukazuje na to, že obe strany mali možnosť iniciatívne riešiť vyporiadanie BSM a podať návrh na vyporiadanie BSM na súd a takúto dohodu v takomto znení nepodpísať. Žalovaná uviedla, že dohodu mal spísať žalobca, ktorý je znalý práva, avšak súd mal za to, že skutočnosť, kto spísal predmetnú dohodu, v danom prípade nie je podstatnou skutočnosťou. Obe strany mali možnosť predložiť vlastný návrh, riešiť vec iným spôsobom ako podpísaním dohody v takomto znení v posledný deň zákonom ustanovenej lehoty pre vyporiadanie BSM. Napokon tvrdenia žalovanej, že žalobca odmietal určité skutočnosti spomenúť v dohode - napríklad auto a byt na Holekovej ulici v Bratislave poukazujú na to, že žalovaná si musela byť vedomá neúplnosti takejto dohody a napriek uvedenému ju podpísala. Žalovaná tiež v rámci výsluchu uviedla, že sama mala pripravený návrh na súd týkajúci sa vyporiadania BSM, preto jej vyjadrenia sú minimálne rozporné a skutočnosť, kto zapríčinil márne uplynutie lehoty na vyriadenie BSM nie je možné pričítať žiadnej zo strán tak, ako to tvrdila žalovaná. Žalovaná tvrdila, že žalobca jej zabránil vyporiadanie BSM súdnou cestou, avšak sama uviedla, že mala pripravený návrh na súd. Nie je preto zrejmé, čo jej bránilo taký návrh podať. Súd tiež poukazuje na to, že takto spísaná dohoda o vyporiadaní BSM dňa 12.01.2015 predpokladala

existenciu nehnuteľností patriacich do BSM. Keďže však nehnuteľnosti nie sú vôbec špecifikované, nie je zrejmé, ktorých sa mala táto dohoda týkať, čo len potvrdzuje neurčitosť tejto dohody. Súd sa môže len domnievať, či pokiaľ sporné nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, boli jediným nehnuteľným majetkom strán. V takom prípade potom žalovaná sama potvrdzuje skutočnosť, že si bola vedomá toho, že dotknuté nehnuteľnosti patria do BSM strán sporu. Súd sa preto z uvedených dôvodov nestotožnil s argumentáciou žalovanej o tom, že predmetná dohoda o vyporiadaní BSM je platná, že nadobudla účinnosť jej podpisom, a že nebol dôvod na jej vklad do katastra nehnuteľností z dôvodu, že by nenastala žiadna zmena vlastníckych vzťahov v záznamoch katastra.

74. Súd ďalej poukazuje na to, že žalovaná v konaní nielenže neuniesla dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania, že by nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu nadobudla do výlučného vlastníctva, ale naopak, samotná žalovaná v konaní tvrdila, a súd dané tvrdenie považoval za nesporné (§ 151 CSP), že nehnuteľnosti, ktorých sa spor týka, nenadobudla do výlučného vlastníctva, keď sama žalovaná uviedla, že na kúpu dotknutých nehnuteľností neboli použité výlučne peňažné prostriedky v jej osobnom vlastníctve. Zo zákona jednoznačne vyplýva, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 OZ). Všeobecne teda platí, že počas manželstva manželia nadobúdajú veci do BSM a opak je potrebné preukázať. Pritom samotná žalovaná v konaní poukázala na skutočnosť, ktorá bola v konaní preukázaná a nesporná, že jej spoločne s jej manželom (žalobcom) ako dlžníkom bol počas trvania ich manželstva poskytnutý stavebný úver. Žalovaná napokon taktiež uviedla, že ani na splácaní tohto stavebného úveru sa nepodieľala sama. Sama žalovaná v priebehu konania vo svojich vyjadreniach opakovane výslovne uviedla, že žalobca sa podieľal na splácaní predmetnej pôžičky. To, akým spôsobom žalovaná definovala tieto splátky žalobcu (tým, že uviedla, že malo ísť o príspevok žalobcu na chod spoločnej domácnosti) je v danom prípade právne bezvýznamné. Nesporným v dôsledku uvedených tvrdení totiž je, že žalobca sa podieľal aj na splácaní stavebného úveru, ktorý slúžil na financovanie sporných nehnuteľností, a to v čase trvania BSM žalobcu a žalovanej. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že iba v prípade, ak by bola cena nehnuteľností zaplatená úplne z výlučných prostriedkov jedného z manželov, ktorý bol jedným účastníkom kúpnej zmluvy, potom by tieto nehnuteľnosti nepatrili do BSM a následne do podielového spoluvlastníctva z dôvodu fikcie v zmysle § 149 ods. 4 OZ. Bez ohľadu na rozsah finančných prostriedkov patriacich do výlučného vlastníctva a do BSM, samotná žalovaná v konaní preukázala, že dotknuté nehnuteľnosti neboli financované iba z prostriedkov, ktorých bola ona sama výlučným vlastníkom, preto mal súd za preukázané, že z dôvodu uplynutia zákonom ustanovenej trojročnej lehoty na vyporiadanie BSM, strany sporu sa stali podielovými spoluvlastníkmi ich nevyporiadaného majetku v zmysle § 149 ods. 4 OZ každý v 1/2 tohto majetku. Súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom tohto sporu, napriek snahe sporových strán v konaní preukazovať, čo ktorý z nich vlastnil a akým spôsobom či rozsahom sa podieľal na spoločnom hospodárení v ich manželskom zväzku, nebolo vyporiadanie ani BSM ani vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v dôsledku márneho uplynutia zákonnej lehoty na vyporiadanie BSM. Podstatou tohto konania bol spor týkajúci sa toho, či žalobca je podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností. V súvislosti s úverovou zmluvou súd tiež poukazuje na to, že ak aj vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, a peňažné prostriedky boli použité na kúpu určitej veci, teda bola za ne získaná majetková hodnota, aj táto majetková hodnota patrí za zákonom ustanovených podmienok (§ 143 OZ) do BSM a na záväzok toho z manželov, ktorý takto zaobstaral peniaze, sa prihliadne pri vyporiadaní spoluvlastníctva. Súd tiež poukazuje na to, že žalovaná v konaní síce predložila listinné dôkazy preukazujúce to, že mohla disponovať finančnými prostriedkami v určitej výške. Z predložených výpisov z bankového účtu žalovanej však skutočnosť, že by reálne peňažnými prostriedkami, z ktorých mala následne realizovať splátky (najmä splátku 2. a 3.) v zmysle platobných podmienok zmluvy o dielo na zhotovenie stavby číslo 2107780 zo 04.03.2008 disponovala už nevyplýva. Žalovaná nekonkretizovala, kedy, v akej výške a spôsobom mala zaplatiť všetky splátky ceny nehnuteľností. V priebehu konania žalovaná opakovane poukazovala na úspory v jej výlučnom vlastníctve, z obsahu predložených bankových výpisov však dostatočný objem finančných prostriedkov tak, ako to žalovaná deklarovala, nevyplýva. Žalovaná nepreukázala, že by práve z jej bankového účtu boli odpísané v prospech predávajúceho dotknutých nehnuteľností peňažné prostriedky, ktoré by boli v jej výlučnom vlastníctve. Žalovaná v konaní tiež uviedla, že od jari roku 2009 použila na dokončovacie práce a úpravy domu a pozemkov v S. finančné zdroje, ktoré získala zo svojej zárobkovej

činnosti. Taktiež uviedla, že každý z manželov mal svoj vlastný účet, na ktorom hospodáril s financiami. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj príjem zo zárobkovej činnosti manželov patrí do BSM, nejedná sa o výlučný majetok niektorého z manželov, a to bez ohľadu na to, na aký bankový účet je tento príjem poukazovaný. Tvrdenie žalovanej, že žalobca nepreukázal koľko presne z prostriedkov zarobil vlastnou prácou alebo, ktoré boli v jeho výlučnom vlastníctve použil na nadobudnutie rodinného domu, sú rovnako v danom spore bez právneho významu. Žalobca preukázal, že dotknuté nehnuteľnosti boli nadobudnuté do vlastníctva v čase trvania manželstva, pričom strany nemali zrušené ani zúžené BSM. Na strane sporu, ktorá tvrdí, že určitá vec je v BSM, leží dôkazné bremeno, že táto vec bola nadobudnutá za trvania manželstva. Táto skutočnosť bola v konaní preukázaná a nebola sporná. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že dotknuté nehnuteľnosti nepatrili do BSM, bolo na nej, aby uniesla dôkazné bremeno ohľadom tejto skutočnosti. Žalovaná však dôkazné bremeno neuniesla a iba tvrdenie žalovanej o jej výlučných finančných prostriedkoch preto neobstojí. To, že mohla disponovať finančnými prostriedkami v určitej výške neznamená, že tieto aj skutočne boli použité na financovanie dotknutých nehnuteľností. Samotná žalovaná opakovane v konaní uviedla, že časť stavebného úveru financoval aj žalobca. Súd sa stotožnil len s tým tvrdením žalovanej, že rozsah financovania by bol zohľadnený v rámci vyporiadania ich spoluvlastníctva (§ 150 OZ). Čo sa týka čestného prehlásenia žalobcu z 27.12.2012, ktorým žalovaná argumentovala, že si žalobca nebude uplatňovať od žalovanej finančnú kompenzáciu pri delení BSM v tomto spore rovnako nemá právny význam. Nakoľko súd opakovane poukazuje na to, že tento spor sa netýka vyporiadania ani BSM ani vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán. Išlo o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníctvo vzhľadom na zápis v katastri bolo medzi stranami sporné. Súd má za to, že skutočnosť, akým spôsobom by bolo pri vyporiadaní spoluvlastníctva strán vyhodnotenú predmetné čestné prehlásenie žalobcu z 27.12.2012, že si pri vyporiadaní BSM so žalovanou nebude uplatňovať voči žalovanej žiadne finančné nároky, je v tomto spore bez právneho významu. Napokon také prehlásenie ani nepotvrďuje to, že by sporné nehnuteľnosti nepatrili do spoluvlastníctva strán. Čo sa týka darovaných finančných prostriedkov od rodičov žalovanej, súd poukazuje na to, že darovacia zmluva je dvojstranný právny úkon kedy darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma (§ 628 ods. 1 OZ). Z predložených listinných dôkazov síce vyplýva, že žalovanej boli viackrát poskytnuté peňažné prostriedky bezhotovostným prevodom na jej bankový účet, avšak nebolo preukázané, že sa malo jednáť o predmet darovania.

75. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia po zohľadnení všetkých okolností na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. I. výrokovej časti tohto rozsudku a žalobe o určenie podielového spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam vyhovel v celom rozsahu a vo zvyšnej časti súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. II. výrokovej časti tohto rozsudku a konanie vo zvyšnej časti zastavil. Na zastavenie konania v časti uloženia povinnosti okresnému úradu vo veci zápisu podielového spoluvlastníctva strán súd vyzval žalobcu s poukazom na ustanovenie § 138 CSP, keďže samotný výrok rozsudku o určení vlastníctva k nehnuteľnostiam je podkladom na taký zápis do katastra nehnuteľností (§ 30 ods. 5, § 46 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z.).

76. Pre úplnosť súd poukazuje na to, že zasiahol do formulačného znenia žalobného návrhu z dôvodu, že bolo potrebné prihliadnuť na zákonné ustanovenia zákona č. 162/1995 Z.z. a nutnosť zápisu výroku rozsudku v evidencii katastra nehnuteľností. Zo znenia žaloby bolo v konaní zrejmé, že žalobca sa domáha určenia, že on a žalovaná sú každý v podiele 1/2 podielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd v rámci rozhodnutia zasiahol do znenia petitu čo sa týka jeho formulačného vyjadrenia a spresnil špecifikáciu nehnuteľností v zmysle výpisu z katastra nehnuteľností a označenie strán a ich podielov, ktoré samotné vyplývajú zo zákona (§ 149 ods. 4 OZ, § 150 OZ, § 216 ods. 2 CSP).

77. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
78. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

79. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). O tomto nároku súd rozhodol podľa § 255 CSP podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca mal plný úspech vo veci, súd rozhodol o jeho nároku na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výroku č. III. výrokovej časti

tohto rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %.

80. O výške náhrady trov konania, ktorú súd priznal žalobcovi rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie /§ 355 ods. 1 CSP/. Odvolanie proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III /§ 362 ods. 1 CSP/.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané /§ 359 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods. 2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie /§ 366 CSP/.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Ak strana sporu nesplní povinnosť uloženú jej týmto rozsudkom, druhá strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /§ 220 ods. 1 CSP/.

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia /§ 368 CSP/.